

สถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงาม
PERSONALITY DEVELOPMENT INSTITUTE
OF BEAUTY QUEEN BUSINESS

วันสนันท์ จันทวงศ์
WANASSANAN CHANTAWONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE
PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงาม
PERSONALITY DEVELOPMENT INSTITUTE
OF BEAUTY QUEEN BUSINESS

วันสนั่น จันทวงศ์
WANASSANAN CHANTAWONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF ARCHITECTURE
PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สถาบันพัฒนาบุคลากรเพื่อธุรกิจนางงาม

PERSONALITY DEVELOPMENT INSTITUTE OF BEAUTY QUEEN BUSINESS

วันสันต์ จันทวงศ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ภาวัต รอดเข็ม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ยุพียง เหมะศิลป์

รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ อนุกุลยุทธธน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิป ศรีสกุลไชยรัก

อาจารย์วิสุทธิ นุชนาปี

อาจารย์วรุฒิ มัธยันต์

อาจารย์คัมภีร์ คล้ามนฤมล

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ประธานคณะกรรมการ

คณะกรรมการ

คณะกรรมการ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
ขอรับรองว่า งานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ภวัต รอดเข็ม)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

วันสนั่น

(นางสาว วันสนั่น จันทวงศ์)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาตรีในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....**วันสนั่น**.....
(นางสาว วันสนั่น จันทวงศ์)
นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ สถาบันพัฒนาบุคลากรภาพเพื่อธุรกิจนางงาม

ผู้เขียน นางสาว วันสนันท์ จันทวงศ์

สาขาวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการเปิดสอนปรับบุคลิกภาพหลายที่ซึ่งสถาบันที่ได้รับความนิยม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังไม่มีสถาบันที่เปิดสอนมุ่งเน้นในเวทีการประกวดนั้นและไม่มีรูปแบบเฉพาะของเวทีนั้นๆ การเติบโตและพัฒนาของวงการนางงามไทยที่มากขึ้นในทุกปี โดยเฉพาะในการพัฒนาของตัวนางงาม ทำให้กระแสนางงามในประเทศไทยได้รับการยอมรับของคนทั่วไปมากขึ้นและในขณะนี้ได้มีการเริ่มจริงจังที่จะคว้ามงกุฎที่3 นางงามจักรวาลกลับมาสู่ประเทศไทยอีกครั้งทำให้กระแสนางงามเป็นที่จับตามอง ทำให้การเทรนนางงามและพี่เลี้ยงนางงามมีมากขึ้นและมีความจริงจังที่จะได้รับชัยชนะและคว้ามงกุฎ

การประกวดนางงามเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่ได้เปิดโอกาสให้ตรีสุภาพบุรุษหรือกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้มีบทบาทในพื้นที่สาธารณะ อันจะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติ รวมทั้งความรู้และความสามารถ การประกวดนางงามไม่ใช่แค่การคัดเลือกความงามเพื่อการประกวดเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของผู้เข้าประกวดที่มีความพร้อมด้านรูปร่าง ความฉลาด การมีภาพลักษณ์ที่ดี กล้าแสดงออกในด้านดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความพร้อม ความเสียสละที่จะช่วยเหลือและทำประโยชน์ในหลากหลายด้านให้แก่สังคม

สถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงาม จะเป็นที่ทำให้ผู้มีความสนใจในการประกวดเพื่อสร้างพื้นที่ที่ส่งเสริมการเติบโตทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ และทักษะทางสังคมแก่ผู้ที่สนใจเข้าสู่วงการนางงามและนายแบบ โดยตอบสนองต่อแนวโน้มการเติบโตอย่างรวดเร็วของวงการความงาม แฟชั่น และศิลปะการแสดงออก พื้นที่โครงการจึงออกแบบให้เป็นทั้งสถาบันการฝึกอบรมและพื้นที่สร้างแรงบันดาลใจเพื่อฝึกอบรมทางกายภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพ การสื่อสาร รวมถึงการสร้าง ความมั่นใจในตนเอง และเป็นแรงขับเคลื่อนที่สร้างโอกาส ส่งเสริมอาชีพ และพื้นที่ต้นแบบที่สนับสนุนความหลากหลายทางเพศ และการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

คำสำคัญ: นางงาม,นายแบบ,สถาบัน,พื้นที่พัฒนาศักยภาพ,การประกวดความงาม,เดินแบบ,แฟชั่น

THESIS TITLE PERSONALITY DEVELOPMENT INSTITUTE OF BEAUTY QUEEN
BUSINESS

AUTHOR Wanassanan Chantawong

MAJOR ARCHITECTURE

YEAR 2025

ABSTRACT

At present, there are many institutions offering personality development courses, several of which are popular. However, there is still no institute that specifically focuses on beauty pageant training or has a distinctive identity representing each pageant stage. The Thai beauty pageant industry has continued to grow and evolve, particularly in the development of the contestants themselves, which has led to greater public recognition of beauty pageants in Thailand. Currently, the aspiration to bring home Thailand's third **Miss Universe** crown has reignited national enthusiasm, making the pageant scene a major topic of attention. Consequently, both beauty queen training and pageant coaching have become more widespread and serious, with increasing dedication to achieving victory.

Beauty pageants are platforms that reflect social structures by providing opportunities for women, men, and individuals of diverse gender identities to take on roles in public spaces. They also represent the image of contestants who possess well-rounded qualities — physical fitness, intelligence, a positive appearance, confidence in expressing themselves constructively, and a readiness to contribute and make a positive impact on society in various ways.

The Institute of Personality Development for Beauty Pageant Business aims to provide a space for individuals interested in pageantry to enhance their social skills, responding to the growing trends in the beauty, fashion, and performing arts industries. The project is designed to serve as both a training institute and an inspirational space—focusing on personality development, communication skills, and confidence building. It also acts as a driving force that creates opportunities, promotes career advancement, and serves as a model space that embraces gender diversity and encourages inclusivity.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือของอาจารย์ภวัต รอดเข็ม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขอบขอบคุณสำหรับความรู้ การเอาใจใส่ดูแล และกำลังใจตลอดการทำงานที่สามารถผลักดันให้ทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ

ขอบขอบคุณทุกคนในครอบครัว ที่คอยสนับสนุนและมอบกำลังใจ ส่งรูปข้าวหลามเกาลัดข้าวเหนียวเติมพลังเติมเสียงหัวเราะในทุกวัน แม้จะมีวันที่เหนื่อยหรือร้องไห้ก็คอยเป็นเบื้องหลังที่เข้าใจและอบอุ่นอยู่เสมอ

ขอบขอบคุณพี่แม็ก พี่ส้ม ที่คอยเป็นที่ปรึกษา คอยรับฟังเรื่องราวปัญหา เป็นพลังเป็นผู้ผลักดันในการทำธีสิส คอยช่วยเหลือคอยสอนงานให้ตลอด และพี่ป๊อกสายรหัส 051 ที่คอยให้กำลังใจ

ขอบขอบคุณกิม ปาล์ม ที่คอยช่วยงาน คอยแวะเวียนมาเติมกำลังใจในการทำงาน คอยเป็นเป็นห่วง และคอยสนับสนุนในทุกเรื่อง ๆ

ขอบคุณเอง พี่โบว์ ฝ่าย รวมถึงพี่เดียร์ที่คอยให้กำลังใจและดูแลช่วยเหลือ เป็นสติสำรอง คอยพาไปกินข้าว ไปเที่ยวพาไปสร้างรอยยิ้มแล้วก็เสียงหัวเราะ และความทรงจำดีๆ ร่วมกัน

ขอบคุณลมกรดที่รัก ที่คอยอยู่เคียงข้าง คอยดูแลคอยเตือนสติ คอยเป็นที่ปรึกษาคอยช่วยเหลือในการทำงาน คอยเติมกำลังใจ ให้กำลังใจและเป็นแรงใจสำคัญในทุกช่วงเวลา ขอบขอบคุณที่สละเวลามาอยู่ข้าง ๆ และคอยเป็นแรงผลักดันสำคัญที่คอยช่วยประกอบธีสิสนี้ขึ้นมาจนสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณตนเองที่มีความตั้งใจ อดทน อาจมีท้อบ้าง มีอุปสรรคมีเรื่องแต่ก็ไม่ยอมถอดใจง่ายๆ ผู้จัดทำหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อย และขออภัยหากผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ ที่นี้

ด้วยความเคารพอย่างสูงและขอบคุณยิ่ง
(นางสาว วนัสนันท์ จันทวงศ์)

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตการศึกษาของโครงการ	3
1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	3
1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่	4
1.4 กระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการศึกษา	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
2.1. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.1.1 นิยามของนางงาม	5
2.1.2 นางงามในบริบทต่างๆ	6
2.1.3 การพัฒนานางงามหรือผู้เข้าประกวด	7
2.1.4 การพัฒนาบุคลิกภาพ	8
2.1.5 หลักการพัฒนาบุคลิกภาพของ Carl R. Roger	9
2.1.6 หลักการที่เกี่ยวข้องกับการแสดง	10
2.1.7 ทฤษฎีหลักการที่เกี่ยวข้องกับแขนงศิลปะการแสดง	10
2.1.8 ทฤษฎีการวางผังการจัดการแสดงมโหรีศพ	12
2.2. กรณีศึกษางานออกแบบที่เกี่ยวข้อง	15
2.2.1.อาคารกรณีศึกษาต่างประเทศ	15
2.2.2.อาคารกรณีศึกษาในประเทศ	19
บทที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	
3.1. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	22
3.1.1. การศึกษาความเป็นไปได้เชิงความสำคัญและการแก้ปัญหา	22
3.1.2. การศึกษาความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ	23
3.1.3. การศึกษาความเป็นไปได้เชิงนโยบาย	26

สารบัญ(ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
3.1.4 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงินและงบประมาณ	27
3.1.5 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบายและแผนพัฒนาพื้นที่	30
3.1.6 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านระบบการบริหารการจัดการในโครงการ	31
3.2. การวิเคราะห์ที่ตั้ง	32
3.2.1. การเลือกที่ตั้งและขนาดที่ตั้ง	32
3.2.2. เกณฑ์การเลือกตั้งระดับเมือง	33
3.2.3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ตั้งโครงการ	34
3.2.4. เกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่	36
3.2.5. การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	37
3.3. การวิเคราะห์ผู้ใช้อาคาร	41
3.3.1. ผู้ใช้อาคาร	41
3.3.2. การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้งาน	43
3.4. การวิเคราะห์พื้นที่โครงการ	41
3.4.1. การวิเคราะห์ความต้องการด้านพื้นที่	44
3.4.2. การวิเคราะห์การจัดผังกลุ่มพื้นที่โครงการ	45
3.4.3. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ	46
3.4.4. การวิเคราะห์ความต้องการของขนาดพื้นที่ใช้สอย	47
3.4.5. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโครงการ	50
3.5. ข้อกำหนดและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง	51
3.5.1. ผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต	51
3.5.2. ผังที่ตั้งโครงการ	51
3.6. ภาพบรรยากาศโครงการ	53
บทที่ 4 แนวความคิดในการออกแบบ	
4.1. แนวคิดในการออกแบบ	54
4.1.1. นิยามแนวคิดในการออกแบบ	54
4.1.2. การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเพื่อการออกแบบ	55
4.2. การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบ	58
4.2.1. แนวคิดในการออกแบบรูปทรงอาคาร	58
4.2.2. แนวคิดในการวางผัง	59
4.2.3. การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยืดหยุ่น	60
4.2.4. การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อรองรับภัยพิบัติ	60

สารบัญ(ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
4.3. การพัฒนาแบบร่าง	60
4.3.1. การออกแบบร่างทางเลือก	60
4.3.2. พัฒนาสถาปัตยกรรมต้นแบบ	59
บทที่ 5 ผลงานการออกแบบ	
5.1 ภาพผลงานการออกแบบทัศนียภาพโดยรวม	63
5.2 ผังบริเวณ Layout	64
5.3 ผังบริเวณ Site plan	65
5.4 ผังพื้นที่	66
5.4.1 ผังพื้นที่ชั้นใต้ดินที่	66
5.4.2 ผังพื้นที่ชั้นที่ 1	67
5.4.3 ผังพื้นที่ชั้นที่ 2	68
5.4.4 ผังพื้นที่ชั้นที่ 3	69
5.4.5 ผังพื้นที่ชั้นที่ 4	70
5.5 ผังหลังคา	71
5.6 รูปด้าน	72
5.7 รูปตัด	74
5.5.1 รูปตัดตามยาว A	74
5.5.2 รูปตัดตามขวาง B	75
5.8 ทัศนียภาพ	76
5.8.1 ภาพทัศนียภาพภายนอก	76
5.8.2 ภาพทัศนียภาพภายใน	78
บทที่ 6 บทสรุปและเสนอแนะ	
6.1 บทสรุป	82
6.2 ข้อเสนอแนะ	82
ภาคผนวก	ฎ
ประวัติผู้เขียน	ด

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงภาพเจ้าของผู้ถือครองลิขสิทธิ์เวทีการประกวดต่างๆ	1
ภาพที่ 1.2 แสดงภาพเวทีการประกวดในกลุ่มต่างๆ	2
ภาพที่ 1.3 แสดงภาพกิจกรรมเวทีการประกวด	2
ภาพที่ 1.4 แสดงภาพวัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ภาพที่ 2.1 แสดงภาพการประกวดในเวทีต่างๆ	5
ภาพที่ 2.2 แสดงภาพนางงามกับแฟชั่น	6
ภาพที่ 2.3 แสดงภาพนางงามกับการเป็นกระบอกเสียง	7
ภาพที่ 2.4 แสดงภาพการประกวดนางงาม	7
ภาพที่ 2.5 แสดงภาพการพัฒนาบุคลิกภาพจากภายใน	9
ภาพที่ 2.6 แสดงภาพหลักการแสดง	10
ภาพที่ 2.7 แสดงภาพศาสตร์ด้านดนตรี	11
ภาพที่ 2.8 แสดงภาพศาสตร์ด้านการเต้น	11
ภาพที่ 2.9 แสดงภาพแสดงภาพ End Stage	12
ภาพที่ 2.10 แสดงภาพแสดงภาพ Open Stage	13
ภาพที่ 2.11 แสดงภาพ Arena Stage	13
ภาพที่ 2.12 แสดงภาพ Adaptable Stage	14
ภาพที่ 2.10 แสดงภาพ Walt Disney Concert Hall Exterior	15
ภาพที่ 2.11 แสดงภาพ Walt Disney Concert Hall Interior	15
ภาพที่ 2.12 แสดงภาพ Walt Disney Concert Hall Exterior 1	16
ภาพที่ 2.13 แสดงภาพ Taipei Performing Arts Center Exterior	17
ภาพที่ 2.14 แสดงภาพ Taipei Performing Arts Center Interior	17
ภาพที่ 2.15 แสดงภาพ Sandi Simon Center for Dance at Chapman University Exterior	18
ภาพที่ 2.16 แสดงภาพ Sandi Simon Center for Dance at Chapman University Interior	19
ภาพที่ 2.17 แสดงภาพ D’Luck Cinematic Theatre Exterior	19
ภาพที่ 2.18 แสดงภาพแนวคิดการออกแบบ D’Luck Cinematic Theatre	20
ภาพที่ 2.19 แสดงภาพ D’Luck Cinematic Theatre Interior	20
ภาพที่ 2.20 แสดงภาพ Lido Connect Exterior	21
ภาพที่ 2.21 แสดงภาพ Lido Connect Interior	21
ภาพที่ 3.1 แสดงภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	22
ภาพที่ 3.2 แสดงภาพการดูนางงามผ่านช่องทางออนไลน์	25
ภาพที่ 3.3 แสดงภาพนางงามกับวงการบันเทิง	25
ภาพที่ 3.4 แสดงภาพสถาบันพัฒนาบุคลิกภาพในประเทศไทย	26
ภาพที่ 3.5 แสดงภาพหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	27
ภาพที่ 3.6 แสดงภาพข้อมูลกิจกรรมในโครงการ	27

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.7 แสดงภาพแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต	30
ภาพที่ 3.8 แสดงภาพจังหวัดที่เหมาะสมกับการคัดเลือกที่ตั้งโครงการ	32
ภาพที่ 3.9 แสดงภาพจังหวัดภูเก็ต	32
ภาพที่ 3.10 แสดงภาพพื้นที่โครงการ A ตำบลกระตุ้	34
ภาพที่ 3.11 แสดงภาพพื้นที่โครงการ B ตำบลกระตุ้	34
ภาพที่ 3.12 แสดงภาพพื้นที่โครงการ C ตำบลลิขิต	35
ภาพที่ 3.13 แสดงภาพบริบทพื้นที่โครงการ	36
ภาพที่ 3.14 แสดงภาพบริเวณโดยรอบโครงการ	37
ภาพที่ 3.15 แสดงภาพการวิเคราะห์พื้นที่โครงการ C ตำบลลิขิต	37
ภาพที่ 3.16 แสดงภาพชุดบ่า	40
ภาพที่ 3.17 แสดงภาพวัฒนธรรมอาหารจังหวัดภูเก็ต	40
ภาพที่ 3.18 แสดงภาพประเพณีถือศีลกินผัก	41
ภาพที่ 3.19 แสดงภาพกลุ่มผู้ใช้งานหลักในโครงการ	42
ภาพที่ 3.20 แสดงภาพผู้เข้าร่วมการพัฒนาบุคลากร	42
ภาพที่ 3.21 แสดงภาพกลุ่มผู้ใช้งานรองในโครงการ	43
ภาพที่ 3.22 แสดงภาพการออกแบบส่วนเนื้อหาหลักในโครงการ	44
ภาพที่ 3.23 แสดงภาพการจัดกลุ่มความต้องการด้านพื้นที่ในโครงการ	44
ภาพที่ 3.24 แสดงภาพการจัดผังกลุ่มพื้นที่ในโครงการ	45
ภาพที่ 3.25 แสดงภาพความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในโครงการ	46
ภาพที่ 3.26 แสดงภาพผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต	51
ภาพที่ 3.27 แสดงภาพผังที่ตั้งโครงการ	51
ภาพที่ 3.28 แสดงภาพพระยารัณอาคาร	52
ภาพที่ 3.29 แสดงภาพบรรยากาศโครงการ	53
ภาพที่ 4.1 แสดงภาพแนวคิดโครงการ 1	54
ภาพที่ 4.2 แสดงภาพแนวคิดโครงการ 2	54
ภาพที่ 4.3 แสดงภาพ Rigid Frame and Core	55
ภาพที่ 4.4 แสดงภาพระบบคอนกรีตแผ่นเรียบ	56
ภาพที่ 4.5 แสดงภาพรูปแบบ Curtain Wall	57
ภาพที่ 4.6 แสดงภาพแนวคิดการออกแบบรูปทรงอาคาร	58
ภาพที่ 4.7 แสดงภาพแนวคิดการวางผัง	59
ภาพที่ 4.8 แสดงภาพการพัฒนาโซนนิ่ง 1	61
ภาพที่ 4.9 แสดงภาพการพัฒนาโซนนิ่ง 2	61
ภาพที่ 4.10 แสดงภาพการพัฒนารูปทรงอาคาร	62

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.1 แสดงผลงานการออกแบบทัศนียภาพโดยรวม	63
ภาพที่ 5.2 แสดงผังบริเวณ Layout	64
ภาพที่ 5.3 แสดงผังบริเวณ Site plan	65
ภาพที่ 5.4 แสดงผังพื้นที่ดิน	66
ภาพที่ 5.5 แสดงผังพื้นที่ 1	67
ภาพที่ 5.6 แสดงผังพื้นที่ 2	68
ภาพที่ 5.7 แสดงผังพื้นที่ 3	69
ภาพที่ 5.8 แสดงผังพื้นที่ 4	70
ภาพที่ 5.9 แสดงผังหลังคา	71
ภาพที่ 5.10 แสดงรูปด้าน 1-2	72
ภาพที่ 5.11 แสดงรูปด้าน 3-4	73
ภาพที่ 5.12 แสดงรูปตัด A	74
ภาพที่ 5.13 แสดงรูปตัด B	75
ภาพที่ 5.14 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (ทางเข้าหลักอาคาร)	76
ภาพที่ 5.15 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (ด้านหน้าอาคาร)	76
ภาพที่ 5.16 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (จอLED)	77
ภาพที่ 5.17 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (ทางเข้าหลักอาคาร)	77
ภาพที่ 5.18 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนพื้นที่รับประทานอาหาร	78
ภาพที่ 5.19 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนห้องเรียนทำผม	78
ภาพที่ 5.20 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนห้องเรียนเต้น	79
ภาพที่ 5.21 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนห้องซ้อมเดินแบบ	79
ภาพที่ 5.22 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนพื้นที่ให้เช่า	80
ภาพที่ 5.23 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนพื้นที่พักผ่อน	80
ภาพที่ 5.2 แสดงภาพQR Code	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงการคำนวณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง	28
ตารางที่ 3.2 แสดงการคำนวณค่าใช้จ่ายในโครงการ	29
ตารางที่ 3.3 แสดงการคำนวณรายได้ในโครงการ	29
ตารางที่ 3.4 แสดงการคำนวณอัตราดอกเบี้ยในโครงการ	29
ตารางที่ 3.5 แสดงข้อมูลสถิติการจัดประกวดของเวทีเจ้าภาพ	32
ตารางที่ 3.6 แสดงข้อมูลเกณฑ์การเลือกที่ตั้ง	33
ตารางที่ 3.7 แสดงแสดงเกณฑ์การให้คะแนนไซต์	36
ตารางที่ 3.8 แสดงความต้องการด้านพื้นที่ใช้สอย 1	47
ตารางที่ 3.9 แสดงความต้องการด้านพื้นที่ใช้สอย 2	48
ตารางที่ 3.10 แสดงความต้องการด้านพื้นที่ใช้สอย 3	49

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
แผนภูมิที่ 3.1. แสดงแผนภูมิการจัดการประกวดนางงาม	24
แผนภูมิที่ 3.2. แสดงแผนภูมิผู้เข้าสมัคร Miss Universe Thailand	24
แผนภูมิที่ 3.3. แสดงแผนภูมิรูปแบบโครงสร้างในองค์กร	31
แผนภูมิที่ 3.4. แสดงแผนภูมิการจำแนกพื้นที่ใช้งาน	50
แผนภูมิที่ 3.5. แสดงแผนภูมิแสดงผลรวมพื้นที่ใช้สอย	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันวงการนางงามเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่แสดงให้เห็นถึงความงามที่หลากหลายและเป็นที่ชื่นชมของสังคมและบุคคลทั่วไป รวมถึงสร้างแรงบันดาลใจและความเสมอภาคของทุกเพศทุกวัยในสังคมอย่างเท่าเทียม การประกวดนางงามประเทศไทยกำลังเติบโตอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในด้านของแฟชั่น ความงาม และการแสดงออกทางศิลปะ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวงการบันเทิงที่มีการแข่งขันสูงและการคาดหวังจากกระแสสังคม การก้าวสู่ความสำเร็จในวงการนี้จะต้องมีทั้งทักษะทางกายภาพและบุคลิกภาพที่โดดเด่น เพื่อที่จะเผชิญกับการประกวดและการแข่งขันในระดับสูงได้อย่างมั่นใจ และสามารถรักษาภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาสาธารณะได้

แม้ว่าจะมีการฝึกอบรมด้านต่างๆ เช่น การเดินแบบ การแต่งหน้า หรือการถ่ายภาพ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในวงการ แต่การพัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพที่โดดเด่นในระดับสูงยังต้องการการฝึกฝนในหลายๆด้าน ซึ่งไม่เพียงแต่ด้านทักษะภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเสริมสร้าง ความมั่นใจและความแข็งแกร่งทางจิตใจการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับความเครียดและความกดดันจากสังคมและสื่อมวลชนรวมถึงการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อการเป็นบุคคลสาธารณะที่มีคุณภาพ ประเทศไทยมีเจ้าของผู้ถือครองลิขสิทธิ์เวทีการประกวดความงามมากกว่า 5 ท่าน พร้อมทั้งในปัจจุบัน เรามีในฐานะคนไทยก็ได้ครอบครองลิขสิทธิ์ที่เป็นระดับโลกอีกหนึ่งลิขสิทธิ์คือมิสยูนิเวิร์สซึ่งทางนี้จะทำให้เห็นว่าในปัจจุบันสังคมไทยค่อนข้างจะเปิดรับกับการแข่งขันการประกวดความงามที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นถือว่าเป็นโอกาสทองที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถทำธุรกิจเกี่ยวกับการแข่งขันการประกวดความงามได้มากขึ้น

ภาพที่ 1.1 แสดงภาพเจ้าของผู้ถือครองลิขสิทธิ์เวทีการประกวดต่างๆ
ที่มา : เพจ Comment – คอมเมนต์แฟนกีฬาต่างชาติ

ในปัจจุบันยุคอุตสาหกรรมความงามและการประกวดเติบโตอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยก็เป็นอีกหนึ่งเวทีการประกวดหนึ่งที่สำคัญ ที่มีเวทีประกวดรองรับทั้งเพศหญิง เพศชาย และเพศทางเลือกอย่างหลากหลาย สะท้อนถึงการยอมรับในความหลากหลายทางเพศ (gender inclusivity) ที่เปิดกว้างและ

ก้าวหน้ากว่าสมัยก่อนอย่างชัดเจนหากนับรวมเวทีในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับนานาชาติ ระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล ไปจนถึงเวทีในงานประจำปี งานวัด และเทศกาลท้องถิ่นต่าง ๆ ประเทศไทยมีเวทีให้ผู้เข้าแข่งขันได้เลือกประกวดมากกว่าหลักพันรายการ โอกาสนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาโครงการที่สามารถเป็นศูนย์กลางฝึกฝน เตรียมความพร้อม และสนับสนุนอุตสาหกรรมการประกวดอย่างครบวงจร ซึ่งเชื่อมโยงกับแนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรม Soft Powerที่กำลังได้รับความสนใจในระดับโลก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะตอบสนองกับตลาดที่กำลังจะเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมการแข่งขันการประกวดความงามแบบทั่วทุกมุมโลก

โครงการสถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงามจึงถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของภาครัฐที่ต้องสนับสนุนซอฟต์แวร์อย่างเช่นนางงาม และการสนับสนุนวัฒนธรรมไทยให้ก้าวไกลสู่นานาชาติ รวมถึงเป็นแรงขับเคลื่อนที่สร้างโอกาสส่งเสริมอาชีพและยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศไทยในเวทีนานาชาติที่จะเสริมสร้างคุณค่า ความเท่าเทียม และการก้าวไปสู่สากลอย่างสง่างามและยั่งยืน

ภาพที่ 1.2 แสดงภาพเวทีการประกวดในกลุ่มต่างๆ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

การพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะที่ครบวงจรไม่ได้เพียงแค่ตอบสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างโอกาสในการยกระดับวงการแฟชั่นและความงามของไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืนการฝึกฝนในทุกด้านของชีวิตจะทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในวงการความงาม แต่ยังสามารถพัฒนาตัวเองไปในทิศทางที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้านของชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างสังคมที่มีคุณภาพในที่สุด

ทั้งนี้การส่งเสริมให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ว่าจะเกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก จิตใจ หรือ กายภาพ อื่นๆ การพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะที่ครบวงจรในโครงการนี้ไม่ได้เพียงแค่ตอบสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างโอกาสในการยกระดับวงการแฟชั่นและความงามของไทยให้เติบโต การฝึกฝนในทุกด้านของชีวิตจะทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการ

ไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในวงการความงาม แต่ยังสามารถพัฒนาตัวเองไปในทิศทางที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้านของชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างสังคมที่มีคุณภาพในที่สุด

ภาพที่ 1.3 แสดงภาพกิจกรรมเวทีการประกวด
ที่มา : https://bertram1958.com/sp_x_mut2023/

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อเป็นสถานที่เรียนรู้ พัฒนาตนเองและส่งเสริมทักษะในการเตรียมความพร้อมเพื่อการประกวดนางงาม

1.2.2 เพื่อสนับสนุนการเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและทักษะศักยภาพเชิงบวกในสังคม รวมถึงสร้างโอกาสในการเติบโตด้านอุตสาหกรรมความงาม

1.2.3 เพื่อเป็นสถานที่จัดกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนผู้คนที่สนใจในการประกวดนางงามและเพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการประกวดนางงาม

1.2.4 เพื่อศึกษาประเด็นสำคัญของการประกวดนางงามต่อบทบาทต่างๆในการพัฒนาหรือส่งเสริมบทบาทสตรี และสร้างความเท่าเทียมในความหลากหลายทางเพศ

ภาพที่ 1.4 แสดงภาพวัตถุประสงค์ของโครงการ
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.1.1 ศึกษาข้อมูลและเนื้อหาด้านทฤษฎี และปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับการฝึกฝนและพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าประกวด

- 1.3.1.2 ศึกษาการออกแบบอาคารโรงมโหรีศพ
- 1.3.1.3 ศึกษาศักยภาพในพื้นที่ที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมต่อกิจกรรมเมืองได้
- 1.3.1.4 ศึกษากิจกรรมที่มีความแตกต่างกันแต่สามารถเชื่อมต่อกันโดยพื้นที่

MultipurposeSpace

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

- 1.3.2.1 ศึกษาการวิเคราะห์เกี่ยวกับที่ตั้งของโครงการ ลักษณะทางกายภาพ การคมนาคม มุมมอง รวมไปถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน
- 1.3.2.2 ศึกษาปัจจัยของที่ตั้งโครงการและลักษณะที่เหมาะสมในการเลือกที่ตั้ง
- 1.3.2.3 ศึกษาประเภทของอาคาร กฎหมาย ข้อกำหนด ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

1.4 กระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

- 1.5.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านนางงาม และการประกวดความงาม เช่น ประเภทของการประกวด ลักษณะพื้นที่กิจกรรมต่างๆที่ช่วยสนับสนุนในการประกวด ประวัติความเป็นมาและความเกี่ยวข้อง
- 1.5.2 ศึกษาอาคารโรงมโหรีศพ วิเคราะห์องค์ประกอบของอาคาร
- 1.5.3 ค้นหาหาข้อมูลแนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.5.4 ศึกษากิจกรรมที่เกี่ยวข้องและลำดับความสำคัญของกิจกรรม
- 1.5.5 ศึกษาวิเคราะห์ที่ตั้งและวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้อาคาร
- 1.5.6 ศึกษาวิธีการนำเสนอข้อมูลการออกแบบที่น่าสนใจและประยุกต์ใช้กับโครงการอย่างเหมาะสม

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เป็นแหล่งเรียนรู้พัฒนาเองและส่งเสริมทักษะในการเตรียมความพร้อมการประกวดนางงาม
- 1.5.2 สร้างโอกาสเติบโตและขยายวงการแฟชั่นและความงามไทย และสร้างบุคคลที่มีทักษะและบุคลิกภาพที่โดดเด่น
- 1.5.3 เพิ่มพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการสาธารณะ (Public Exhibition) สำหรับคนในชุมชน ได้ส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยให้คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่
- 1.5.4 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการออกแบบเพื่อตอบสนองพื้นที่ในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนางงาม กลุ่มความหลากหลายทางเพศและกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นเพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการประกวดนางงาม และเพื่อสร้างความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด และทฤษฎี เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะที่จำเป็นแก่นางงาม แก่การเป็นตัวแทนเข้าแข่งขันในระดับของเวทีต่างๆ ตั้งแต่เวทีระดับตำบลตามมงานเทศกาลต่างๆของไทยจนถึง เวทีในระดับนานาชาติ รวมไปถึงการศึกษารูปแบบของการออกแบบที่ส่งเสริมปัจจัยของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาวะที่ดี ต่อผู้เข้าประกวดทั้งกายและใจ

2.1.1 นิยามของนางงาม

การประกวดนางงาม คือ การแข่งขันที่ผู้เข้าประกวดจะถูกตัดสินและจัดอันดับตามคุณสมบัติทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตามชื่อเรียกการประกวดนางงามในอดีตมักเน้นที่ความสวยงามทางกายภาพเพียงอย่างเดียว แต่การประกวดนางงามสมัยใหม่ได้ขยายเกณฑ์การตัดสินไปถึง “ความงามภายใน” เช่น บุคลิกภาพ สติปัญญา ความถนัด คุณธรรม และการกุศล แม้ว่าการประกวดนางงามจะถูกมองว่าเป็นการแข่งขันของผู้หญิงเป็นหลัก แต่ก็มี การประกวดสำหรับผู้ชาย รวมถึงการประกวดนางงามเด็กด้วย

การประกวดความงาม หมายถึง กิจกรรมการแข่งขันที่มีเป้าหมายในการ คัดเลือกบุคคลซึ่งแสดงออกถึง อุดมคติความงาม (idealized beauty) ตามค่านิยมของสังคมในแต่ละ บริบท ผ่านการพิจารณาคุณลักษณะภายนอก เช่น รูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพ ตลอดจนทักษะในการ พูด ความคิด สร้างสรรค์ หรือบทบาทต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทสมัยใหม่ที่มีการประกวด ความงามได้ขยายขอบเขตจากเพียงรูปลักษณ์ สู่วิธีความสามารถในการเป็นผู้นำ มีจิตสาธารณะ และเป็น แบบอย่างของผู้หญิงในอุดมคติ

ภาพที่ 2.1 แสดงภาพการประกวดในเวทีต่างๆ

ที่มา : <https://everydaymarketing.co/consumer-insights/insight->

นอกจากการแนวทางพัฒนาภาพลักษณ์ของนางงามหรือผู้เข้าประกวดความงามยังต้องพัฒนาศักยภาพในด้านอื่นๆ ตามเข้ามาด้วยโดยมีเรื่องของปัจเจกบุคคลและการเรียนรู้เพิ่มเติมการพัฒนา เพื่อที่จะเป็นนางงามหรือผู้เข้าประกวดความงามที่สมบูรณ์แบบให้ได้มากที่สุด

2.1.2 นางงามในบริบทต่าง ๆ

2.1.2.1 นางงามกับชุมชน การประกวดนางงามเชื่อมโยงกับชุมชนมากขึ้น จากการที่มีเวทีการประกวดขึ้นอยู่ทุกจังหวัด จึงทำให้เกิดการโปรโมท ทั้งด้านการท่องเที่ยว สินค้าของชุมชน และชื่อเสียงของจังหวัด ทำให้คนภายนอกเห็นความสวยงามและคุณค่าของชุมชน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ชุมชนมีรายได้มากขึ้นด้วยการทำธุรกิจที่เชื่อมโยงกับชุมชน

2.1.2.2 นางงามกับอุตสาหกรรมแฟชั่น สิ่งสำคัญที่หลายคนเฝ้ารอในการประกวดนางงามนอกจากความสวยงามของผู้ประกวดแล้วคือเสื้อผ้าหน้าผมของนางงาม ทั้งในวันประกวด ออกงานหรือวันธรรมดาที่ต้องที่ดูดีตลอดเวลาจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัย ที่ทำให้อุตสาหกรรมแฟชั่นของไทย คึกคักมากขึ้นเห็นได้จากแบรนด์เสื้อผ้าคนไทยใหม่ ๆ ที่ได้รับความนิยมจากทั้งคนไทยและต่างชาติ หลายแบรนด์ที่โด่งดังขึ้นจากการทำชุดให้นางงามซึ่งจุดสำคัญที่ทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จ นอกเหนือจากงาน Design คือการนำเสนอประกอบต่าง ๆ ทั้งเสื้อผ้า หน้า ผม บุคลิกภาพของนางงาม มา Grooming ตาม Story ของนางงามคนนั้นนั่นเองหรือเรียกง่าย ๆ เสื้อผ้าหน้าผมทำให้นางงามมี จุดยืนที่ชัดเจนขึ้น และเมื่อจุดยืนของนางงามชัดเจนขึ้น ก็ทำให้ความเป็นแบรนด์แข็งแกร่งขึ้น สำหรับ อุตสาหกรรมแฟชั่นการ Grooming จึงเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจถึงความสวยงาม อารมณ์ ความรู้สึกมากขึ้น

ภาพที่ 2.2 แสดงภาพนางงามกับแฟชั่น

ที่มา : <https://everydaymarketing.co/consumer-insights/insight->

2.1.2.3 นางงามกับทัศนคติของสังคม ถ้าความสวยคือใบเบิกทาง ทัศนคติก็เป็นเสมือน กับถนนสู่ความสำเร็จของนางงาม เพราะการประกวดนางงาม คือการมองหาผู้หญิงที่มีความสามารถ ในการ Call to Action ให้คนในสังคมทั้งจากคำพูด การตอบคำถาม และจุดยืนของนางงาม จึงเห็นได้ว่าในช่วงเวลาของการประกวดนางงาม คำถามที่ใช้ในการประกวด คำตอบของนางงาม และทีมงานของการประกวด จะสอดคล้องกับบริบททางสังคมอยู่เสมอ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้นางงามอยู่คู่กับสังคมไทยได้อย่างกลมกลืน

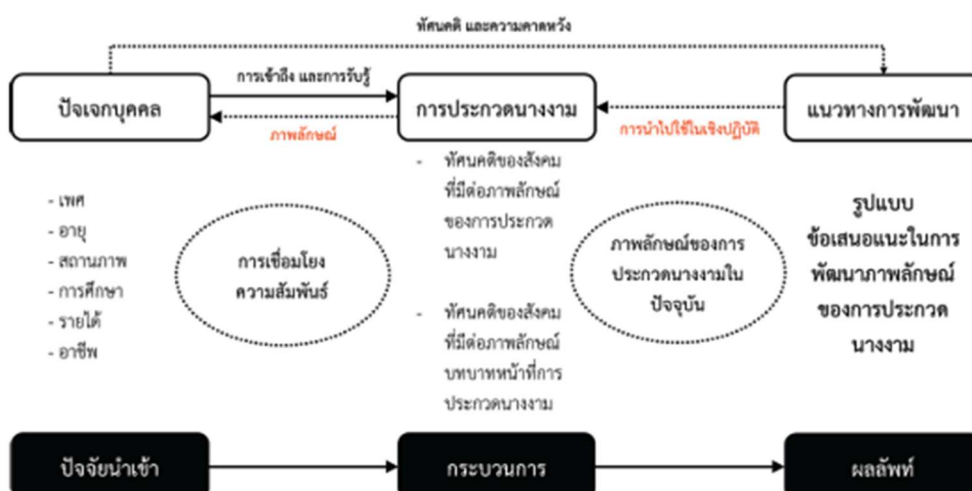

ภาพที่ 2.3 แสดงภาพนางงามกับการเป็นกระบอกเสียง
ที่มา : <https://www.facebook.com/TPNGlobalOfficial>

2.1.2.4 นางงามคือเหตุผลของการพัฒนาตัวเอง มีแฟนคลับนางงามที่มองนางงามที่ชื่นชอบ เป็นต้นแบบของการพัฒนาตัวเอง เพราะความโดดเด่นที่นอกจากความสวยแล้ว การมีความรู้ความสามารถ ทักษะคติ บุคลิกภาพที่มีความหลากหลาย หน้าที่การงาน และการศึกษาที่ดี จะส่งเสริมให้ดูน่าสนใจมากขึ้น จนเป็นเสมือนกับต้นแบบในการพัฒนาตัวเองแบบเป็นรูปธรรม ด้วยปัจจัยนี้จึงทำให้แฟนนางงามมองเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาตัวเองแบบรอบด้านจนประสบความสำเร็จ ดังนั้นการเป็น Inspiration ในการพัฒนาตนเองจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยความสำเร็จของเวทีนางงาม

2.1.3 การพัฒนานางงามหรือผู้เข้าประกวดความงาม

การพัฒนาภาพลักษณ์ของการประกวดนางงาม โดยอาศัยทัศนคติของบุคคลทั่วไปเป็น แนวทางหลักในการวิเคราะห์ แบ่งกระบวนการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่

ภาพที่ 2.4 แสดงภาพการประกวดนางงาม

ที่มา : <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/KAB/article/download/123921/94011/>

2.1.3.1 การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนร่วมกับการประกวดนางงาม เพื่อเข้าใจข้อมูลเชิงประชากรศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมงานกับนางงาม ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของการประกวด

2.1.3.2 การศึกษาทัศนคติของสังคมที่มีต่อการประกวดและบทบาทหน้าที่ของนางงาม เป็นการประเมินภาพลักษณ์ของการประกวดในมุมมองของบุคคลทั่วไป

2.1.3.3 การพัฒนาแนวทางส่งเสริมภาพลักษณ์การประกวดให้สอดคล้องกับความคิดหวังของสังคมเพื่อประเมินปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนา

2.1.4 การพัฒนาบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดยรวมของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันทั้งรูปร่างหน้าตา ด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา พฤติกรรม หรือการกระทำใดๆ ตลอดจนการแสดงกริยาอาการต่างๆ ถือเป็นลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล ซึ่งต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ที่พบเห็น สำหรับการเสริมสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอกเป็นผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการดำรงตนอยู่ในสังคม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ

2.1.4.1 ประเภทของบุคลิกภาพ

1. บุคลิกภาพภายนอก คือ บุคลิกภาพที่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ และเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนจากการเปลี่ยนแปลงภายนอกของแต่ละบุคคล สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านรูปร่างหน้าตา

1.2 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแต่งกาย

1.3 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านกริยาท่าทางและการพูด

2. บุคลิกภาพภายใน คือ สิ่งที่อยู่ภายในจิตใจหรืออุปนิสัยใจคอของบุคคลที่ไม่สามารถมองไม่เห็นหรือสัมผัสไม่ได้และสามารถแก้ไขได้ยากและต้องใช้เวลา

2.1 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านสติปัญญา หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ การคิด วิเคราะห์ ทักษะการสื่อสาร และแรงบันดาลใจทาง ปัญญา การพัฒนาบุคลิกภาพไม่ได้จำกัดแค่รูปลักษณ์ภายนอก แต่รวมถึงการใช้สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ เช่น ทัศนคติ ความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับการ แสดงออกและพฤติกรรม

2.2 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านจิตใจ เป็นผู้ที่ไม่มีเมตตา การรู้จักการให้อภัยเมื่อผู้อื่นทำความผิดและดักเตือน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและน้อมรับมาปรับปรุงแก้ไข ลดทิฐิและการมีอคติในการทำงาน ฝึกตนให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักเสียสละ

2.3 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านอารมณ์ (Emotional Intelligence หรือ EQ) อารมณ์ คือแกนหลักของพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การเข้าใจ ตนเอง และการเห็นใจผู้อื่น เป็นพื้นฐานของการมี EQ ที่ดี

2.1.5 หลักการพัฒนาบุคลิกภาพของ Carl R. Roger

แนวคิดที่สำคัญโรเจอร์ส เชื่อว่า มนุษย์มีธรรมชาติที่ดีที่มีแรงใจในด้านบวกเป็นผู้ที่นี้เหตุผล (Rational) เป็นผู้ที่สามารถรับการรับการรักมา (Socialized) สามารถตัดสินใจเลือกวิถีชีวิตของตนเองได้ ถ้ามีอิสระเพียงพอ และมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ (Full Potential) และ พัฒนาไปสู่ทิศทางที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล อันนำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization)

- 1) บุคคลที่ยอมรับตนเอง (self-accepting person)
- 2) เป็นผู้ที่ปรับตัวได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงหรือสภาพแวดล้อม
- 3) เป็นผู้ที่เปิดตนเองสู่ประสบการณ์ใหม่ๆสามารถรับรู้ความต้องการที่เกิดขึ้นทั้งจากภายนอก (external) และภายใน (internal) ได้ถูกต้อง
- 4) เป็นผู้ที่เข้าใจตนเองสามารถเลือกตัดสินใจตอบสนองความต้องการของตนเองได้

ภาพที่ 2.5 แสดงภาพการพัฒนาบุคลิกภาพจากภายใน
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

สรุป จากทฤษฎีข้างต้นจะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพของบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะสะท้อนตัวตนของบุคคลโดยนำกฎเกณฑ์ของสังคมหรือสถานสภาพ ล้วนพร้อมที่นำมาพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมให้บุคลิกที่เกิดจากการค้นพบตนเองและพัฒนาไปในด้านที่ถูกต้องและเหมาะสมของแต่ละคน

2.1.6 หลักการที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแสดง

ศิลปะการแสดง (Performing Arts) คือรูปแบบของศิลปะที่เน้นการแสดงออกผ่านร่างกาย เสียง การเคลื่อนไหว หรือการพูด โดยมีเป้าหมายเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึก และแนวคิดต่อผู้ชมผ่านประสบการณ์ตรงในช่วงเวลาเฉพาะ (สุภัทรา โกไศยกานนท์, 2556) ศิลปะแขนงนี้ครอบคลุมทั้งการแสดงละคร ดนตรี การเต้นรำ และการแสดงที่ประยุกต์มาจากธรรมชาติหรือชีวิตประจำวัน

ศิลปะการแสดงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านบุคลิกภาพ การสื่อสาร และความมั่นใจในตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ที่ต้องใช้ทักษะการนำเสนอ เช่น นักแสดง นางแบบ หรือผู้เข้าแข่งขันบนเวทีประกวด ซึ่งต้องใช้ร่างกายและเสียงในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะเฉพาะของศิลปะการแสดง คือการมีผู้แสดงและผู้ชมอยู่ในบริบทเดียวกันในเวลานั้น ๆ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงและอารมณ์ร่วมระหว่างกัน

องค์ประกอบหลักของศิลปะการแสดง สามารถสรุปได้ 3 ด้าน คือ

1. การพูดหรือการแสดงละคร (Drama) การใช้บทสนทนา ท่าทาง และอารมณ์ในการเล่า
2. การแสดงดนตรีและเสียง (Music) การใช้จังหวะ ท่วงทำนอง และอารมณ์เพื่อสร้างบรรยากาศ
3. การเต้นรำหรือเคลื่อนไหว (Dance/Movement) การใช้ร่างกายในการถ่ายทอดความรู้สึก โดยไม่จำเป็นต้องมีคำพูด

2.1.7 ทฤษฎีหลักการที่เกี่ยวข้องกับแขนงศิลปะการแสดง

2.1.7.1 การแสดง (Drama / Acting) ศาสตร์การแสดงมีรากฐานจากการเข้าใจตนเองและผู้อื่น โดยเฉพาะการเข้าถึงบทบาททางอารมณ์และจิตใจของตัวละคร ซึ่งสามารถฝึกฝนได้ผ่านทฤษฎีสำคัญ

Method Acting คือ วิธีการแสดงที่เน้นการเข้าไปใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมจริง (หรือจำลอง) ของตัวละคร เพื่อประสบการณ์และความรู้สึกจากภายใน

Stanislavski System คือ ระบบที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงระหว่างความรู้สึกกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้นักแสดงแสดงออกอย่างสมจริง

ภาพที่ 2.6 แสดงภาพหลักการแสดง

ที่มา : <https://www.superprof.co.uk/blog/what-is-the-stanislavski-technique/>

2.1.7.2 ดนตรี (Music) ดนตรีเป็นศิลปะที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ และถูกพัฒนาขึ้นโดยมนุษย์จนกลายเป็นภาษาสากลของความรู้สึก การเรียนรู้ดนตรีจึงควบคู่กับการฝึกฝนการฟังและการขับร้อง

Ear Training คือ การฝึกการได้ยินเสียงโน้ต จังหวะและโทนเสียงเพื่อพัฒนาความเข้าใจเสียง

Voice Training คือ การฝึกควบคุมเสียงโดยใช้ลมหายใจ การออกเสียง และการสื่อสาร ผ่านน้ำเสียง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการร้องเพลงและพูดในที่สาธารณะ

ภาพที่ 2.7 แสดงภาพศาสตร์ด้านดนตรี

ที่มา : <https://campus.campus-star.com/education/116736.html>

2.1.7.3 การเคลื่อนไหวและการเต้น (Dance / Movement) ศาสตร์การเคลื่อนไหวของร่างกายเริ่มต้นจากวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มนุษย์ใช้ร่างกายในการสื่อสาร ผ่านพิธีกรรม การเลียนแบบธรรมชาติ และการบูชา ก่อนจะพัฒนาเป็นกิจกรรมเพื่อความบันเทิงในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีทฤษฎีสำคัญ คือ

1. ร่างกาย (Body) การเคลื่อนไหวจากกล้ามเนื้อ
2. ความพยายาม (Effort) ความตั้งใจ ความรู้สึกในการเคลื่อนไหว
3. พื้นที่ (Space) การเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบ
4. ความสัมพันธ์ (Relationship) การปฏิสัมพันธ์กับรอบข้าง

ภาพที่ 2.8 แสดงภาพศาสตร์ด้านการเต้น

ที่มา : <https://www.sanook.com/women/113313/>

จากหลักการและแนวคิดของศิลปะการแสดงทั้งสามด้านนี้ มีส่วนในการช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เข้าประกวด เน้นการพัฒนาองค์รวมของคุณสมบัติของผู้เข้าประกวดโดยไม่มีการคำนึงถึงต้นทุนทางกายภาพของผู้เข้าประกวดแต่อย่างใดจึงมองว่าเป็นการเสริมเติมแต่งให้แก่ผู้เข้าประกวดมากกว่าการมองจากต้นทุนเดิมที่ผู้เข้าประกวดมีอยู่ ซึ่งถือว่า ทั้ง 3 ด้านที่เป็นศิลปะการแสดงถือว่า สามารถสร้างเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพในการประกวดของผู้เข้าประกวดได้ไม่มากนัก

2.1.8 ทฤษฎีการวางผังการจัดแสดงและมหรสพ

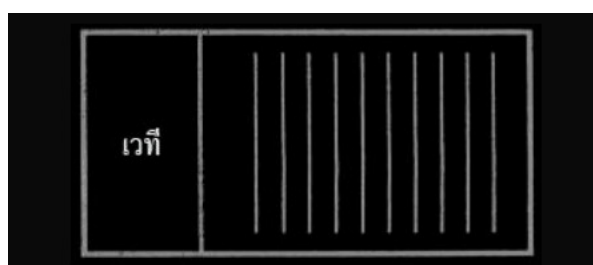
หลักการที่ใช้ในการออกแบบห้องหรือพื้นที่ให้มีการรับฟังเสียงที่ดี คือ การใช้หลักการในการจัดปัญหาเกี่ยวกับเสียงที่ไม่ต้องการออกไป (Noise) ที่ส่งผลต่อการเพิ่มหรือลดระดับของเสียงในห้อง และการใช้รูปทรงที่มีความเหมาะสม ซึ่งนำไปสู่การออกแบบห้องรองรับเสียงที่มีคุณภาพรองรับด้านกิจกรรมทางคีตศิลป์สูงสุด และใช้งานได้อย่างเต็มที่ คือ

- ขนาดของห้องประชุม (Capacities)
- รูปแบบของห้องประชุม (Shapes)
- รูปแบบของเวทีห้องประชุม (Stages Types)

2.1.8.1 End Stage (เวทีปลายห้อง) เป็นรูปแบบของเวทีในห้องประชุมทั่ว ๆ ไป คือ อยู่ทางปลายด้านหนึ่งของรูปทรงห้องประชุม เป็นรูปทรงที่เหมาะสมที่สุดและสามารถควบคุมการดูและการรับฟังของผู้ชมได้ง่าย

ข้อดี: บังคับโฟกัสผู้ชมไปยังจุดเดียว ช่วยควบคุมปฏิสัมพันธ์และทิศทางสายตาได้ดี เหมาะสำหรับงานที่เน้นการฟัง เช่น ปาฐกถา ดนตรี หรือการนำเสนอระบบเสียงทำได้ดี เนื่องจากการจัดวางเครื่องเสียงและการสะท้อนเสียงสามารถควบคุมได้ง่าย

ข้อจำกัด: พื้นที่จอภาพหรือเวทีกว้างจำกัดอาจไม่เหมาะกับกิจกรรมที่ต้องใช้พื้นที่มาก เช่น การเดินแฟชั่นหรือโชว์สาธิตสินค้า

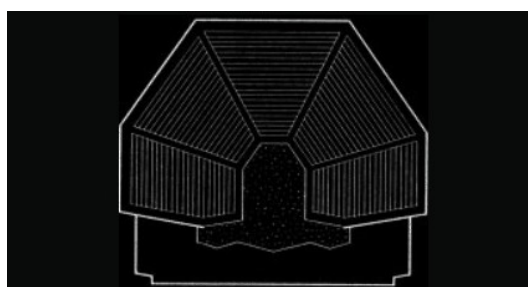
ภาพที่ 2.9 แสดงภาพ End Stage

ที่มา : ที่มา: Michel Barron, Auditorium Acoustics and Architectural Design, (E & FN Spon, andimprint of Chapman & Hall, 1933:2)

2.1.8.2 Open Stage (เวทีเปิด) เป็นเวทีที่เน้นการชมการแสดงมากกว่าการฟัง เช่น ใช้เดินแพชั่นโชว์ ฯลฯ ควบคุมเสียงได้ยาก แต่การแสดงผู้ชมและผู้แสดงได้สัมผัสใกล้ชิดมากขึ้น

ข้อดี : ผู้ชมและผู้แสดงสามารถใกล้ชิดกันมากขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศแบบมีปฏิสัมพันธ์เหมาะกับกิจกรรมโชว์นิทรรศการ เช่น แพชั่นโชว์ การนำเสนอสาริต

ข้อจำกัด: การควบคุมระบบเสียงทำได้ยากกว่า มีโอกาสเกิดเสียงสะท้อนหรือเสียงก้องสูง

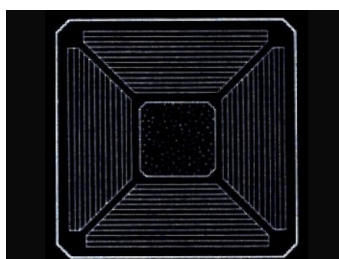
ภาพที่ 2.10 แสดงภาพ Open Stage

ที่มา : ที่มา: Michel Barron, Auditorium Acoustics and Architectural Design, (E & FN Spon, andimprint of Chapman & Hall, 1933:2)

2.1.8.3 Arena Stageหรือ Central Stage หรือ Island Stage เหมาะสำหรับการแสดงต่างๆ ที่มองดูรอบตัวการแสดง พื้นที่ทุกด้านของเวทีนี้เปิดสู่ผู้ชมทั้งหมดทุกด้าน

ข้อดี: ให้ความรู้สึกใกล้ชิด และมองเห็นฝีมือจากหลายมุมมอง เหมาะสำหรับกีฬาโชว์ เช่นมวย ส่งเสริมความมีส่วนร่วมของผู้ชม

ข้อจำกัด : ระบบเสียงเป็นประเด็นสำคัญ เนื่องจากต้องกระจายเสียงจากเวทีตรงสู่ผู้ชมโดยตรง ไม่มีเสียงสะท้อนช่วยกระจายผู้นำเสนอ ต้องปรับการเคลื่อนไหวให้เหมาะสมทิศทางสายตาของผู้ชมทุกมุม

ภาพที่ 2.11 แสดงภาพ Arena Stage

ที่มา : ที่มา: Michel Barron, Auditorium Acoustics and Architectural Design, (E & FN Spon, andimprint of Chapman & Hall, 1933:2)

2.1.8.4 Adaptable Stage (เวทีปรับได้) เป็นเวทีที่สามารถปรับได้และดัดแปลงรูปทรงได้ตามความจำเป็นของงาน และจุดประสงค์ของประโยชน์ใช้สอยที่ต่างกัน การควบคุมเพื่อให้ได้รับฟังเสียงได้ดีกระทำได้ยากมาก เวทีประเภทนี้โดยมากเป็นเวทีเอนกประสงค์ เช่น เวทีห้องประชุม ประจำโรงเรียน ซึ่งใช้สำหรับเล่นกีฬา ประชุม แสดงละคร และการแสดงดนตรี ฯลฯ

ข้อดี: รองรับกิจกรรมหลากหลาย เช่น กีฬาภายใน, การประชุม, ละครเวที, ดนตรี
เหมาะกับพื้นที่เอนกประสงค์ เช่น ห้องประชุมโรงเรียน

ข้อจำกัด: ระบบเสียงและการวางตำแหน่งอุปกรณ์เสียงต้องปรับบ่อย ทำให้ควบคุมคุณภาพเสียงได้ยาก

ภาพที่ 2.12 แสดงภาพ Adaptable Stage

ที่มา : ที่มา: Michel Barron, Auditorium Acoustics and Architectural Design, (E & FN Spon, andimprint of Chapman & Hall, 1933:2)

ข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงโรงมหรสพ

กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับโรงมหรสพ (1) ข้อกำหนดเกี่ยวกับโรงมหรสพ

โรงมหรสพประเภท ก = อาคารเดี่ยว มีการจัดที่นั่งคนดูถาวร

โรงมหรสพประเภท ข = อาคารเดี่ยว ไม่มีการจัดที่นั่งคนดู

โรงมหรสพประเภท ค = อยู่ในอาคาร ประกอบกิจการหลายประเภทรวมกัน มีที่นั่งถาวร

โรงมหรสพประเภท ง = อยู่ในอาคาร ประกอบกิจการหลายประเภทรวมกัน ไม่มีที่นั่งถาวร

โรงมหรสพประเภท จ = ตั้งอยู่กลางแจ้ง มีรั้วถาวรหรือลักษณะมั่นคงแข็งแรงกัน พื้นที่ภายใน
ขอบเขต 150 ตร.ม.ขึ้นไป

2.2 การศึกษาโครงการตัวอย่าง

2.2.1 อาคารกรณีศึกษาต่างประเทศ

2.2.1.1 Walt Disney Concert Hall / Gehry Partners

ภาพที่ 2.13 แสดงภาพ Walt Disney Concert Hall Exterior

ที่มา: https://www.archdaily.com/441358/ad-classics-walt-disney-concert-hall-frank-gehry?ad_medium=gallery

Walt Disney Concert Hall มีพื้นที่อาคารประมาณ 200,000 ตารางฟุต สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2546 ฉลองครบรอบ 10 ปีในวันนี้ เป็นที่ตั้งของ LA Philharmonic และได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางในด้านระบบเสียงที่ยอดเยี่ยมและสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น ในทศวรรษนับตั้งแต่เปิดตัว พื้นผิวโลหะที่กว้างไกลของห้องโถงได้เชื่อมโยงกับสไตล์อันเป็นเอกลักษณ์ของแฟรงก์ เกห์รี

ภาพที่ 2.14 แสดงภาพ Walt Disney Concert Hall Interior

ที่มา : https://www.archdaily.com/441358/ad-classics-walt-disney-concert-hall-frank-gehry?ad_medium=gallery

ห้องแสดงคอนเสิร์ตได้รับการออกแบบให้มีปริมาตรเดียว โดยมีวงออร์เคสตราและผู้ชมใช้พื้นที่เดียวกัน ที่นั่งตั้งอยู่คนละด้านของเวที ทำให้ผู้ชมบางส่วนมองเห็นโน้ตเพลงของนักแสดงในระยะไกล อดีตผู้อำนวยการ Los Angeles Philharmonic รู้สึกว่ากล่องและระเบียงบงกชบอกลำดับชั้นทางสังคมภายในผู้ชม และการแยกพื้นที่ออกจากกันก็ลดน้อยลงในการออกแบบ ระนาบโค้งของ

ดักลาสเฟอร์เป็นฉากันเดียว แบ่งสัดส่วนของผู้ชมที่เป็นสมาชิก 2,265 คนโดยไม่สร้างสิ่งกีดขวางทางสายตา โครงสร้างหลังคาเหล็กครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ทำให้ไม่ต้องใช้เสาภายใน ออร์แกนตั้งอยู่หน้าโถง ซ่อท่อโค้ง 6,134 ซ่อ ยาวเกือบถึงเพดาน เป็นผลลัพธ์ที่ไม่เหมือนใครจากความร่วมมือระหว่างเกห์รีและมานูเอล เจ. โรชาเลส

Gehry ทำงานร่วมกับ Yasuhisa Toyota ซึ่งเป็นที่ปรึกษาด้านอะคูสติก เพื่อปรับแต่งเสียงของห้องโถงด้วยวิธีการเชิงพื้นที่และวัสดุ ในการทดสอบระบบเสียง พวกเขาใช้แบบจำลองขนาด 1:10 ของหอประชุม พร้อมด้วยแบบจำลองที่นั่งในแต่ละที่นั่ง สิ่งนี้จำเป็นต้องปรับขนาดองค์ประกอบทั้งหมดให้สอดคล้องกัน รวมถึงการเพิ่มความถี่ของเสียงในอวกาศเพื่อลดความยาวคลื่นลงถึง 10 เท่า ฉากกันของคอนเสิร์ตฮอลล์และเพดานโค้งที่เป็นลูกคลื่นทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบเสียงในขณะที่ยอ้างอิงถึงภาษาประติมากรรมของภายนอกอย่างละเอียด

ภาพที่ 2.15 แสดงภาพ Walt Disney Concert Hall Exterior 1

ที่มา : https://www.archdaily.com/441358/ad-classics-walt-disney-concert-hall-frank-gehry?ad_medium=gallery

ภายนอกเป็นส่วนประกอบของรูปทรงลูกคลื่นและเหลี่ยม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเคลื่อนไหวทางดนตรีและการเคลื่อนไหวของ Los Angeles การออกแบบพัฒนาผ่านโมเดลกระดาษและภาพร่าง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของกระบวนการของเกห์รี ความโค้งที่กำหนดเองต้องการโครงสร้างเหล็กที่มีความเฉพาะเจาะจงสูง รวมถึงเสาโค้งที่เอียงไปข้างหน้า 17° ทางด้านทิศเหนือของอาคาร ผู้เข้าชมสามารถมองเห็นโครงเหล็กผ่านช่องรับแสงในห้องพรีคอนกรีต และชมโครงสร้างรองรับได้จากบันไดสู่สวน พื้นผิวเหล็กกล้าไร้สนิมสะท้อนแสงใช้แสงเป็นสื่อทางสถาปัตยกรรม แผงและส่วนโค้งของส่วนหน้าแต่ละส่วนถูกสร้างให้เด่นชัดในเวลากลางวันและแต่งแต้มด้วยแสงไฟของเมืองในยามค่ำคืน ในตอนแรกอาคารถูกตั้งคำถามด้วยหิน แต่วัสดุที่มีความอ่อนตัวมากขึ้นได้รับเลือกหลังจากการสร้างพิกัดที่ทุกแกนโฮม บิลเบา ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องที่หุ้มด้วยไทเทเนียมของคอนเสิร์ตฮอลล์เสร็จสมบูรณ์ แผงโลหะบางช่วยให้โค้งได้หวดเสียวมากขึ้น และอาจแยกส่วนโครงสร้างออกจากพื้นได้ รูปทรงโลหะดูเหมือนจะลอยอยู่เหนือแถบกระจกที่ไม่สมมาตรที่ฐานของอาคาร รอยแยกกระจกที่ส่วนหน้านำแสงเข้าสู่ล็อบบี้และห้องก่อนการแสดงคอนเสิร์ต

2.2.1.2 Taipei Performing Arts Center / OMA

ภาพที่ 2.16 แสดงภาพ Taipei Performing Arts Center Exterior
ที่มา : <https://www.archdaily.com/981894/taipei-performing-arts-center-oma>

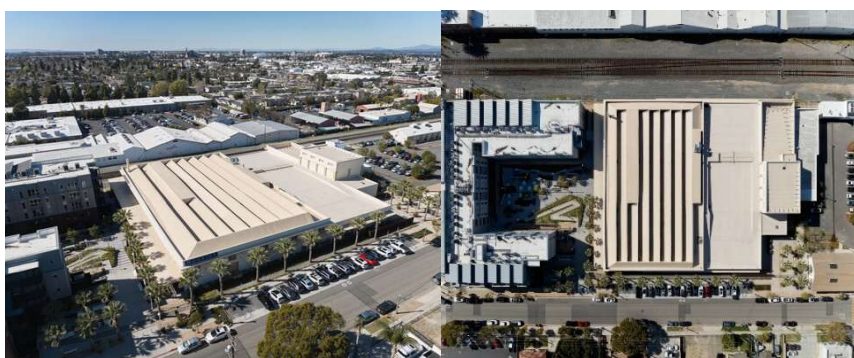
Taipei Performing Arts Center หรือ TPAC คือศูนย์ศิลปะการแสดงใต้หวันที่ออกแบบโดย Rem Koolhaas และ David Gianotten จาก OMA โดยมาพร้อมกับจุดเด่นอย่างตัวอาคารทรงลูกบาศก์ที่ถูกแทรกด้วยทรงกลมขนาดใหญ่ที่เหมือนเป็นการทำลายข้อจำกัดในเชิงโปรแกรมของศูนย์วัฒนธรรมและโรงละครแบบเดิม โดยผนวกโรงละครทั้งสามส่วนเข้าไว้ด้วยกัน ประกอบด้วย “Globe Playhouse” โรงละครทรงกลมที่จุคนได้ถึง 800 คน “Grand Theatre” ขนาด 1,500 ที่นั่งรองรับการแสดงหลากหลายรูปแบบ รวมถึงพื้นที่ Blue Box ขนาดความจุ 800 ที่นั่ง ที่สามารถเปิดรวมเข้ากับ Grand Theatre เพื่อกลายเป็น Super Theatre ขนาด 2,300 ที่โรงละครแห่งนี้ตั้งอยู่บนแยกที่คราคร่ำไปด้วยผู้คน ติดกับตลาดซื้อหลินซึ่งเป็นตลาดกลางคืนอีกทั้งยังอยู่ติดกับสถานีรถไฟเจียนถาน ทำให้สภาพที่ตั้งมีลักษณะจอบแจ เพราะอยู่ตรงแยกของถนนทั้ง 4 สาย

ภาพที่ 2.17 แสดงภาพ Taipei Performing Arts Center Interior
ที่มา : <https://www.archdaily.com/981894/taipei-performing-arts-center-oma>

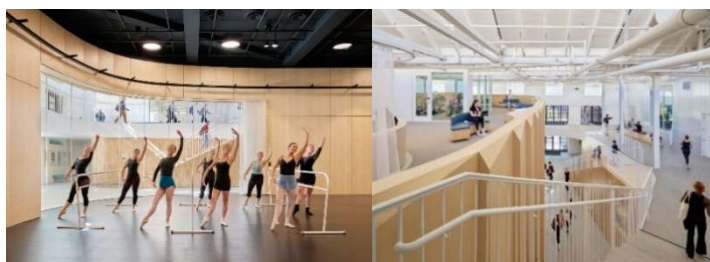
โกสฮาหนึ่งในสถาปนิกที่ออกแบบโรงละครนี้พูดถึงหนึ่งในแนวคิดการออกแบบที่โรงละครแห่งนี้ว่า ‘Access for all’ ด้วยสถานที่นี้ต้องรองรับผู้คนหลายแบบ เพราะที่นี่คือสถานที่สำหรับการมีชีวิตที่สร้างสรรค์ด้วยศิลปะเพื่อสังคม จากแนวคิดนี้การออกแบบกิจกรรมในอาคาร จึงมีการผสมผสานกัน ไม่ให้อาคารตายจากการร้างการใช้งาน มันจึงผสมไปด้วยโปรแกรมหลักคือโรงละครทั้ง 3 โรงที่ชั้นบน และชั้น 1 และ 2 โดยชั้น 2 เป็นพื้นที่สาธารณะให้ทุกคนเข้ามาใช้ได้ แม้ว่าจะเป็นวันที่ไม่มีการแสดงหรือไม่มาดูการแสดงก็สามารถเข้านั่งอ่านหนังสือ ดื่มกาแฟ นั่งพบปะ ส่วนชั้นล่างบริเวณภายในอาคารเป็นพื้นที่สาธารณะ ร้านกาแฟ พื้นที่ในร่มที่ชั้น 1 กลายเป็นลานเอนกประสงค์ ร่ายล้อมไปด้วยสวน สามารถพักผ่อนได้ช่วงกลางวันจนถึงดึกดื่น ด้วยความที่เป็นพื้นที่โล่งแบบได้ถุนเรือน มันจึงกลายเป็นทางเดินเชื่อมกันไปมาของผู้คนที่สัญจรผ่านสวนของใต้ถุนอาคารนี้สู่สถานีรถไฟหรือไปตลาดซื้อหัตถ์ ในบางวันลานโล่งจะกลายเป็นที่นัดพบของวัยรุ่นมาซ้อมเต้นคัฟเวอร์ก็มี นอกจากนี้ยังมีเส้นทางให้เข้าชมภายในรอบโรงละครฟรีทุกวันพุธถึงอาทิตย์อีกด้วย

2.2.1.3 Sandi Simon Center for Dance at Chapman University / Lorcan O’Herlihy Architects

ภาพที่ 2.18 แสดงภาพ Sandi Simon Center for Dance at Chapman University Exterior ที่มา : https://www.archdaily.com/1002080/sandi-simon-center-for-dance-at-chapman-university-lorcan-ohherlihy-architects?ad_medium=gallery

ศูนย์ศิลปะการเต้น *The Sandi Simon Center for Dance* เป็นศูนย์การเรียนรู้และศิลปะการแสดงแห่งใหม่ของมหาวิทยาลัยแชปแมน (Chapman University) ซึ่งได้รับการออกแบบให้ปรับเปลี่ยนอาคารโรงคัดสั้เก่าให้กลายเป็นพื้นที่เพื่อการเรียนรู้และศิลปะการแสดงอย่างร่วมสมัย ซึ่งสถาปนิกจาก LOHA (Lorcan O’Herlihy Architects) ได้ใช้แนวคิด “การปรับใช้อาคารเดิมอย่างสร้างสรรค์” (adaptive reuse) โดยคงเอกลักษณ์ภายนอกของอาคารเดิมไว้ ขณะเดียวกันก็เปิดพื้นที่ภายในด้วยการ “ตัดเปิด” พื้นบางส่วนของอาคารเดิมเพื่อสร้างระบบการหมุนเวียนภายในใหม่ที่เชื่อมต่อกันสามารถบ้อย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 2.19 แสดงภาพ Sandi Simon Center for Dance at Chapman University Interior
ที่มา : https://www.archdaily.com/1002080/sandi-simon-center-for-dance-at-chapman-university-lorcan-ohlerlihy-architects?ad_medium=gallery

ภายในศูนย์ประกอบด้วยห้องสตูดิโอสำหรับการเรียนการสอนเต้นจำนวน 5 ห้อง, ห้องแสดงขนาดเล็กที่ใช้จัดการแสดงคอนเสิร์ตหรือคลาสพิเศษ, ห้องเรียน 2 ห้อง, ห้องฝึกซ้อมทางกายภาพ (training room) และห้องทำงานของอาจารย์ พื้นที่ทั้งหมดได้รับการออกแบบเพื่อตอบสนองทั้งความต้องการทางการเรียนการสอนของหลักสูตรเต้น รวมถึงเป็นพื้นที่ให้เหล่านักศึกษาได้พบปะและสร้างปฏิสัมพันธ์กันในเชิงสังคม การออกแบบให้มีสามระดับเชื่อมต่อกันภายในอาคารนี้ เอื้อให้เกิดกิจกรรมการแสดง การเรียนการสอน และการศึกษาค้นคว้าในพื้นที่ที่มีความเคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวา นักศึกษาสามารถโต้ตอบและพูดคุยกันในโถงกลางระหว่างคลาส ออกไปอบอุ่นร่างกายในลานกลางแจ้ง ทำโยคะ หรือใช้พื้นที่เพื่อการพักผ่อนและสังสรรค์ ก่อนจะเชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยอย่างกลมกลืน.

2.2.2 อาคารกรณีศึกษาในประเทศ

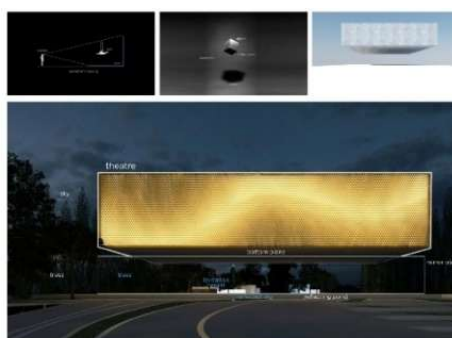
2.2.2.1 D'Luck Cinematic Theatre

ภาพที่ 2.20 แสดงภาพ D'Luck Cinematic Theatre Exterior
ที่มา : https://www.archdaily.com/952167/singha-dluck-cinematic-theatre-architects-49?ad_medium=gallery

D'Luck Cinematic Theatre คือ โครงการโรงละครของบริษัทปัญญาลักษณ์พาสุข (ผู้บริหารจาก GDH559) ที่ตั้งเป้าหมายกระจายความบันเทิงแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่ชอบดูการแสดงโชว์ บนพื้นที่โครงการรวมกว่า 10 ไร่ มีทั้งส่วนจัดการแสดงและคอมมูนิตีมอลล์จำหน่ายสินค้า มีพื้นที่ภายในโรงละครถึง 10,000 ตารางเมตร โดยเป็นพื้นที่สำหรับจัดการแสดง

1,000 ตารางเมตร รองรับคนได้ถึง 1,400 ที่นั่ง โรงละครทั่วไปมักเป็นก้อนอาคารขนาดใหญ่ ไอเดียการออกแบบโรงมหรสพแห่งใหม่นี้ ผู้ออกแบบจึงอยากสร้างความแตกต่างด้วยแนวคิด Levitation ที่หมายถึง การลอยตัว โดยการสร้างรูปด้านอาคารที่ดูเบาลอยจนเหมือนลอยอยู่กลางอากาศ ซึ่งเหตุผลที่ทำให้อาคารเหมือนลอยได้นั้นก็การใช้กระจกเงากับพื้นที่ชั้นล่างเพื่อสะท้อนภาพสิ่งแวดล้อมรอบตัว สร้างภาพลวงตาล้ำกลตัวลอยของนักมายากลนอกจากความน่าทึ่งของภาพลักษณ์อาคารภายนอกแล้ว D'Luck Theatre ยังมีเป้าหมายการเป็นโรงละครรูปแบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีจอภาพฉายโปรเจกเตอร์ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย แทนระบบเลื่อนเปลี่ยนฉากแบบโรงละครทั่วไป

ภาพที่ 2.21 แสดงภาพแนวคิดการออกแบบ D'Luck Cinematic Theatre

ที่มา : https://www.archdaily.com/952167/singha-dluck-cinematic-theatre-architects-49?ad_medium=gallery

ด้วยการออกแบบอาคารโครงสร้างขนาดใหญ่ที่ต้องการช่วงพาดของเสา กว้างเป็นพิเศษ ทำให้การออกแบบโครงสร้างหลักของโรงละครใช้โครงสร้างเหล็กรูปพรรณรีดร้อน เพื่อให้ได้พื้นที่ภายในกว้างขวางแบบไม่มีเสาคั่นระหว่างกลาง อีกทั้งประโยชน์เรื่องความรวดเร็วในการทำงาน ซึ่งโครงสร้างเหล็กจะช่วยอำนวยความสะดวกในการก่อสร้างให้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด วางแผนการก่อสร้างตามตารางนัดหมายได้แม่นยำมากขึ้น

ภาพที่ 2.22 แสดงภาพ D'Luck Cinematic Theatre Interior

ที่มา : https://www.archdaily.com/952167/singha-dluck-cinematic-theatre-architects-49?ad_medium=gallery

และเพื่อให้โรงละครเหล็กลอยได้ทั้งสวยงามและรองรับฟังก์ชันการใช้งานยิ่งขึ้น วิศวกร

ออกแบบโครงสร้างจึงเลือกใช้คุณสมบัติพิเศษของเหล็ก High Strength Steel (SM520) ที่สามารถรับแรงอัดและแรงดึงได้ดีกว่าเหล็กปกติในพื้นที่หน้าตัดเท่ากัน ทำให้โครงสร้างที่ได้มีความแข็งแรงแต่ไม่หนาเทอะทะ ลดน้ำหนักโครงสร้างรวม แล้วยังเพิ่มความสูงจากพื้นถึงฝ้าเพดาน

2.2.2.2 Lido Connect

ภาพที่ 2.23 แสดงภาพ Lido Connect Exterior

ที่มา : <https://www.marketingoops.com/digital-transformation/lido-connect/>

LIDO โฉมใหม่ถูกสร้างสรรค์ให้มีชีวิตใหม่ที่หลายมิติกว่าเดิม ด้วยวิสัยทัศน์ของฝ่ายบริหารที่ให้คนหลากหลายกลุ่มเข้ามาใช้ประโยชน์จากพื้นที่ มอบพื้นที่ให้เป็นสถานที่ในการแสดงออกและสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะทุกแขนง เพื่อจะให้ศิลปะทุกรูปแบบเป็นสิ่งที่เข้าถึงง่ายสำหรับทุกเพศและทุกวัย แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของลิโดอยู่

ภาพที่ 2.24 แสดงภาพ Lido Connect Interior

ที่มา : <https://www.marketingoops.com/digital-transformation/lido-connect/>

ลิโดเก่าเป็นอาคารสองชั้น โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ LIDO 1 โรงภาพยนตร์บนพื้นที่ 247 ตารางเมตร โดยมีพันธมิตรคือ Documentary Club ซึ่งจะนำภาพยนตร์ดี ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในกระแสมาฉายที่นี่ และเปิดรับภาพยนตร์ของค่ายจัดจำหน่ายอิสระ LIDO 2 Live House พื้นที่ 397 ตารางเมตร เป็นพื้นที่แสดงดนตรีใจกลางเมืองที่เปิดโอกาสสำหรับคนดนตรี รองรับการสร้างประสบการณ์ทางดนตรี รูปแบบต่าง ๆ แบบไม่จำกัดค่าย และเป็นพื้นที่สำหรับผู้มีความคิดสร้างสรรค์ทุกรูปแบบ LIDO 3 Blackbox มีพื้นที่ 312 ตารางเมตร เป็นพื้นที่ art innovation ที่เปิดกว้างทางความคิดสร้างสรรค์อย่างไร้ขีดจำกัด สามารถรองรับกิจกรรมหลายรูปแบบทั้ง performing art, คอนเสิร์ต, งานปาร์ตี้, งาน exhibition และอาจก้าวไปสู่การจัดการแข่งขัน e-Sport ในอนาคต

บทที่ 3

การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

ยุคที่วงการนางงามและนายแบบของไทยกำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วภายใต้การบริหารของ นักรธุรกิจไทยที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลโครงการนี้มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เข้าร่วมให้มีความสามารถ พร้อมกับเสริมสร้างความมั่นใจในตัวเองในการประกวด การพัฒนาทักษะที่ครบถ้วนจะช่วยให้บุคคล เหล่านี้สามารถก้าวสู่เวทีประกวดในระดับสากลได้อย่างมั่นใจ

3.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

3.1.1 ความเป็นไปได้เชิงความสำคัญและการแก้ปัญหา

โครงการสถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงามมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลที่มีความสนใจในวงการนางงามและแฟชั่น โดยจัดตั้งสถาบันที่เน้นการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับทักษะ การแสดงออกบุคลิกภาพภายนอก และการเตรียมตัวเพื่อการประกวดในเวทีท้องถิ่นสู่เวทีระดับโลก โดยเป้าหมายหลักคือการสร้างบุคคลที่มีคุณภาพทั้งในด้านทักษะการเดินแบบ ความคิด การพูดการ แสดงออก และการดูแลตัวเองอย่างเหมาะสม ซึ่งช่วยสร้างนางงามและนายงามที่มีศักยภาพ ที่พร้อม เข้าร่วมเวทีนานาชาติ โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้แก่ ผู้ใช้งานโดยปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน 3 ส่วนหลักๆ ได้แก่

- 1.คุณสมบัติที่ยังขาดไปบางประการของผู้เข้าประกวดในทุกระดับเวทีที่ไม่ตอบโจทย์กับตลาด อุตสาหกรรมการประกวดความงาม
- 2.สถาบันที่พร้อมซัพพอร์ตในเรื่องดังกล่าวไม่มีมากพอหรือไม่ครบวงจรที่ตอบโจทย์กับ อุตสาหกรรมการประกวดความงามทุกเวที
- 3.ความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการประกวดความงามเปลี่ยนแปลงไปในทุกๆปี ทำให้ สถาบันและตัวของผู้เข้าประกวดไม่สามารถปรับตัวได้หรือ หลักสูตรไม่ถูกพัฒนาให้ตรงตามตลาด อุตสาหกรรมการประกวดความงามทุกประเภทโครงการ

ภาพที่ 3.1 แสดงภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ปัญหาดังกล่าวคาดว่าจะสามารถแก้ไขได้โดยการทำให้ทุกอย่างครบวงจรและตอบรับกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของกระแสความต้องการ พร้อมการหาอะไรใหม่ๆมาช่วยในการฝึกฝนเพื่อการตอบรับเทรนด์ใหม่ๆในอนาคตได้

3.1.2 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ

การประกวดนางงามเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างมากในหลายประเทศทั่วโลก ไม่ใช่แค่เป็นเวทีการประกวดที่เฟ้นหาความงามจากภายนอก แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงความสามารถและบุคลิกภาพที่เปรียบพร้อมทั้งในด้านจิตใจและสติปัญญา ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น ในวงการนางงามมีความสำคัญอย่างมากในระดับสากล โดยเฉพาะเมื่อหลายประเทศมองว่าเป็นการยกระดับความสำเร็จ การประชาสัมพันธ์ประเทศและการเชื่อมโยงวัฒนธรรมผ่านการประกวดในเวทีระดับโลกต่างๆ เช่น Miss Universe, Miss World, และ Miss Earth เป็นต้น และเวทีการประกวดที่เป็นเพศชายและเพศทางเลือก

ในปัจจุบัน กระแสความนิยมในวงการนางงามได้แพร่หลายไปทั่วโลกและกลายเป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล โดยมีการสร้างรายได้จากหลายช่องทาง เช่น การถ่ายทอดสด การอนุญาตให้ผลิตสินค้า Merchandise และการจัดการประกวดที่นำไปสู่การสร้างรายได้จำนวนมาก ภายใต้การบริหารของคนไทย โดยการเข้าซื้อกิจการของ Miss Universe Organization โดยบริษัท เจเค เอ็น โกลบอล กรุ๊ป ด้วยมูลค่า 800 ล้านบาท ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นหนึ่งในศูนย์กลางของ วงการนางงามระดับโลกในปัจจุบัน พร้อมกับการถือครองเวทีประกวดระดับโลกอีกหลายเวที เช่น Miss Grand International และ Miss International Queen

จากกระแสความนิยมที่เพิ่มขึ้นสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าประกวดทุกเพศทุกวัยในด้านต่างๆ เช่น ทักษะการเดินแบบ การแสดงออก การพูด ความคิดถาม การตอบคำถาม และการดูแลบุคลิกภาพทั้งภายนอกและภายในจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะเป็นพื้นที่ที่จะทำให้บุคคลกลุ่มนี้สามารถเตรียมความพร้อมและก้าวสู่การแข่งขันในเวทีระดับโลกได้อย่างมั่นใจ

สถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงามเป็นโครงการสมมุติ โดยประเด็นหลักของโครงการคือ พัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการที่จะเรียนรู้ในการประกวดเวที และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถที่หลากหลายเพื่อต่อยอดไปยังอาชีพอื่นๆได้ เพื่อสนับสนุนและเปิดโอกาสให้กับคนที่ต้องการเดินสายประกวด ปรับบุคลิกภาพ และเพิ่มความมั่นใจ โดยเฉพาะยุคสมัยปัจจุบัน ที่บุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมสร้างและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต (Social media) ทำให้ผู้คนอยากมีบุคลิกที่ดีมากขึ้น เช่น การจัดองค์ประกอบร่างกายในการถ่ายรูป หรือ การพูดคุยที่มีบุคลิกภาพที่ดี ก็ได้สอดคล้องกับสภาพสังคมในพื้นที่ตั้งโครงการที่มีความหลากหลาย

1. ด้านการจัดการประกวดนางงามในประเทศไทยจากการศึกษาการจัดประกวดเวทีนางงามในประเทศไทยย้อนหลัง 5 ปีของแต่ละเวทีซึ่งมีการจัดประกวดรอบตัดสินในช่วงเดือนเมษายนคิดเป็น 11.1% พฤษภาคม 7.4% มิถุนายน 7.4% กรกฎาคม 7.4%

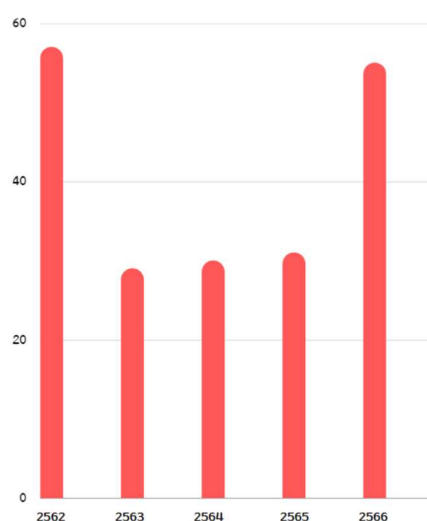
สิงหาคม 14.8% กันยายน 37% และตุลาคม 14.8% และช่วงเดือน พฤศจิกายน และ ธันวาคม ของทุกปี จะเริ่มมีการประกวดเวทีนางงามใหญ่ ๆ ที่ส่งตัวแทนจากทั่วโลกไปประกวด

แผนภูมิที่ 3.1 แสดงการจัดการประกวดนางงาม
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

2. ด้านการประกวด

ในปี 2023 กองการประกวด MUT ได้มีโครงการที่เปิดโอกาสให้เด็กผู้หญิงที่มีความสนใจและใฝ่ฝันอยากเป็น Miss Universe กับโครงการ Next Universe ซึ่งรับสมัครอายุ 7-14 ปี เพื่อฝึกศักยภาพตั้งแต่เด็ก และได้มีการรองรับผู้หญิงที่แต่งงานแล้วหรือมีบุตรสามารถเข้ามาประกวดได้ ซึ่งรับสมัครอายุ 17-27 ปี จึงทำให้เวที Miss universe Thailand มีผู้หญิงที่มีความสนใจหลากหลายวัยขึ้น

แผนภูมิที่ 3.2 แสดงผู้เข้าสมัคร Miss universe Thailand.
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ผลการจากการศึกษาพบว่าผู้มาสมัครออนไลน์โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 100-600 คน ซึ่งได้ข้อมูลจากเว็บไซต์ ส่วนจำนวนที่จะได้คัดเลือกเข้า audition ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการในแต่ละปี ในการจัดการประกวดในแต่ละครั้งมีผู้คนที่สนใจที่จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการประกวดเพื่อที่จะเป็นตัวแทนของผู้หญิงไทย

3. ด้านการดูผ่านทางออนไลน์

จากการศึกษาพบว่าในแต่ละปีจะมีการประกวดเวทีนางงามโดยจะยกตัวอย่างสองเวทีที่มีผู้ติดตามมากที่สุดคือ Miss Universes, และ Miss Grand ซึ่งสองเวทีนี้มียอดจำนวนผู้ดูผ่านช่องทางออนไลน์ Youtube เพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอนาคต

ภาพที่ 3.2 แสดงภาพการดูนางงามผ่านทางออนไลน์

ที่มา : <https://everydaymarketing.co/consumer-insights/insight-%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1/>

4. ข้อมูลลงการบันเทิงกับนางงาม

ภาพลักษณ์ผู้สมัครนางงามที่มีความโดดเด่น เช่น การพูด ร้อง เต้น และการแสดงต่าง ๆ ช่วยเปิดพื้นที่ในวงการบันเทิง พัฒนาความสามารถต่อเพื่อเป็นดาวดวงใหม่แห่งวงการบันเทิง จะเห็นว่า มีผู้ประกวดนางงามในเวทีต่าง ๆ ได้กลายเป็นคนดังในวงการบันเทิงปรากฏสื่อ แต่ในบางกรณี ดาราหรือนักแสดงในธุรกิจบันเทิงที่สนใจอยากเป็นส่วนหนึ่งของการประกวดนางงามด้วยเช่นกัน เนื่องจากมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ จึงทำให้เราได้เห็นคนจากสองวงการนี้ทำงานร่วมกันอยู่บ่อยครั้ง

ภาพที่ 3.3 แสดงภาพนางงามกับวงการบันเทิง

ที่มา : <https://www.thairath.co.th/entertain/news/2868542>

5. ด้านสถาบันการสอนในประเทศไทย

ปัจจุบันเริ่มมีการเปิดสอนปรับบุคลิกภาพหลายที่ซึ่งสถาบันที่ได้รับความนิยม สถาบัน Muse by Metinee และสถาบัน Sharp Sharp Studio by ครูตั๋ย ครูปลา โดยสถาบัน Muse by Metinee ทำให้ทราบข้อมูลรูปการเรียนที่แบ่งเป็น 4 ระดับ แต่ละระดับจะเรียน 8 สัปดาห์ นักเรียนเรียน 2 ชั่วโมง ซึ่งจะเรียนแบบ Private เรียนหลากหลายเวที ส่วนผู้มาเรียนทั้งปียู่ที่ประมาณ 200 คน และสถาบัน Sharp Sharp studio by จริตครูตั๋ยครูปลา ทำให้ทราบข้อมูลรูปแบบห้องเรียนและจำนวนคนในองค์กร ซึ่งการเรียนส่วนใหญ่จะเรียนแบบ Private และเรียนหลากหลายเวที

ภาพที่ 3.4 แสดงภาพสถาบันพัฒนาบุคลิกภาพในประเทศไทย

ที่มา : เพจ facebook Muse by Metinee และ <https://www.sharpsharpstudios.com/>

3.1.3 ความเป็นไปได้เชิงนโยบาย

กระแสนิยมในวงการนางงามและแฟชั่นในประเทศไทยกำลังเติบโต โดยมีการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ให้ก้าวไกลในระดับสากล การจัดตั้งสถาบันที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคคลในด้านนี้ จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการเติบโตของวงการนางงามและแฟชั่นไทย โดยการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถเป็นตัวแทนของประเทศในการแข่งขันระดับโลกได้ โดยมีการสนับสนุนจากนโยบายจากภาครัฐเข้ามาช่วยสนับสนุนให้โครงการมีความเป็นไปได้มากขึ้น คือ “อุตสาหกรรมไมซ์”

ธุรกิจไมซ์แต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

- M = Meeting หมายถึง การจัดประชุมภายในองค์กร หรือระหว่างองค์กร
- I = Incentives หมายถึง การจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานหรือบุคคลที่สามารถทำงานได้ตามเป้าหมาย
- C = Conventions หมายถึง การประชุมนานาชาติ รวมบุคคลในสายอาชีพเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ซึ่งมักจะเป็นการจัดงานขนาดใหญ่ในระดับภูมิภาคหรือประเทศ
- E = Exhibitions หมายถึง การจัดงานแสดงสินค้าหรือบริการ อาจจะจัดในระดับภูมิภาค

3.1.4 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงินและงบประมาณ

ภาพที่ 3.5 แสดงภาพหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ข้อมูลกิจกรรมหลักของโครงการ

โครงการสถาบันฝึกสอนนางงามกิจกรรมหลักของโครงการเป็นการเรียน โดยรับผู้เข้าเรียน ตั้งแต่อายุ 5-27 ปี รองรับการแข่งขัน 280-300 คน โดยคลาสเรียนและคอร์สดังต่อไปนี้

คลาสเรียน มีทั้งหมด 5 คลาส

1. การพัฒนาบุคลิกภาพสู่การเป็นนางงาม
2. การเรียนเน้นความสามารถ
3. การเรียนด้านการสื่อสารและตอบคำถาม
4. การเรียนด้านการแต่งกายและการแต่งหน้า
5. การเรียนถ่ายแบบ

ภาพที่ 3.6 แสดงภาพข้อมูลกิจกรรมในโครงการ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

คอร์สเรียน มีทั้งหมด 3 คอร์ส

คอร์สที่ 1 เรียนคลาส 1,2

คลาส1,2 - นักเรียนช่วง 5- 14 ปี (เสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.00-12.00 น.)

คลาส1,2 - นักเรียนช่วง 15- 27 ปี (เสาร์-อาทิตย์ เวลา 13.00-16.00 น.)

ราคา 40,000 บาท/ 1 คน, เรียน 2 ชั่วโมง / วัน, เป็นระยะเวลาในการเรียน 2 เดือน โดยจะรับนักเรียน 30 คน ซึ่งใน 1 ปี จะมีคอร์สนี้ 6 ครั้ง จะมีนักเรียนทั้งหมดในคอร์สนี้ 180 คน/ปี

คอร์สที่ 2 เรียนคลาส 1,2,3,5

คลาส1,2 - นักเรียนช่วง 5- 14 ปี (อังคาร,พฤหัสบดี เวลา 17.00-20.00 น.)

คลาส1,2 - นักเรียนช่วง 15- 27 ปี (อังคาร,พฤหัสบดี เวลา 17.00-20.00 น.)

คลาส3,5 - นักเรียนช่วง 5- 14 ปี (เสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.00-12.00 น.)

คลาส3,5 - นักเรียนช่วง 15- 27 ปี (เสาร์-อาทิตย์ เวลา 13.00-16.00 น.)

ราคา 60,000 บาท/ 1 คน, เรียน 2 ชั่วโมง / วัน, เป็นระยะเวลาในการเรียน 4 เดือน โดยจะรับนักเรียน 20 คน ซึ่งใน 1 ปี จะมีคอร์สนี้ 3 ครั้ง จะมีนักเรียนทั้งหมดในคอร์สนี้ 60 คน/ปี

คอร์สที่ 3 เรียนคลาส 1,2,3,4,5

- นักเรียนช่วง 15- 27 ปี (จันทร์-ศุกร์ เวลา 17.00-20.00 น.)

ราคา 80,000 บาท/ 1 คน, เรียน 3 ชั่วโมง / วัน, เป็นระยะเวลาในการเรียน 6 เดือน รับนักเรียน 10 คน จะมีคอร์สนี้ 2 ครั้ง

สรุป คอร์สที่ 1 ทำรายได้ 8,100,000/ปี คอร์สที่ 2 ทำรายได้ 3,600,000/ปี คอร์สที่ 3 ทำรายได้ 3,600,000/ปี รวมทั้งสิ้น 1 ปี มีรายได้เข้าโครงการ 15,300,000 บาท/ปี และมีนักเรียนทั้งหมด 280 คน/ปี

ตารางที่ 3.1 การคำนวณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง

รายละเอียดในการก่อสร้าง	ยอดรวม(บาท)
ค่าที่ดิน	69,846,400
ค่าดำเนินการก่อสร้าง	114,400,000
ผลรวมทั้งสิ้น	184,246,400

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ตารางที่ 3.2 การคำนวณค่าใช้จ่ายในโครงการ

รายละเอียด	ยอดรวม(บาท)
ค่าจ้างพนักงานประมาณพนักงานรวมทั้งหมด: 92 + ทีมสอนพิเศษ 34 + ครูสอนหลัก 8 = 134 คน สมมติเงินเดือนเฉลี่ยคนละ 15,000 – 30,000 บาท/เดือน รายปี = $134 \times (15,000 - 30,000) \times 12$ เดือน ต่ำสุด: 24.1 ล้านบาท/ปี สูงสุด: 48.2 ล้านบาท/ปี	48,240,000
ค่าสาธารณูปโภค	1,800,000
ผลรวมทั้งสิ้น	50,040,000

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ตารางที่ 3.3 การคำนวณรายได้ในโครงการ

รายละเอียด	ยอดรวม(บาท)
รายได้จากคอร์สเรียน คอร์สที่ 1 ทำรายได้ 8,100,000/ปี คอร์สที่ 2 ทำรายได้ 3,600,000/ปี คอร์สที่ 3 ทำรายได้ 3,600,000/ปี	15,300,000
การปล่อยเช่าพื้นที่พณิชยกรรม และพื้นที่จัดแสดงพื้นที่ฮอลล์สำหรับจัดแสดงงาน / แพชั่น / โชว์ ฯลฯ ค่าเช่า/ปี = $2,000 \times 900 \times 12 = 21,600,000$ บาท/ปี ถ้ามีอีเวนต์ใหญ่ 10 งาน/ปี $\times$ ค่าเช่า 500,000 บาท/ครั้ง = 5,000,000 บาท/ปี (ในกรณี เช่าระยะสั้น)	26,600,000
รายได้จากสัดส่วนบัตรเข้าชม คิดเป็นอัตราส่วน 20-30% จากยอดขายบัตร ราคาบัตร 1,500	450,000
รายได้ 30% จากร้านอาหารและเครื่องดื่ม ในส่วนบริการ	5,400,000
ผลรวมทั้งสิ้น	47,750,000

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ตารางที่ 3.4 อัตราการคืนทุนของโครงการ

ต้นทุนสะสม	รายได้สะสม	ระยะคืนทุน
234,286,400	47,750,000	234,286,400
ระยะเวลาคืนทุน	เงินทุน	47,750,000
กระแสเงินสดสุทธิ		4.90
ระยะเวลาคืนทุน		5 ปี

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ดังนั้น ระยะคืนทุนสะสมของโครงการ (Payback Period) คิดเป็นเวลาทั้งสิ้น 5 ปี

3.1.5 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบายและแผนพัฒนาพื้นที่

3.1.5.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561-2580

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ข้อบัญญัติที่ 3 การสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวตามลำดับ คือ

- การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและสร้างเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ข้อบัญญัติที่ 7 การสร้างเสริมศักยภาพทางกีฬาและนันทนาการในการสร้าง คุณค่าทางสังคมและพัฒนาระดับประเทศตามลำดับ คือ

การพัฒนาบุคลากรด้านการนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโต ของอุตสาหกรรมและอาชีพ

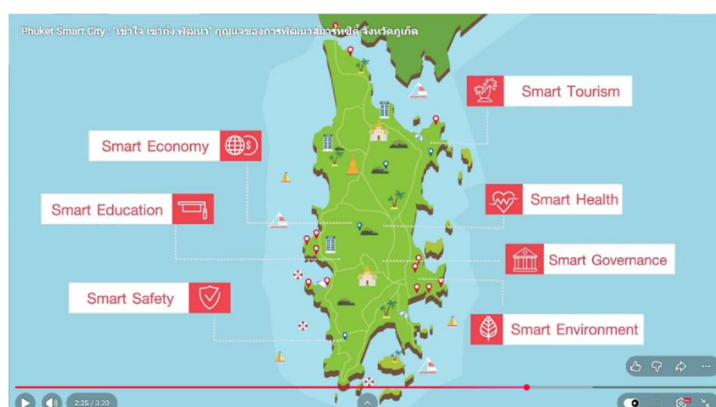
3.1.5.2 แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี พ.ศ. 2566 - 2570 ฉบับบททวน

1. เศรษฐกิจมูลค่าสูง (Value-Based Economy): ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical & Wellness) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และยกระดับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ

2. การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City): พัฒนาระบบบริหารจัดการเมืองด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาจราจร และพัฒนาการขนส่งสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของประชากรและนักท่องเที่ยว

3. การท่องเที่ยวชุมชนและเกษตรกรรม: ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมโดยเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเข้ากับชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (เช่น การพัฒนาสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ - GI)

4. สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน: บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ชยะ และน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศในฐานะเมืองท่องเที่ยวชั้นนำ

ภาพที่ 3.7 แสดงภาพแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <https://www.nectec.or.th/news/news-pr-news/smartphuket-key.html>

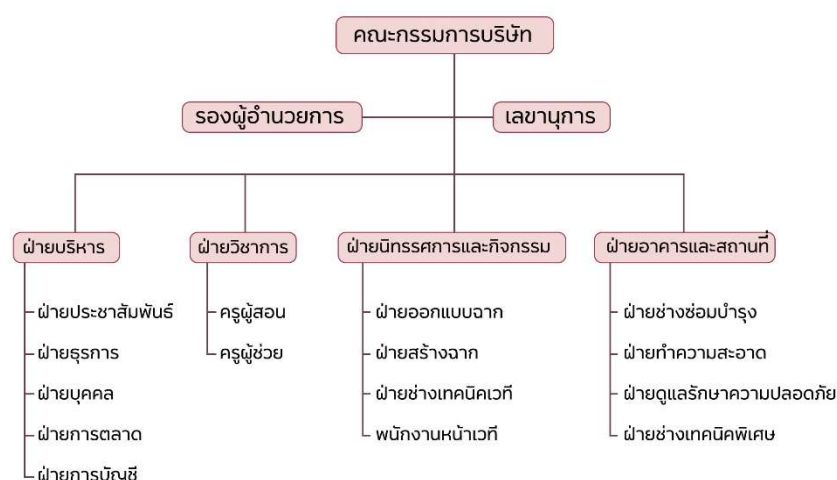
3.1.6 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านระบบการบริหารจัดการในโครงการ

3.1.6.1 การบริหารองค์การรูปแบบการกระจายอำนาจ (Cluster)

หมายถึง รูปแบบโครงสร้างเครือข่าย องค์ประกอบและกลยุทธ์ในการ บริหารจัดการงานแบบกระจายอำนาจเชิงระบบที่เกิดดุลยภาพทั้งความรู้ความสามารถทักษะกระบวนการและการปฏิบัติงาน การกำกับติดตามตรวจสอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสำนักงาน

หลักการบริหารแบบกระจายอำนาจ “CLUSTERS” มีจุดเน้นที่สำคัญ ดังนี้

1. เน้นให้เข้าใจว่าทุกสิ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและกาลเวลาดังนั้น ต้องยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้
2. เน้นการสร้างความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยจะต้องรู้จัก คิดและมองเห็นถึงพลวัตของการเปลี่ยนแปลง วิเคราะห์เหตุและปัจจัย เพื่อเตรียม ความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
3. เน้นการสร้างความสมดุล มั่นคงและความยั่งยืน โดยจะต้องมีการ วิเคราะห์ถึงผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มุ่งถึงประโยชน์ ส่วนรวมที่จะทำให้ มีความสมดุล มั่นคงและยั่งยืน
4. เน้นความพอดีและเหมาะสม รู้จักตนเอง สร้างเครือข่ายกลุ่มและขยาย ขอบข่ายกิจกรรมให้หลากหลาย จากการสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนเพื่อเพิ่ม ผลประโยชน์ และพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ
5. เน้นการมีความรู้และคุณธรรมโดยยึดธรรมาภิบาล มีสติและการเรียนรู้ เพื่อแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง
6. เน้นการพึ่งตนเอง การพึ่งพากันและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รู้จัก การสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือ มีการช่วยเหลือและแบ่งปัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย การสร้างค่านิยมให้รู้จักความรับผิดชอบและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ (อ้างอิง : สำนักงานพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติกร)

แผนภูมิที่ 3.3 แสดงรูปแบบโครงสร้างในองค์กร

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.2 การวิเคราะห์ที่ตั้ง

3.2.1 การเลือกที่ตั้ง

ตารางที่ 3.5 ข้อมูลสถิติการจัดประกวดของเวทีเจ้าภาพ

รายการ/ปี	Miss Universe	Miss Grand	Miss Tiffany	Mister Thailand	นางสาวไทย
2018	กระบี่	ภูเก็ต	ชลบุรี	กรุงเทพ	เชียงราย
2019	ภูเก็ต	สงขลา	ชลบุรี	กรุงเทพ	เชียงใหม่
2020	ประจวบคีรีขันธ์	เชียงราย	ชลบุรี	กรุงเทพ	-
2021	นครราชสีมา	เชียงใหม่	ชลบุรี	กรุงเทพ	อำนาจเจริญ
2022	เพชรบุรี	ขอนแก่น	ชลบุรี	กรุงเทพ	พัทลุง
2023	ขอนแก่น	เชียงใหม่	ชลบุรี	กรุงเทพ	อยุธยา
2024	ประจวบคีรีขันธ์	ภูเก็ต	ชลบุรี	ภูเก็ต	ชลบุรี

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

จากการข้อมูลพบว่าจังหวัดมีความพร้อมสูง ทั้งด้านการจัดงานประกวด การเป็นเจ้าภาพ และโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับได้ ซึ่งจังหวัดที่มีศักยภาพสูงสุด 6 แห่ง ได้แก่ เชียงใหม่ ขอนแก่น กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ภูเก็ต และสงขลา ซึ่งจะถูกนำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไปเพื่อคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมที่สุด

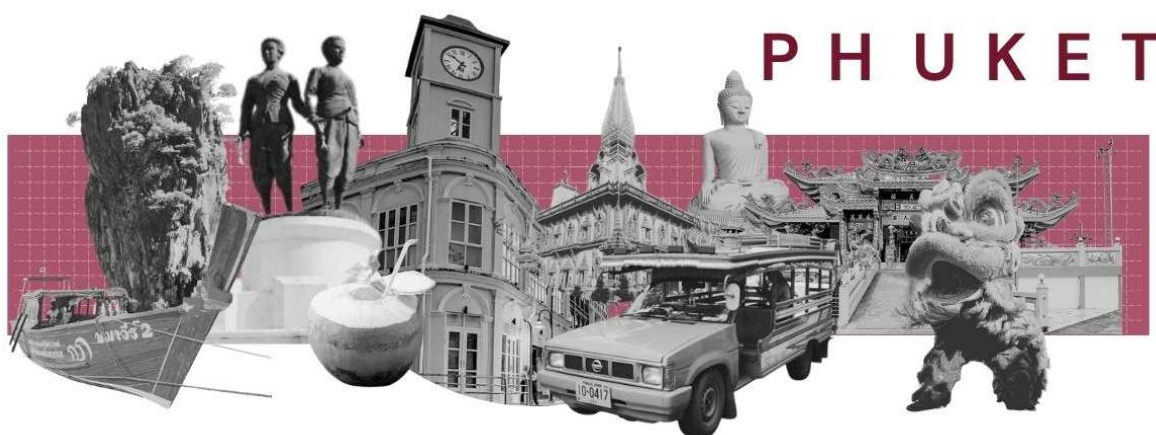

ภาพที่ 3.8 แสดงภาพจังหวัดที่เหมาะสมกับการคัดเลือกที่ตั้งโครงการ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

1.ทำไมต้องเลือกเมืองภูเก็ต?

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน การเข้าถึงนักท่องเที่ยวหลาย ๆ ภาคส่วนควรมีความพร้อมทั้งพื้นที่รองรับทางด้านการบริการด้านการท่องเที่ยว และระบบสาธารณูปโภคสำคัญต่าง ๆ โดยเมืองภูเก็ต นับเป็น Second Point ของนักท่องเที่ยว โดยมีหลักฐานว่าเวทีการประกวดมักเลือกจังหวัดภูเก็ตเป็นที่เก็บตัวนางงามและทำกิจกรรม ทั้งนี้การท่องเที่ยวของภูเก็ตมีรายได้มากที่สุดจากการท่องเที่ยวเป็นอันดับ 1 ในประเทศไทยโดยมีรายได้ถึง 449,101 ล้านบาท หากคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรจะมีค่าเท่ากับ 25.9 เท่าซึ่งสร้างรายได้ต่อหัวให้คนในพื้นที่ถึง 996,000 บาท โดยยังคิด GDP เป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ที่สูงถึง 209,011 ล้านบาท จากรายได้ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้เกิดรูปแบบการจับจ่ายใช้สอยในหลาย ๆ รูปแบบ รวมถึงกิจกรรมทางด้านนางงาม

ภาพที่ 3.9 แสดงภาพ จังหวัดภูเก็ต
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.2.2 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งระดับเมือง

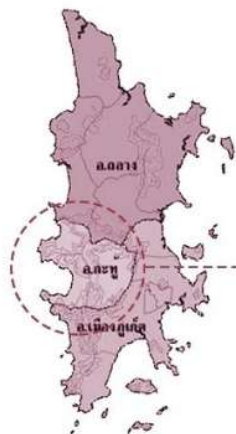
ตารางที่ 3.6 เกณฑ์การเลือกที่ตั้ง

เกณฑ์	รายละเอียด	ค่าน้ำหนัก
1.ความสัมพันธ์ของที่ตั้งกับสถานที่จัดการประกวด	การเข้าถึงโครงการอยู่ใจกลางเมืองและอยู่ใกล้กับสถานที่จัดประกวด โรงแรม ห้างสรรพสินค้า	X5
2.กิจกรรมโดยรอบที่ส่งเสริมโครงการ	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการบำบัดและการพัฒนาศักยภาพ ใกล้ชิดธรรมชาติ ช่วยสนับสนุนกิจกรรมบำบัดทางจิตใจ อารมณ์ และร่างกาย	X4
3.ระบบขนส่งมวลชน	อยู่ในพื้นที่ขนส่งมวลชนสะดวกต่อการไปสถานที่จัดประกวด	X3
4.อัตราความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่	มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และความหลากหลายทางอาชีพที่มีผลต่อการท่องเที่ยว	X2
5.แนวโน้มความเจริญของพื้นที่	สภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่มีผลต่ออัตราการความเจริญของพื้นที่	X1

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ตั้งโครงการ

พื้นที่ตั้งโครงการ 1

ค่าพิกัด 7.90237826, 98.36682707

ภาพที่ 3.10 Site A พื้นที่ตำบลกระทุ่ม

ที่มา : สำนักงานกรมที่ดินและ Google Maps

ข้อมูลจำเพาะ : เลขที่ดิน 396 เลขที่โฉนด 623 ตำบลกระทุ่ม อำเภอกะทุ่ม จังหวัดอุทัย

ข้อมูลขนาดที่ดิน : 24 ไร่ 2 งาน 49.8 ตารางวา (39,800 ตารางเมตร)

อัตราค่าที่ดิน : ที่ดินติดทางหลวงแผ่นดิน ระยะ 40 เมตร (ราคาประเมิน

21,500/ตารางวา และ 8,600,000/ไร่) คิดเป็นราคาทั้งหมด 211,775,000 บาท

พื้นที่ตั้งโครงการ 2

ค่าพิกัด 7.878119, 98.290394

ภาพที่ 3.11 Site B พื้นที่ตำบลกระทุ่ม

ที่มา : สำนักงานกรมที่ดินและ Google Maps

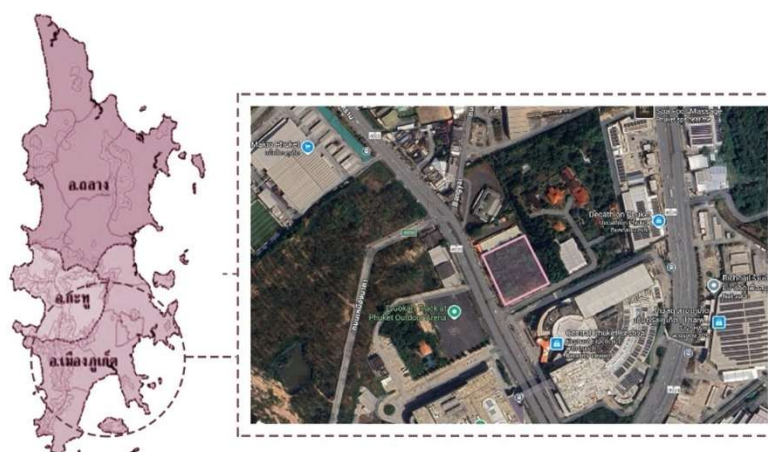
ข้อมูลจำเพาะ : เลขที่ดิน 1 เลขที่โฉนด 9004 ตำบลกระทุ้ง อำเภอกะรุ จังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลขนาดที่ดิน : 5 ไร่ 1 งาน 37.8 ตารางวา

อัตราค่าที่ดิน : ที่ดินติดถนนสิริราชย์

ราคาประเมิน 56,000/ตารางวา คิดเป็นราคาทั้งหมด 119,716,800 บาท

พื้นที่ตั้งโครงการ 3

ค่าพิกัด 7.892681, 98.366545

ภาพที่ 3.12 Site C พื้นที่ตำบลวิชิต

ที่มา : สำนักงานกรมที่ดินและ Google Maps

ข้อมูลจำเพาะ : เลขที่ดิน 33 เลขที่โฉนด 61811 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลขนาดที่ดิน : 4 ไร่ 3 งาน 13.6 ตารางวา

อัตราค่าที่ดิน : ที่ดินติดถนนวิชิตสงคราม

ราคาประเมิน 36,500/ตารางวา คิดเป็นราคาทั้งหมด 69,846,400 บาท

หากมองจากภาพรวมของที่ตั้งโครงการทั้งสามส่วน คือ พื้นที่โครงการที่ 1 ตำบลกระทุ้ง, พื้นที่โครงการที่ 2 ตำบลกระทุ้งและพื้นที่โครงการที่ 3 ตำบลวิชิต ซึ่งเป็นจุดสำคัญของตัวจังหวัดภูเก็ต มีลักษณะกายภาพที่มีใกล้เคียงกัน ซึ่งต้องศึกษา ว่ามีความเหมาะสมใน จัดตั้งโครงการมากหรือน้อยเพียงใดผ่านระบบการประเมินความเป็นไปได้ของที่ตั้งโครงการ (Site Selection)

3.2.4 เกณฑ์การเลือกพื้นที่และขนาดพื้นที่

ตารางที่ 3.7 เกณฑ์การให้คะแนนไซต์

เกณฑ์	พื้นที่ที่ 1	พื้นที่ที่ 2	พื้นที่ที่ 3
1.ความสัมพันธ์ของที่ตั้งกับสถานที่จัดการประกวด	2	3	4
2.กิจกรรมโดยรอบที่ส่งเสริมโครงการ	2	3	3
3.ระบบขนส่งมวลชน	4	3	4
4.อัตราความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่	2	4	3
5.แนวโน้มความเจริญของพื้นที่	3	2	4
รวมคะแนน	37	46	54

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

จากผลสรุปพบว่า พื้นที่โครงการที่ 3 มีความพร้อมทางด้านการจัดตั้งโครงการมากที่สุด โดยข้อสำคัญคือ ความสัมพันธ์ของที่ตั้งกับสถานที่จัดการประกวด ทั้งนี้ประกอบกับส่วนบริการสาธารณะที่ให้ความพร้อมมากกว่า และสะดวกต่อการเข้าถึงมากที่สุด และการรองรับการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องทั้งที่พักและกิจกรรมต่าง ๆ

3.2.5 การสรุปที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการ : ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต

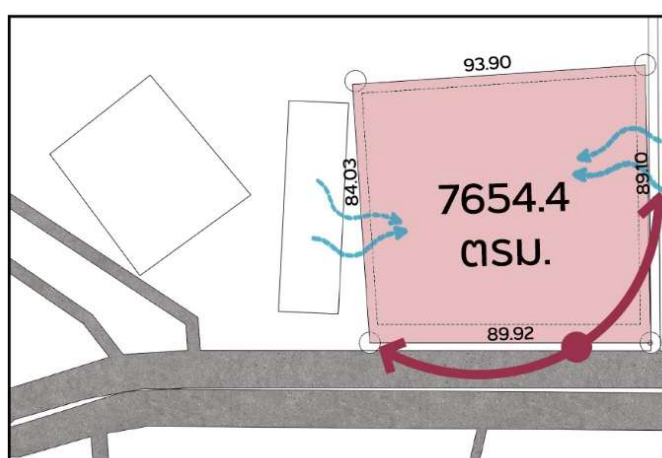
พื้นที่ขนาด : 7,654 ตารางเมตร

การเข้าถึงโครงการ : จากถนนสายหลัก

FAR หรือ พื้นที่อาคารสร้างได้ : 6,889 - 7,654 ตร.ม.

OSR หรือพื้นที่ว่าง : 765.44 ตร.ม. (10%)

ระยะร่น : 6 ม. , 3 ม. , 2 ม.

ภาพที่ 3.13 แสดงบริบทที่ตั้งโครงการ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 3.14 บริเวณโดยรอบโครงการ
ที่มา : Google Maps

3.2.5 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 3.15 การวิเคราะห์พื้นที่โครงการ C พื้นที่ตำบลวิชัย
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.2.5.1 การเข้าถึง

เนื่องจากพื้นที่ตั้งโครงการ ตั้งติดอยู่กับถนนสายหลักของเส้นทางในจังหวัดภูเก็ต คือ ถนนหลวงหมายเลข 4020 ถนนวิชิต ซึ่งเป็นถนนสายหลัก เชื่อมพื้นที่ทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ทำให้การเข้าถึงโครงการสามารถเข้าถึงได้สะดวก มีรถสาธารณะเข้าถึง การใช้ถนนสายหลัก 4020 ขาออก เพื่อเข้าพื้นที่

3.2.5.2 บริบทด้านสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง

ลักษณะภูมิประเทศ เนื่องจากพื้นที่ตั้งโครงการ ตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเรียวยาวจากเหนือไปใต้ โดยร้อยละ 70 ของพื้นที่เป็นที่ราบสูงแนวยาวและภูเขา และตั้งอยู่สูงเหนือระดับน้ำทะเล 529 เมตร ซึ่งทิวเขาจะทำหน้าเป็นแนวบังลมและฝนที่เกิดขึ้น และสัดส่วนร้อยละ 30 เป็นที่ราบเชิงเขาและชายฝั่งทะเล

ลักษณะภูมิอากาศ มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดูประกอบด้วย ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม จังหวัดภูเก็ต มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี 28.49 องศาเซลเซียส มีฝนตก 188 วัน ปริมาณน้ำฝนในปี 2549 วัดได้ 2,207.7 มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งปี 76.05%

ลักษณะทางทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 107,578 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าบก จำนวน 88,235 ไร่ ป่าชายเลน 19,343 ไร่ แร่ธาตุ ภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งแร่ดีบุกมากในภาคใต้ มีทั้งแหล่งแร่บนพื้นดินที่กระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ และแหล่งแร่ในทะเลผลิตได้ประมาณ 18,398 เมตริกตัน แหล่งน้ำ จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งน้ำบนดินและแหล่งน้ำใต้ดิน ไม่มีแม่น้ำสายหลัก มีเฉพาะลำคลองและ ธารน้ำสายสั้นๆ จำนวน 118 สาย ดิน ลักษณะดินของเกาะภูเก็ตเกิดจากสะสมตัวของก้อนกรวดและศิลาแลง ดินดังกล่าวปกคลุมไป ตามชายฝั่งทะเล และพื้นที่เชิงเขาเป็นดินลูกรังปนทรายและร่วนมาก จึงขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่าย เหมาะในการเพาะปลูกยางพารา สับปะรดพันธุ์พื้นเมืองภูเก็ตและมะพร้าว

ปัญหาด้านการจราจร เนื่องจากอยู่ติดกับถนนสายหลัก สำหรับใช้ในการเดิน เข้าและออก และการเดินทางไปทำงานของคนในพื้นที่ ทำให้เกิดปัญหาจราจร ติดขัดในช่วงเวลาเร่งด่วน คือ 09.00 น. 12.00 น. และ 16.00 น. ซึ่งเป็น ช่วงเวลาสำคัญต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

ปัญหาด้านมลภาวะ เนื่องจากเป็นถนนสายหลัก ทำให้เกิดภาวะมลพิษท่อไอเสีย จากยานพาหนะที่ใช้เดินทางบนถนนหมายเลข 4020 แต่อยู่ระดับความเข้มข้นต่ำถึงปานกลาง โดยขึ้นอยู่กับช่วงเวลาในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

3.2.5.3 บริบทด้านสภาพแวดล้อมของที่ตั้งบริบทด้านเศรษฐกิจของที่ตั้ง

ด้านเศรษฐกิจนั้นจังหวัดภูเก็ตเมื่อได้มีการเลิกทำเหมืองแร่ดีบุกซึ่งเป็นรายได้หลักของจังหวัดภูเก็ตในขณะนั้น ช่วงต้นปี พ.ศ. 2523 ที่ผ่านมารายได้หลักของจังหวัดภูเก็ตมาจากธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี ในช่วงที่ผ่านมามีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศปีละประมาณ 4 - 5 ล้าน คน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ โรงแรม, ร้านอาหาร, บริษัทท่องเที่ยว และร้านขายของที่ระลึก การท่องเที่ยวไม่ได้เป็นแค่เพียงธุรกิจเดียวเท่านั้น รายได้รองลงมาได้จากการค้าส่งและค้าปลีก นอกจากนี้ยังมีคนจำนวนมากที่ยังคงทำการเกษตร และครอบครัวไปยังพื้นที่ส่วนใหญ่ของ เกาะที่อยู่ไกลออกไป พืชพันธุ์หลักๆ ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ และสับปะรด สำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ส่วนใหญ่อยู่ทางชายฝั่งตะวันออกและใต้ของจังหวัด ส่วนฟาร์มเลี้ยงหอยมุกก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ในส่วนท่าเรือประมงของภูเก็ตมีการทำประมงกันตลอดทั้งวัน และมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำซึ่งใช้ปลาส่วนใหญ่ ซึ่งต่างก็มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรายได้ให้กับเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยวเป็นหลัก พิจารณาจาก ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ปี พ.ศ. 2552 พบว่าสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด คือ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร คิดเป็นร้อยละ 37 สาขาการขนส่งและคมนาคม คิดเป็นร้อยละ 16 และสาขาค้าส่งค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 10 รายได้ประชากร ณ ปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 236,461 บาทต่อคนต่อปี เป็นอันดับที่ 1 ของภาคใต้ อันดับที่ 10 ของประเทศไทย

3.2.5.4 บริบทด้านสังคมและวัฒนธรรมของที่ตั้ง

ด้านสังคม

การศึกษา จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2554 ทั้งหมด 97 แห่ง แบ่งเป็นตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 89 แห่ง ปวช. - ปวส. 6 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

การสาธารณสุข จังหวัดภูเก็ต มีโรงพยาบาลรัฐและเอกชน รวม 8 แห่ง 1,051 เตียง สถานิอนามัย 21 แห่ง นอกนั้นเป็นคลินิก และร้านขายยา ตลอดจนสห คลินิก โรงพยาบาล คิดเป็นสัดส่วน 325 คนต่อเตียง

ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 73 นับถือศาสนาพุทธ และร้อยละ 25 นับถือศาสนาอิสลาม และนับ ถือนศาสนาคริสต์ตามลำดับ

ด้านวัฒนธรรม

วัฒนธรรมการสร้างบ้านเรือนและที่อยู่อาศัย บ้านเรือนของชาวภูเก็ตนั้น เดิมปลูกบ้านแบบไทยแล้วจึงเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบของจีนและเลียนแบบฝรั่ง แบ่งลักษณะของบ้านเรือนในภูเก็ตออกได้เป็น 3 ประเภท คือ บ้านเรือนแบบไทย บ้านเรือนแบบจีน และบ้านเรือนแบบชิโน - โปรตุเกส เช่น บ้านเรือนแบบชิโน-โปรตุเกส ซึ่ง ชิโน หมายถึง จีน โปรตุเกส หมายถึง โปรตุเกส การที่เรียกชื่อลักษณะบ้านแบบนี้เนื่องจากรูปแบบการสร้างบ้านตามแบบกตะวันตก แต่การตกแต่งภายในเป็นแบบ

จีนผสมระหว่างสถาปัตยกรรมจีนกับสถาปัตยกรรมโปรตุเกส ลักษณะบ้านที่สร้างในภูเก็ตมี 2 แบบ คือ แบบเป็นอาคารเดี่ยว ๆ เรียกว่า อั้งม่อหลาว และอาคารแบบห้องแถว เป็นตึก 2 ชั้น ด้านหน้าของตึกชั้นล่างจะมีทางเดินต่อเนื่องกันโดยตลอด นับเป็นทางเท้าที่เป็น ลักษณะเด่นของอาคารแบบนี้ เรียกว่า “หรงอากี้” เป็นทางเดินที่กันแดด กันฝน ได้ เป็นอย่างดี ถนนกลางจึงถูกจัดไว้เป็นถนนสายวัฒนธรรม

วัฒนธรรมการแต่งกาย การแต่งกายของคนภูเก็ตจะเป็นการผสมผสานจากหลายชนชาติ ปัจจุบันชาวภูเก็ตยังคงรักษาวัฒนธรรมการแต่งกายแบบจีน บาบ๋าไว้โดยปรับเปลี่ยนรายละเอียดให้เหมาะสมกับยุคสมัย เช่น ชุดย่าหย่า ซึ่งเป็นชุดลำลอง ตัวเสื้อตัดด้วยผ้าลูกไม้หรือผ้าป่านูเบีย แขนยาว เข้าเอวรัดรูป ปักลาย ฉลุที่คอเสื้อ ชายเสื้อ และปลายแขน ตัวเสื้อด้านหน้าปลายแหลมยาว ความยาวตัว เสื้อจะอยู่ระดับสะโพกบน ปกเสื้อด้านหน้าแบะออกสำหรับติดโกส้งหรือกระดุมทอง ผิงเพชรที่ร้อยเชื่อมด้วยสร้อยทอง ส่วนผ้านุ่งปัจจุบันนิยมใช้ผ้าปาเต๊ะปักเลื่อม

วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร อาหารส่วนใหญ่ของชาวจังหวัดภูเก็ตจะ เน้นไปทางด้านอาหารจีน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของ จังหวัดภูเก็ตเอง นอกจากนี้ใน การ การรับประทานอาหาร เข้า ชาวจังหวัดภูเก็ตจะนิยมรับประทานเป็น ขนม น้ำชา

ภาพที่ 3.16 แสดงภาพชุดบาบ๋า

ที่มา : <https://lifestyleinthailand.com/baba-nyonya-th/>

ภาพที่ 3.17 แสดงภาพวัฒนธรรมอาหารจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <https://food.trueid.net/detail/DaYeBxYYZRD>

ด้านประเพณี

ประเพณีตรุษจีน เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนจีน วันตรุษจีนตรงกับ วันแรกของเดือน 1 ของจีน หรือ เดือน 2 เดือน 3 ทางจันทรคติ มีพิธีกรรม ทั้งหมด 3 วัน

ประเพณีสารทจีน เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี หรือ วิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจำปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละ 56 ครอบครัว ในวันที่ 15 เดือน 7 จีน มีการ "ไปปั่ว" หรือ จัดตกแต่งเครื่องเซ่นไหว้ ภูตผีและวิญญาณ ด้วยการทำขนม และแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และของ ไหว้ที่สำคัญคือ "อั่งกู่" หรือ ขนมเต่าสีแดง ทำจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือ ทำจากแป้งสาลีไม่มีไส้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนนาน

ประเพณีถือศีลกินผัก เป็นการถือศีลชำระจิตใจ และงดเว้นการบริโภค เนื้อสัตว์ทุกชนิด มีระยะเวลา 9 วัน เริ่มตั้งแต่ ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 จนกระทั่งถึง ขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วง เดือนกันยายน-ตุลาคม เป็นงานประเพณีซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาช้านานตั้งแต่ พ.ศ. 2368 จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่ง พระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจ และเลื่อมใสศรัทธาทั้ง จากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง

ภาพที่ 3.18 แสดงภาพประเพณีถือศีลกินผัก

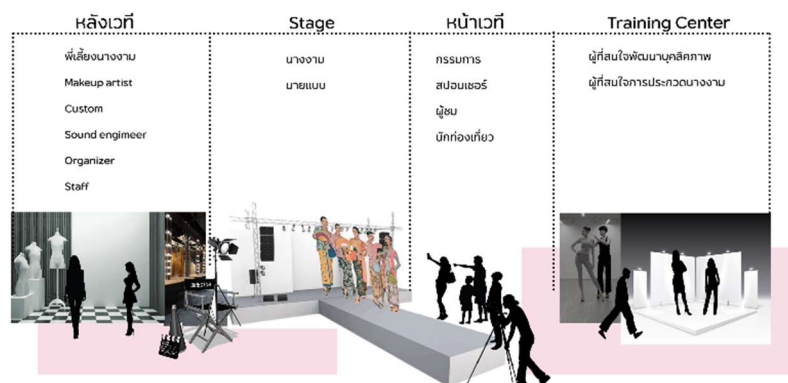
ที่มา : <https://www.prachachat.net/hiligh-prachachat/news-1661285>

3.3 การวิเคราะห์ผู้ใช้สอยอาคาร

3.3.1 ผู้ใช้งานอาคาร

ผู้ใช้สอยโครงการ สถาบันพัฒนาบุคลากรภาพเพื่อธุรกิจนางงามจากการสืบค้นข้อมูลสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มผู้ใช้งานหลัก หมายถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพัฒนาบุคลากรภาพเพื่อนางงามเป็นหลัก

ภาพที่ 3.19 แสดงภาพกลุ่มผู้ใช้งานหลักในโครงการ
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.3.1.1 กลุ่มผู้เข้าประกวดเวทีระดับสากลและระดับจังหวัด (ผู้เข้าร่วม ฝึกอบรม)
จำนวน 200 คน

1. เป็นกลุ่มผู้ใช้งานที่มีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ เด็กอายุ 8 ปีขึ้นไปและผู้ที่มีฝักใฝ่ทักษะ เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมนางงามและนายแบบ

ภาพที่ 3.20 แสดงภาพกลุ่มผู้เข้าร่วมพัฒนาบุคลิกภาพ
ที่มา : <https://www.thairath.co.th/entertain/news/2868542>

2. เป็นทีมงานที่ช่วยในการจัดการกิจกรรม เช่น ครูผู้สอน, โค้ช, และทีมที่คอยช่วยในการฝึกอบรมต่างๆ

1. ครูผู้สอน ให้ความรู้ทั้งวิชาเฉพาะด้านการเดินแบบและวิชาที่เกี่ยวข้อง
2. พนักงานและบุคลากรในโครงการ กลุ่มผู้ช่วยที่เป็นพนักงานและบุคลากร เข้ามาใช้ในโครงการ จะมีลักษณะพฤติกรรม กิจกรรมที่ทำเช่น ช่างแต่งหน้า/ช่างทำผมและผู้ช่วยคนทำชุดประกวด

3.3.1.2 กลุ่มรอง (ทีมงานและผู้ทำงานเบื้องหลัง)

1. กลุ่มเจ้าหน้าที่และบุคลากร บริหารและจัดการทั้งระบบการเรียนการสอนและระบบต่างๆ
2. กลุ่มบุคคลทั่วไปและนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 3.21 แสดงภาพผู้ใช้งานรองในโครงการ

ที่มา : ทีมงาน : ผู้จัดทำ (2568)

3.3.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้งาน

การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้งานแต่ละกลุ่มจะช่วยกำหนดลักษณะของพื้นที่และการจัดวาง(Zoning)ภายในอาคาร

กลุ่มที่ 1 70% (Learning , Take Action, News and Entertainment) คือ พฤติกรรมของผู้ที่สนใจในการประกวด เข้ามาเพื่อฝึกฝนและประกวดอีก ทั้งยังเป็นพื้นที่ของสื่อมวลชนใช้ในการถ่ายภาพหรือถ่ายทอดสดการแสดง เป็นการใชพื้นที่และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นสูงสุด

การใช้งาน: เน้นการเรียนรู้ โดยใช้เวลาประมาณ 2-4 ชั่วโมง อย่างต่อเนื่องตามกิจกรรม

กลุ่มที่ 2 15% (Exhibition Educate, Take a Class and Workshop, Music Interest) คือ พฤติกรรมรองที่เกิดขึ้นในโครงการ เป็นการใชพื้นที่นิทรรศการและนันทนาการต่าง ๆ เช่น การแสดงผลงานนิทรรศการ, กิจกรรมเวิร์คช็อป เป็นต้น

การใช้งาน: เน้นกิจกรรมสั้นๆ ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง เน้นการถ่ายรูปและการเดินดูนิทรรศการ

กลุ่มที่ 3 10% (Eat n' Out, Take a Break) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่เข้ามาใช้พื้นที่ในส่วน of ร้านอาหาร, เครื่องดื่ม และซื้อของชำร่วย เป็นพฤติกรรมที่ช่วยส่งเสริมรายได้และวิถีชีวิตให้เกิดขึ้นในโครงการ อีกทั้งเข้ามาใช้พื้นที่สำหรับพักผ่อน

การใช้งาน: ต้องการพื้นที่บริการที่เข้าถึงง่าย (คาเฟ่, ร้านของที่ระลึก), และลานกิจกรรม

กลุ่มที่ 4 5% (Staff Duty, Office Duty, Outsource Service) คือ พฤติกรรมของบุคคลทำงานและมีความเกี่ยวข้องกับส่วนบริการของโครงการ

การใช้งาน: ต้องการพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวสำหรับการพักจากกิจกรรม

3.4 วิเคราะห์พื้นที่โครงการ (Area requaiment)

3.4.1 การวิเคราะห์ความต้องการเชิงพื้นที่

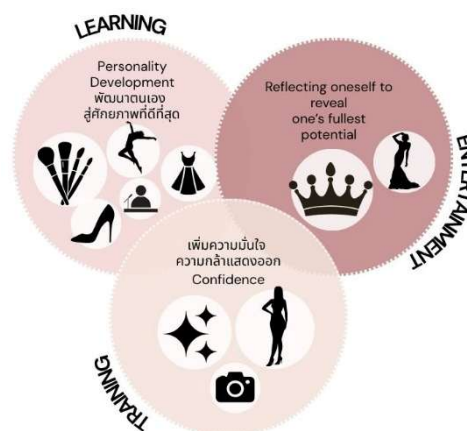
การกำหนดความต้องการเชิงพื้นที่ของสถาบันพัฒนาบุคลากรภาพเพื่อธุรกิจนางงาม จังหวัดภูเก็ต พิจารณาจาก 3 องค์ประกอบหลัก เพื่อรองรับพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้งานทั้ง 4 กลุ่ม

ภาพที่ 3.22 แสดงการออกแบบส่วนเนื้อหาหลักของโครงการ

ที่มา : ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

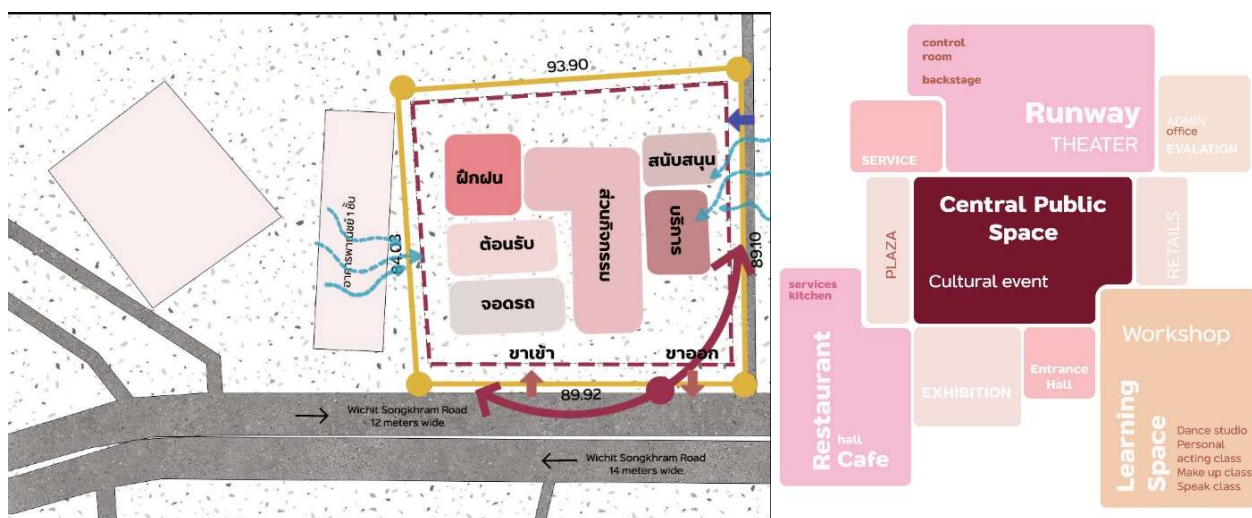
1. ความต้องการด้านการเรียนรู้และประสบการณ์ (Learning) : พื้นที่ต้องรองรับการเรียนรู้ที่ครบวงจรในการฝึกฝนเพื่อเข้าสู่เวทีการประกวดซึ่งต้องการ พื้นที่สำหรับการเรียนรู้ที่เสมือนจริง ห้องแต่งหน้า , ห้องเรียนการเดินแบบ
2. ความต้องการด้านการฝึกฝนและพัฒนาศักยภาพตนเอง(Training) : พื้นที่ที่ต้องตอบสนอง กลุ่มผู้ที่สนใจในการประกวดและพัฒนาศักยภาพ ด้วย ห้องฝึกซ้อม ห้องเรียน
3. ความต้องการด้านบริการสาธารณะและสันทนาการ (Entertainment) : พื้นที่ต้องรองรับการใช้สอยของกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มผู้ใช้รองด้วยคาเฟ่ , ลานกิจกรรมกลางแจ้ง และพื้นที่การประกวดนางงามซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของโครงการ

ภาพที่ 3.23 แสดงภาพการจัดกลุ่มความต้องการด้านพื้นที่ในโครงการ

ที่มา : ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.4.2 การวิเคราะห์การจัดผังกลุ่มพื้นที่โครงการ

ภาพที่ 3.24 แสดงภาพแสดงการจัดผังกลุ่มพื้นที่โครงการ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

แนวความคิดสำคัญที่ใช้กำหนดทิศทางการจัดวางพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์เชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับกระบวนการพัฒนาตนเองของผู้ใช้งานในโครงการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้พื้นที่ทั้งหมดในโครงการทำหน้าที่มากกว่า “แยกโซน” ตามฟังก์ชัน แต่เป็นการ “เล่าเรื่อง” อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การค้นหา ฝึกฝนไปจนถึงการหยุดพักใจตัวเอง เปรียบเหมือนเส้นทางแห่งการเติบโตทั้งและความฝันของตนเองซึ่งมีพื้นที่ที่คอยซัพพอร์ตการพัฒนาในทุกๆ มิติโดยใช้สภาพแวดล้อมที่หลากหลายทำให้การแสดงออกนั้นจะช่วยส่งเสริมผลักดันนางงามและนายแบบอย่างเหมาะสมที่สุด

การจัดผังกลุ่มพื้นที่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์และการไหลของผู้คน (Flow) ดังนี้:

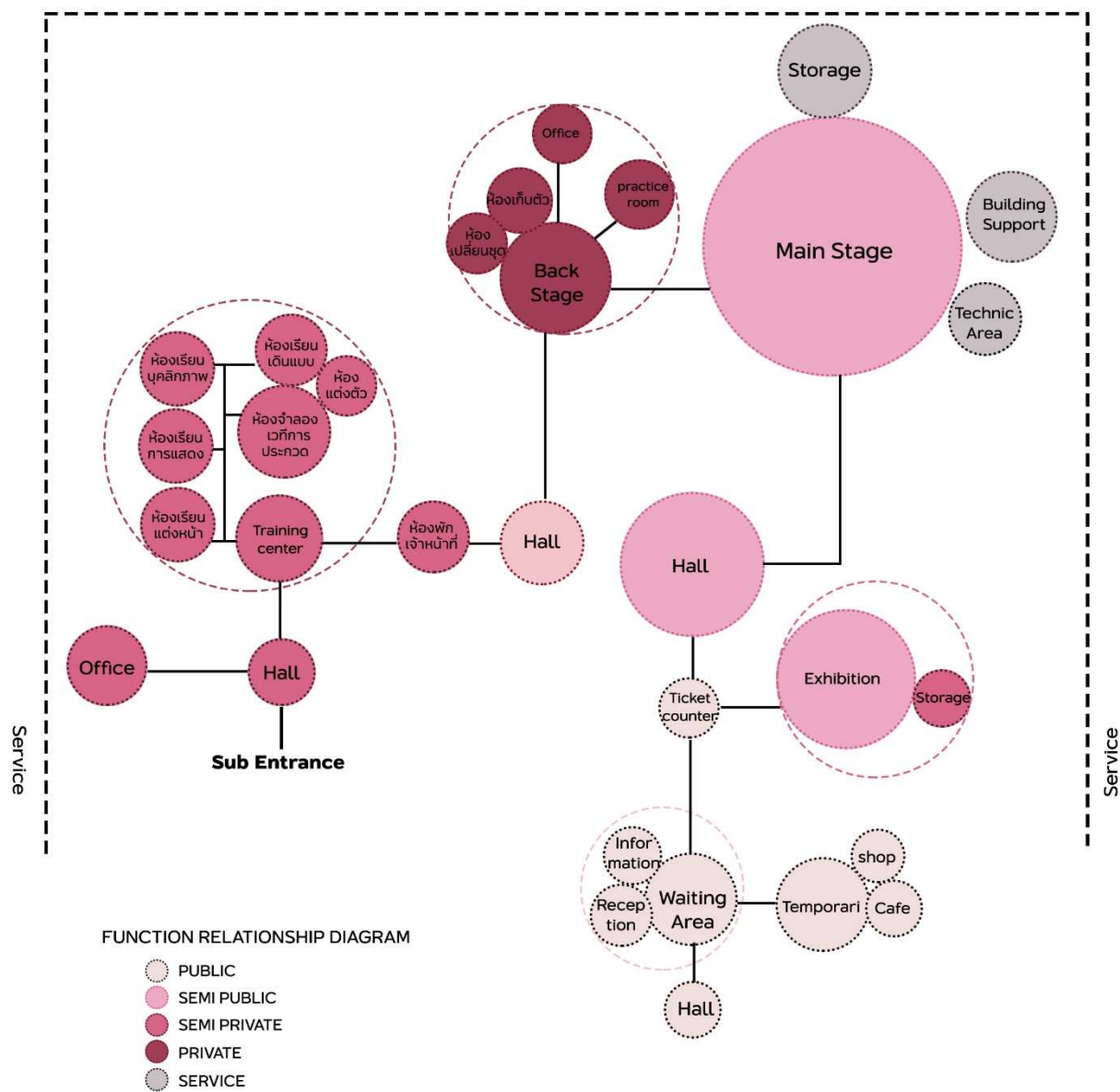
ส่วนต้อนรับ ต้องอยู่หน้าสุด: ต้องเชื่อมต่อโดยตรงกับทางเข้าหลักเพื่ออำนวยความสะดวกเข้าถึงได้ง่ายและเพื่อรองรับผู้มาเยือนโครงการ

ส่วนบริการ ต้องเชื่อมโยงกัน: เป็นพื้นที่ที่ควรมองเห็นหรือเข้าถึงได้ง่าย สามารถเป็นพื้นที่ในการพักผ่อน

ส่วนหัวใจหลัก ควรเป็นเส้นทางเดียว จำกัดกลุ่มการเข้าถึง : เป็นพื้นที่หลักในโครงการ ต้องแยกการเข้าถึงอย่างชัดเจน

ส่วนบริหาร ควรอยู่ใกล้ส่วนต้อนรับ : สำนักงาน ควรอยู่ใกล้ Lobby เพื่อการกำกับดูแล

3.4.3 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ

ภาพที่ 3.25 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของโครงการ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.4.4 การวิเคราะห์ความต้องการของขนาดพื้นที่ใช้สอย

	RECEPTION						
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Hall	09.00 - 00.00	200	1	1.2/คน	240	72	312
Information	09.00 - 00.00	2	1	2.8/คน	5.6	1.68	7.28
Retails	09.00 - 00.00	50	1	1.2/คน	60	18	78
Beauty lounge	09.00 - 18.00	50	2	1.2/คน	60	18	156
Multipurpose space	09.00 - 18.00	50	1	1.2/คน	60	18	78
Ticket Counter	09.00 - 00.00	50	1	1.2/คน	180	54	234
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male	3		6			-	-
Female	9		-			-	-
Total	12		6			-	-
TOTAL 865.28 sq.m							

RESTAURANT							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Counter	09.00 - 18.00	2	3	1.2/คน	7.2	2.16	9.36
Kitchen	09.00 - 18.00	4	1	36/คน	144	43.2	187.2
Eatery	09.00 - 18.00	60	1	1.2/คน	72	21.6	93.6
Cafe	09.00 - 18.00	60	1	1.2/คน	72	21.6	93.6
Storage room	09.00 - 18.00		1				
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male	2		2			-	2
Female	4		-			-	2
Total	6		2			-	4
TOTAL 383.76 sq.m							

OFFICE							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Hall	09.00 - 18.00	15	1	1.2/คน	18	5.4	23.4
Director's office	09.00 - 18.00	4	1	2.8/คน	11.2	3.36	14.56
Deputy Director office	09.00 - 18.00	3	1	2.8/คน	8.4	2.52	10.92
Secretary's office	09.00 - 18.00	2	1	2/คน	4	1.2	5.2
Meeting room	09.00 - 18.00	15	1	1.2/คน	18	5.4	23.4
Saloon room	09.00 - 18.00	15	1	1.2/คน	18	5.4	23.4
Office	09.00 - 18.00	8	3	3.4/คน	81.6	24.48	106.08
Pantry	09.00 - 18.00	3	1		6	1.8	7.8
Storage	09.00 - 18.00		1		5	1.5	6.5
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male	2		4			-	2
Female	6		-			-	6
Total	8		4			-	8
TOTAL 221.26 sq.m							

ตารางที่ 3.8 ความต้องการใช้สอยพื้นที่ 1
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

TRAINING CENTER							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Makeup class	09.00 - 18.00	20	1	2/คน	40	12	52
Hair class & Salon	09.00 - 18.00	20	1	1.8/คน	36	10.8	46.8
Fashion class	09.00 - 18.00	20	1	2.2/คน	44	13.2	57.2
Fitting room	09.00 - 18.00	5	2	2.2/คน	22	6.6	28.6
Runway studio	09.00 - 18.00	50	1	0.8/คน	40	12	52
Dancing class	09.00 - 18.00	20	1	2/คน	40	12	52
Acting class	09.00 - 18.00	20	1	0.8/คน	16	4.8	20.8
Music class	09.00 - 18.00	20	1	1.8/คน	16	4.8	20.8
Fitness club	09.00 - 18.00	40	1	1.2/คน	48	14.4	62.4
Locker room	09.00 - 18.00	20	2	1.2/คน	48	14.4	62.4
Lecture class	09.00 - 18.00	20	1	1.2/คน	24	7.2	31.2
Photo/Video room	09.00 - 18.00	10	1	2.2/คน	22	6.6	28.6
Storage room	09.00 - 18.00		4				21.68
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male	3		6			-	3
Female	9		-			-	3
Total	12		6			-	6
TOTAL 548.4 sq.m							

CONTROL							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Black box	16.00 - 00.00	300	1	1/คน	300	90	726
Hall	16..00 - 00.00	50	1	1/คน	50	15	65
Green room	16..00 - 00.00	20	1	1.2/คน	24	7.2	31.2
Actors' dressing room	16..00 - 00.00	50	1	2/คน	100	30	130
Actor's makeup room	16..00 - 00.00	50	1	2/คน	100	30	130
Practice room	16..00 - 00.00	20	1	2/คน	40	12	52
Scene room	16..00 - 00.00		1	100	100	30	130
Storage	16..00 - 00.00		1	100	100	30	130
Staff's room	16..00 - 00.00	10	1	1.8/คน	18	5.4	23.4
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male	2		4			-	2
Female	6		-			-	2
Total	8		4			-	4
TOTAL 1,417.6 sq.m							

ตารางที่ 3.5 ความต้องการใช้สอยพื้นที่ 2

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

EXHIBITION							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Temporary Exhibition	09.00 - 18.00	100	1	1.8/คน	180	54	234
Permanent Exhibition	09.00 - 18.00	200	1	1.8/คน	360	108	468
Storage room	09.00 - 18.00		1	6	45	13.5	58.5
Staff room	09.00 - 18.00	10	1	1.8/คน	18	5.4	23.4
Loading	09.00 - 18.00		1	5			6.5
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male		3		6		-	3
Female		9		-		-	3
Total		12		6		-	6
TOTAL 802.4 sq.m							

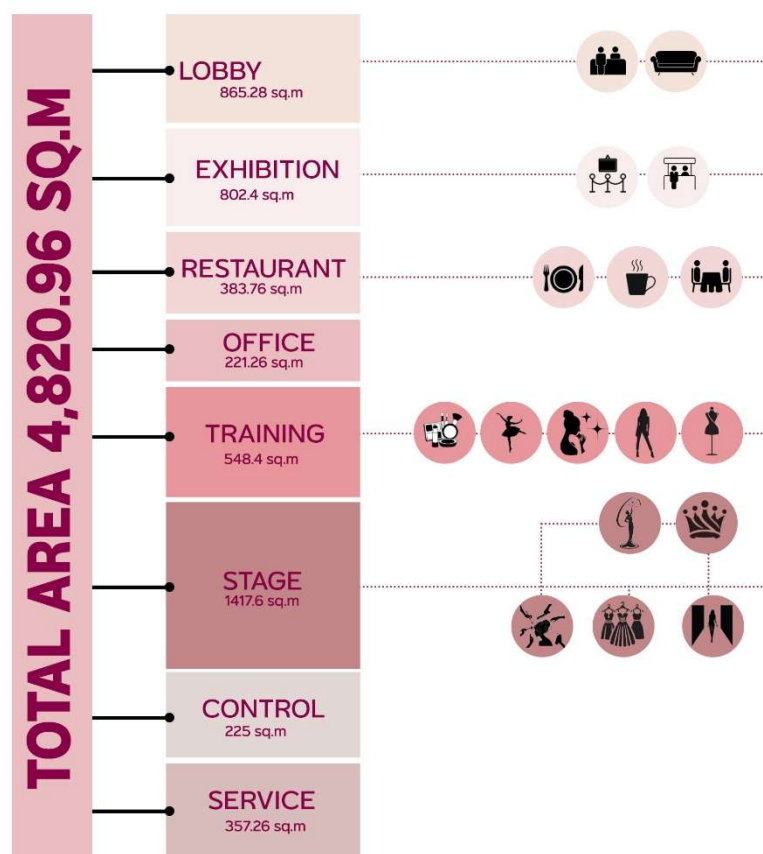
SPECIAL TECHNIQUES							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Technical control room	09.00 - 00.00	1	1	12/คน	12	3.6	15.6
Lighting control room	09.00 - 00.00	3	1				16
Sound control room	09.00 - 00.00	3	1				16
Video sceening room	09.00 - 00.00	3	1				16
Storage	09.00 - 00.00		1	100	100	30	130
Staff room	09.00 - 00.00	10	1	1.8/คน	18	5.4	23.4
TOILET	TOILET					BATHROOM	SINK
	TOILET		URINAL				
Male		2		4		-	2
Female		6		-		-	2
Total		8		4		-	4
TOTAL 225 sq.m							

SERVICE							
ROOM	TIME	USER	UNIT	AREA			
				AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 30 %	TOTAL
Building control room	09.00 - 00.00	4		6.25	25	7.5	32.5
Maintenance room	09.00 - 00.00	6		2.5	15	4.5	19.5
Security room	09.00 - 00.00	4		6.25	25	7.5	32.5
Electrical system room	09.00 - 00.00	1		40	40	12	52
Water pump room	09.00 - 00.00	2		40	80	24	104
Storage	09.00 - 00.00	1		2.89	2.89	0.87	3.76
Gabage storage room	09.00 - 00.00						45
MDB	09.00 - 00.00	1					68
TOTAL 357.26 sq.m							

PARKING		NUMBER	AREA/PERSON	AREA/FUNCTION	CIRCULATION 40 %	TOTAL
		38	12.5	475	190	665

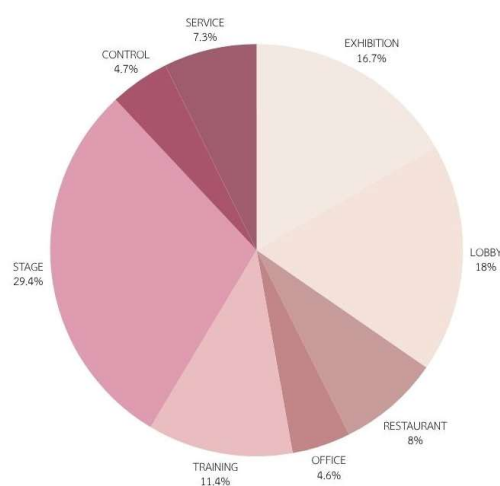
ตารางที่ 3.6 ความต้องการใช้สอยพื้นที่ 3
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.4.5 การสรุปความต้องการเชิงพื้นที่ของโครงการ

แผนภูมิที่ 3.4 แสดงภาพจำแนกพื้นที่ใช้งาน

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

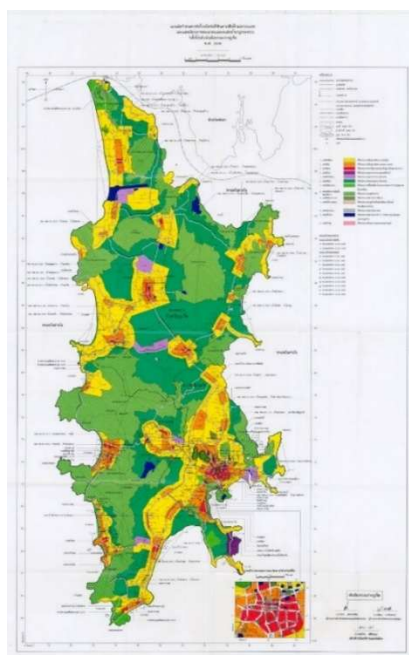
แผนภูมิที่ 3.5 แสดงภาพแสดงผลรวมพื้นที่ใช้สอย

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

สรุปพื้นที่องค์ประกอบของโครงการ 4,979.5 ตารางเมตร คิดเป็นพื้นที่นิทรรศการ 16.7% พื้นที่ส่วนต้อนรับ 18% พื้นที่ร้านค้าและร้านอาหาร 8% พื้นที่ออฟฟิศ 4.6% พื้นที่สำหรับการพัฒนาและฝึกฝนศักยภาพ 11.4% พื้นที่การแสดง 29.4% พื้นที่เทคนิคพิเศษ 4.7% และพื้นที่อื่นๆ 7.3%

3.5 การวิเคราะห์ข้อกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

3.5.1 ผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 3.26 แสดงภาพผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <https://andamanproperty.blogspot.com/2008/12/blog-post.html>

3.6.2 ผังสีที่ตั้งโครงการ

**ที่ดินประเภท
ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย**

ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย การท่องเที่ยว
สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็น
ส่วนใหญ่ สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้
ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสามสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต

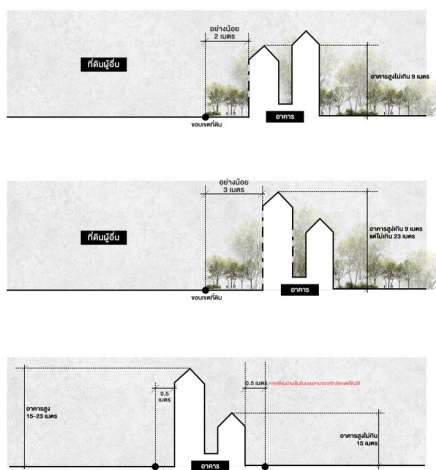
ภาพที่ 3.27 แสดงภาพผังสีที่ตั้งโครงการ

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

3.6.3 ข้อกำหนดที่ตั้งโครงการ

กฎกระทรวงฉบับที่ 55 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม อาคาร พ.ศ. 2552 (หมวด 3 ข้อ 41, 42, 52)

ว่าด้วยการก่อสร้างอาคาร ระยะร่นจากถนน แหล่งน้ำ และแนวเขตที่ดิน ขอบเขตทางของ ถนนสาธารณะครอบคลุมตั้งแต่ ทางเท้าทั้งสองฝั่งและพื้นที่ผิวจราจร ซึ่งระยะร่นของ อาคารจะต้อง พิจารณาจากความกว้างของเขตทาง โดยมีเงื่อนไขดังนี้ ถนนสาธารณะความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากกึ่งกลางถนนสาธารณะ อย่างน้อย 3 เมตร ถนนสาธารณะความ กว้างน้อยกว่า 10 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากกึ่งกลางถนนสาธารณะ อย่างน้อย 6 เมตร ถนน สาธารณะ ความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไปแต่ไม่เกิน 20 เมตร ระยะถอยร่นอาคารจากเขตที่ดิน 1 ใน 10 ของ ความกว้างถนน ถนนสาธารณะความกว้างตั้งแต่ 20 เมตรขึ้นไป ระยะถอยร่นอาคารจากเขต ที่ดิน อย่างน้อย 2 เมตร

ภาพที่ 3.28 แสดงภาพระยะร่นอาคาร

ที่มา : <https://www.terrabkk.com/articles>

3.6.4 ที่ว่างภายนอกอาคารในโครงการ

ข้อ 33 อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

- (1) อาคารอยู่อาศัย และอาคารอยู่อาศัยรวม ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใด ชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร
- (2) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร แต่ถ้าอาคาร ดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัย ด้วยต้องมีที่ว่าง

3.6.5 กฎหมายการประกอบกิจการประเภทโรงแรมหรสพ โดยอ้างอิงจาก “กฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการ โรงแรมหรสพ ประเภทและระบบความปลอดภัย ของโรงแรมหรสพ และอัตราค่าธรรมเนียม สำหรับการ อนุญาตให้ใช้อาคาร เพื่อประกอบกิจการโรงแรมหรสพ พ.ศ. 2550”

บทที่ 4

แนวความคิดในการออกแบบ

4.1 แนวคิดในการออกแบบ (Design Approach)

แนวคิดในการวางผังและออกแบบสถาบันพัฒนาบุคลากรภาพเพื่อการธุรกิจนางงาม ซึ่งตั้งอยู่ จังหวัดภูเก็ต โดยโครงการนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการสร้างให้เกิดบุคคลที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นพร้อมเข้าสู่วงการการแข่งขันการประกวดความงามและสามารถคว้าชัยชนะเพื่อความฝันของตนเองกลับมาได้ ไม่ว่าจะเป็นเวทีเล็กหรือใหญ่จึงมีแนวคิดในการนำทักษะด้านการบันเทิงและด้านบุคลิกภาพที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปกับสภาพแวดล้อมจากแหล่งของพื้นที่ที่ตั้งโครงการที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้แบบทุกรูปแบบที่โครงการต้องการออกแบบ

4.1.1 นิยามแนวคิดเพื่อการออกแบบ

Reflecting oneself to reveal
one's fullest
potential

จากแนวคิดหลักทั้งสองภายใต้แนวคิดของ “REFLECT” เปรียบเสมือนเวทีชีวิต ที่ให้ผู้เข้าร่วมทุกคนได้ กล้าสะท้อนตัวเอง เพื่อเรียนรู้ เติบโต และเปล่งประกายในแบบของตนเองไม่ว่าจะเป็นใครเพศใด หรือ อยู่ในช่วงใดของชีวิต ทั้งนี้คือพื้นที่ที่ศักยภาพจะได้รับการขัดเกลาอย่าง มีศิลป์ และจิตใจจะได้รับการพักผ่อนอย่างสงบ เหมือนการฝึกเพื่อ “ขึ้น เวทีของชีวิต” ตามที่คาดหวังไว้

ภาพที่ 4.1 แสดงภาพแนวคิดโครงการ
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

แนวคิดของโครงการจากการนำแนวคิด “REFLECT” ได้รับแรงบันดาลใจจาก “กระบวนการสะท้อนตนเอง” ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพอย่างแท้จริงโครงการนี้จึงถูกออกแบบให้เป็นสถานที่ที่ไม่เพียงแต่ใช้ฝึกฝนทางกายภาพ แต่ยังเป็นพื้นที่ที่หล่อหลอมตัวตนภายในของแต่ละคน ให้มีความมั่นใจ งดงาม และเปล่งประกายจากภายในสู่ภายนอกโครงการแบ่งออกเป็น 2 โซนสำคัญซึ่งมีแกนแนวคิดร่วมกัน คือ “การสะท้อน” แต่มีจุดประสงค์และอารมณ์เฉพาะของแต่ละพื้นที่ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ครบวงจรทั้งด้านการฝึกฝนและการพักฟื้นใจโดยให้พื้นที่ของโครงการนำรวมสองอย่างที่กล่าวมาเข้าด้วยกันเพื่อความครบวงจรของโปรแกรมทั้งหมดและประสิทธิภาพของการออกแบบพื้นที่ที่ตอบสนองตัวผู้ใช้งานภายในโครงการ

โดยแนวคิดมีรายละเอียดดังนี้ “Reflecting oneself to reveal one's fullest potential” พื้นที่ฝึกที่ออกแบบเพื่อสะท้อนศักยภาพของแต่ละบุคคลผ่านกระบวนการฝึกฝนอย่างเข้มข้น ไม่ว่าจะเป็นเวทีการประกวดขนาดเล็กหรือระดับประเทศ ทุกคนที่ก้าวเข้าสู่โซนนี้จะได้เผชิญหน้าและเข้าใจ “ภาพสะท้อน” ของตนเองอย่างแท้จริง ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมความมั่นใจ การสื่อสาร การเคลื่อนไหว และการเข้าใจตนเอง จะอยู่ในพื้นที่โซนการพื้นที่ฝึกฝน

ภาพที่ 4.2 แสดงภาพแนวคิดโครงการ 2

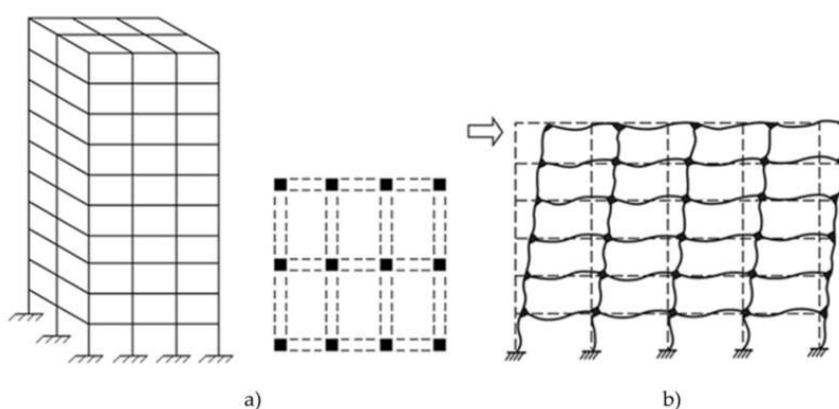
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ดังนั้น แนวคิด “REFLECT” โดยโครงการนี้จะเปรียบเสมือนเวทีชีวิต ที่ให้ผู้เข้าร่วมทุกคนได้กล้าสะท้อนตัวเอง เพื่อเรียนรู้ เติบโต และเปล่งประกายในแบบของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นใครเพศใด หรืออยู่ในช่วงใดของชีวิต ที่นี่คือพื้นที่ที่ศักยภาพจะได้รับการขัดเกลาอย่างมีศิลป์ และจิตใจจะได้รับการพักผ่อนอย่างสงบ เหมือนการฝึกเพื่อ “ขึ้นเวทีของชีวิต” อย่างแท้จริงตามที่คาดหวังไว้

4.1.2 การศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเพื่อการออกแบบ

1.ระบบโครงสร้างอาคารสูง

รูปแบบโครงสร้างอาคารสูงมีหลายแบบ โดยจะนำรูปแบบของ Rigid Frame and Core ซึ่ง Rigid Frame จะรับแรงลมและถ่ายลงสู่คานและเสาเป็นส่วนใหญ่ เมื่ออาคารสูงมากจะทำให้ตัวอาคารเกิดการแกว่งตัวตามแนวนอน และเมื่อมี core มาช่วยในการรับแรงจะสามารถต้านแรงลมจากแนวนอนได้ดีขึ้น โดยให้ core เป็นตัวบรรจุเครื่องกลและการสัญจรแนวดิ่งได้ดีด้วย ซึ่ง Rigid Frame (โครงข้อแข็ง) เป็นระบบโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับอาคารสูงประมาณ 20-30 ชั้นถ้าอาคารสูงมากกว่านี้จะทำให้เปลืองค่าวัสดุมากเพราะไม่เหมาะกับระบบนี้ส่งผลให้น้ำหนักของตัวอาคารเพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 4.3 แสดงภาพ Rigid Frame and Core

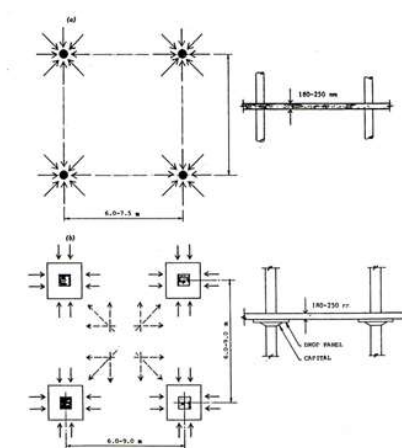
ที่มา : <https://winddesign31.blogspot.com/>

2. ระบบโครงสร้างพื้น

รูปแบบโครงสร้างพื้นที่นิยมใช้กับอาคารสูงที่เลือกนำมาใช้คือ รูปแบบระบบคอนกรีตแผ่นพื้นเรียบหนาเท่ากันตลอด (Slab of uniform thickness) พื้นชนิดนี้อาจออกแบบให้เสริมเหล็กรับแรงเป็นระบบพื้นทางเดียว หรือระบบพื้น 2 ทาง เช่น Flat slab ,Flat plate ความหนาของพื้นที่ใช้กับอาคารสูงประมาณ 100-250 มม. ช่วงพาดประมาณ 3 -8 เมตร

ข้อดี ความลึกพื้นน้อย จึงทำให้ความสูงของชั้นอาคารลดลงด้วย สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับตำแหน่งเสาที่ไม่ลงตัว หรือรูปร่างอาคารที่พิเศษออกไปได้

ข้อเสีย มีน้ำหนักมาก ทำให้พาดช่วงได้ไม่กว้าง มีการโก่งตัวมาก ถ้าพาดช่วงกว้างควรเป็นระบบพื้นอัดแรงการใช้งาน

ภาพที่ 4.4 แสดงภาพระบบคอนกรีตแผ่นพื้นเรียบ
ที่มา : <https://winddesign31.blogspot.com/>

3. ระบบโครงสร้างผนัง

- รูปแบบระบบโครงสร้างผนังคอนกรีตหล่อในที่ มีความแข็งแรง และมีคุณสมบัติในการป้องกันเสียง ป้องกันไฟ แรงกระทำด้านข้างได้ดี

- รูปแบบระบบอุตสาหกรรมหรือสำเร็จรูปมีหลากหลายแบบเช่น ผนังคอนกรีตสำเร็จรูปผลิตเป็นชิ้นส่วนประกอบจากโรงงาน ใช้เป็นผนังภายนอกหรือภายใน,ผนังกระຈักกับโครงอะลูมิเนียม นิยมใช้กันทั่วไปสำหรับอาคารสูง

- ชนิดของเปลือกนอกอาคาร ใช้รูปแบบ Curtain wall และ Precast concrete cladding เหมาะกับการใช้งานในอาคารสูง และนิยมผลิตเป็นระบบอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพรูปแบบ Curtain wall
ที่มา : <https://www.wazzadu.com/article/2268>

4.งานระบบและเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.ระบบวิศวกรรมไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าภายในอาคาร ได้รับไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยภายในโครงการจะต้องมีหม้อแปลงไฟฟ้าเพื่อแปลงกระแสไฟฟ้าแรงสูงเป็นกระแสไฟฟ้าแรงต่ำ จากนั้นจึงส่งเข้า MDB เพื่อการจ่ายไฟฟ้าเข้าสู่กระแสร้อย

2.ระบบปรับอากาศภายในโครงการ

- เนื่องจากโครงการเน้นการใช้ลมจากธรรมชาติ จึงมีการใช้ระบบปรับอากาศแค่บางส่วน เช่น ส่วนห้องเรียน ส่วนสำนักงาน และส่วนหอประชุม โดนจะใช้ระบบปรับอากาศ 2 แบบ คือ- ระบบปรับอากาศแบบ VRF ใช้กับส่วน Training Center, Learning Center- ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวมใช้กับส่วน Black Box

3.ระบบลิฟท์และการสัญจรทางตั้ง

- ลิฟท์ภายในอาคารจะมี 2 ส่วนคือ ส่วนบริการ และส่วนดับเพลิง โดยในลิฟท์ส่วนบริการสามารถรองรับผู้โดยสารประมาณ 11-15 คน และส่วนลิฟท์ดับเพลิงสามารถทนไฟได้ตามกฎหมาย ซึ่งโครงสร้างของลิฟท์ทั้งสองส่วนจะเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก

4.ระบบสุขาภิบาล

- ระบบน้ำดีในอาคารสูงต้องใช้ในการควบคุมน้ำแบบ Transfer Pump และ Booster Pump โดยจะใช้ Transfer Pump ในการส่งหรือเติมน้ำขึ้นไปเก็บบนดาดฟ้า จากนั้นใช้ Booster Pump ในการกระจายน้ำสู่ห้องต่างๆภายในอาคาร ทำให้น้ำมีความแรงที่สม่ำเสมอ
- ระบบน้ำเสีย มีบ่อบำบัดน้ำเสียของอาคาร ก่อนส่งระบายออกไปยังท่อสาธารณะ

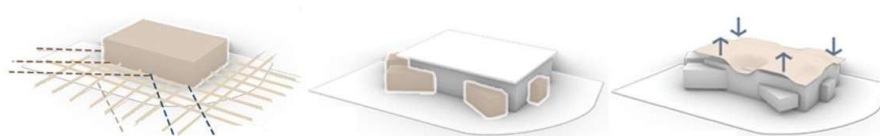
5.ระบบป้องกันอัคคีภัย

- ในส่วนของระบบป้องกันอัคคีภัยในการออกแบบอาคารได้มีการออกแบบให้มีห้องหนีไฟอยู่บริเวณส่วนเดียวกับปล่องลิฟต์โดยสาร โดยจะมีบันไดหนีไฟและลิฟท์ที่ใช้ในกรณีฉุกเฉินเมื่อเกิดอัคคีภัยได้ ในส่วนของการอพยพประชาชนออกจากอาคารนั้นการออกแบบอาคารต้องมีระยะห่างไม่เกิน 45 เมตร ตามกฎหมาย และส่วนโถงของอาคารต้องลำเลียงคนออกได้สะดวก โดยส่วนของโครงสร้างอาคารต้องทำการออกแบบให้มีความสามารถทนไฟได้น้อย 4 ชั่วโมง

4.2 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบ (Design Concept Development)

4.2.1 แนวคิดการออกแบบรูปทรงอาคาร

KEY DESIGN CONCEPTS

ภาพที่ 4.6 แนวคิดการออกแบบรูปทรงอาคาร

ที่มา : ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

แนวคิดการวางรูปทรงอาคารของโครงการนี้เริ่มจากการทำความเข้าใจ “บริบทของผู้เข้าประกวดนางงาม” ทั้งในรูปแบบของพฤติกรรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ด้านบุคลิกภาพ อัตลักษณ์ และความมั่นใจของผู้ประกวดนางงามและนายแบบในระดับสากล พบว่า “พื้นที่ฝึก” มีผลอย่างยิ่งต่อการดึงศักยภาพของผู้ฝึกให้กล้าแสดงตัวตน เข้าใจตนเอง และเติบโตอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะเมื่อพื้นที่นั้นสามารถเชื่อมโยงกับ การสะท้อนภาพภายในใจ ไม่ว่าจะผ่านแสง พื้นผิว การเคลื่อนไหว สภาพแวดล้อมโดยรวม

นอกจากนี้ยังมีการที่ตั้งโครงการลักษณะเป็นศูนย์กลางของการเชื่อมโยงกิจกรรมที่หลากหลาย เศรษฐกิจและกิจกรรมเมือง ชุมชนส่งผลให้เกิดความต้องการพื้นที่ที่สามารถรองรับการใช้

งานที่ยืดหยุ่นและเอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คน อีกทั้งโครงการอื่นที่มีอยู่ในปัจจุบันมักเน้นเพียงโครงสร้างฟังก์ชันแต่การออกแบบโครงการของเรา นี้จะเน้นทั้งเรื่องฟังก์ชันและความสุนทรีย์ ในด้านต่างๆ ประกอบกับการเรียนรู้ที่ได้ศักยภาพสูงสุด เพื่อคอยสนับสนุน ให้โครงการได้พัฒนาผู้เข้าประกวดได้สูงสุด และไม่สร้างสิ่งก่อสร้างที่รบกวนธรรมชาติเพื่อเป็นการเคารพธรรมชาติที่ใกล้ชิดอีกด้วย

จากการวิเคราะห์จึงได้มีการออกแบบการแยกมวลาอาคารเพื่อกระจายฟังก์ชันหลักออกจากกัน ลดความหนาแน่นของอาคาร และเปิดโอกาสให้เกิดช่องว่างระหว่างอาคาร ซึ่งทำหน้าที่เป็นพื้นที่กึ่งภายนอก (Semi-outdoor space) ที่ช่วยสร้างสภาวะแวดล้อมและเพิ่มพื้นที่ในการทำกิจกรรม ต่อมาได้มีการ “ฉีกและย่น” อาคารบางส่วน เพื่อสร้างการมองเห็นและการเข้าถึง เกิดความน่าสนใจ และสามารถเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อม และกิจกรรมเมืองได้

4.2.2 แนวคิดการวางผัง

ภาพที่ 4.7 แสดงภาพแนวคิดการวางผัง

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

แนวคิดหลักของการวางผังพื้นที่โครงการได้รับแรงบันดาลใจจากคำว่า “Reflect” ซึ่งเป็นแกนกลางของโครงการทั้งหมด โดยมี “แกนแห่งการสะท้อน” (Reflection Axis) เป็นแนวความคิดสำคัญที่ใช้กำหนดทิศทางการจัดวางพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์เชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับกระบวนการพัฒนาตนเองของผู้ใช้งานในโครงการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้พื้นที่ทั้งหมดในโครงการทำหน้าที่มากกว่า “แยกโซน” ตามฟังก์ชัน แต่เป็นการ “เล่าเรื่อง” อย่างต่อเนื่องตั้งแต่การค้นหา ผักผืนไปจนถึงการหยุดฟังใจตัวเอง เปรียบเหมือนเส้นทางแห่งการเติบโตที่สมดุล ทั้งด้านกาย ใจ และความฝันของตนเอง ซึ่งมีพื้นที่ที่คอยซัพพอร์ตการพัฒนาในทุกๆ มิติโดยใช้สภาพแวดล้อมที่หลากหลายทำให้การแสดงออกนั้นจะช่วยส่งเสริมผลักดันนางงามและนายแบบอย่างเหมาะสมที่สุด

ลำดับของพื้นที่ประกอบด้วย

ชั้นที่ 1 : Performance (Public Power) เป็นชั้นที่เป็นจุดเริ่มต้นของการแสดงออก

ขั้นที่ 2 : Reflex พื้นที่ในการแสดง พื้นที่ในการเปล่งประกายเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่เวทีในระดับนานาชาติ

ขั้นที่ 3 : Training พื้นที่สำหรับการฝึกฝนและพัฒนาศักยภาพ เป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ในด้านต่างๆ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการประกวด

4.2.3 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยั่งยืน

การออกแบบเลือกใช้เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่น มีความกลมกลืนกับเมือง ลักษณะของอาคารถูกออกแบบให้มี พื้นที่เปิดขนาดใหญ่ รองรับการใช้งานกิจกรรมของเมือง เช่น การรวมตัวหรือใช้เป็นพื้นที่กิจกรรมสาธารณะของเมือง มีโครงสร้างและผังที่เรียบง่าย เอื้อต่อการซ่อมแซมและปรับเปลี่ยนในอนาคต ฟังก์ชันที่ยืดหยุ่น รองรับกิจกรรมที่หลากหลาย เปิดช่องแสงธรรมชาติ ช่วยลดการพึ่งพาแสงไฟในเวลากลางวัน การวางอาคารตาม ทิศทางแดด การออกแบบช่องเปิดและพื้นที่เปิด เพื่อส่งเสริมการระบายอากาศตามธรรมชาติ และสร้างสภาวะน่าสบาย

4.2.4 การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบเพื่อตอบสนองความยืดหยุ่นในการรองรับ

ภัยพิบัติ

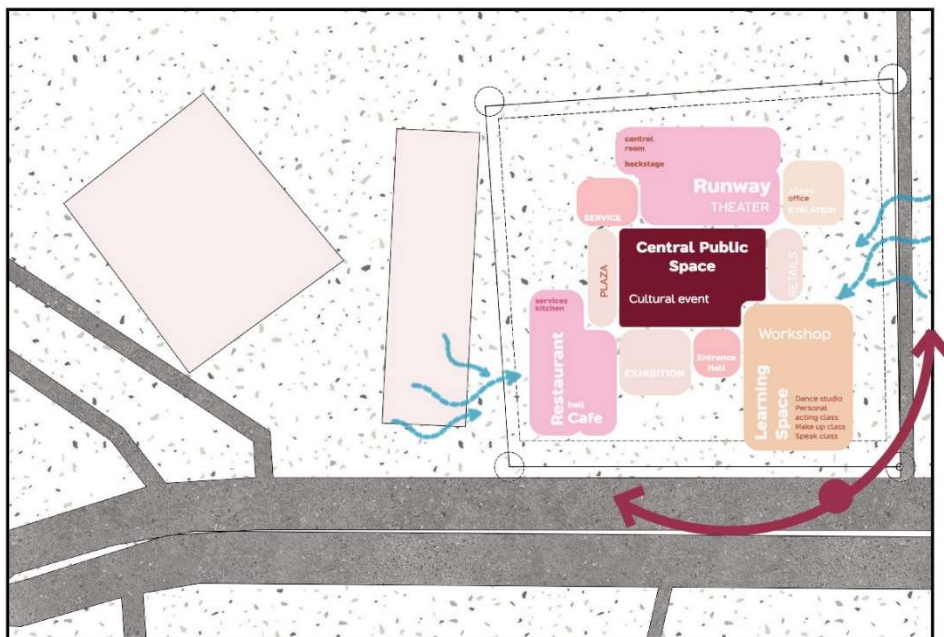
โครงการนำแนวคิด TSUNAMI + COASTAL Design มาใช้ในการออกแบบ เพื่อรองรับความเสี่ยงในพื้นที่สึนามิและชายฝั่ง โดยมีแนวทางดังนี้

- 1.ออกแบบฐานรากหยังลึกป้องกันการกัดเซาะ ตัวโครงสร้างต้องตอกเสาเข็มลึกหรือมีฐานรากที่มั่นคง ป้องกันฐานรากถูกน้ำซัดกัดเซาะจนดินพังทลาย
- 2.โครงสร้างต้านทานแรงกระแทก: ใช้เสาและคานคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดใหญ่ที่คำนวณเพื่อแรงกระแทกจากคลื่นและเศษซากไม้หรือเรือ (Hydrodynamic and Debris Impact Forces)
- 3.พื้นที่ปลอดภัยแนวตั้ง (Vertical Evacuation): อาคารต้องมีความสูงเหนือระดับน้ำสึนามิที่คาดการณ์ โดยชั้นอพยพต้องอยู่สูงพ้นระดับน้ำท่วมถึงและมีระบบบันไดหนีไฟที่แข็งแรง

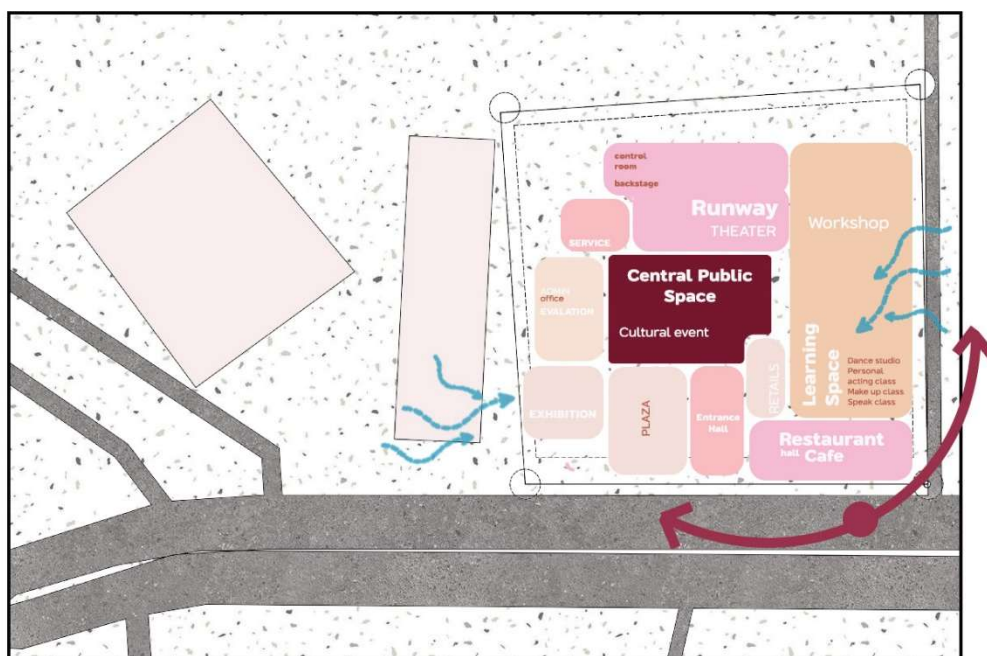
4.3 การพัฒนาแบบร่าง (Schematic Design)

4.3.1 การออกแบบร่างทางเลือก

ในการพัฒนาแบบร่างเบื้องต้น ได้นำแนวคิด “reflex” มาทดลองออกแบบในรูปแบบทางเลือกที่แตกต่างกัน โดยพิจารณาทั้งด้านแนวคิด การใช้งาน แบบร่างทางเลือกถูกพัฒนาเป็นดังนี้

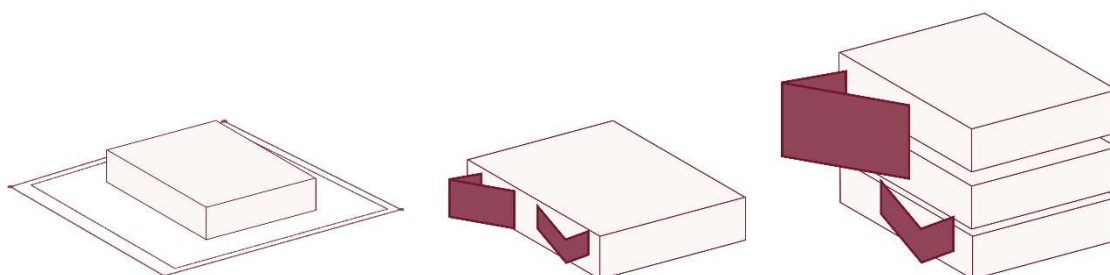

ภาพที่ 4.8 แสดงภาพการพัฒนาโซนนิ่ง 1
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 4.9 แสดงภาพการพัฒนาโซนนิ่ง 2
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

4.3.2 การพัฒนาสถาปัตยกรรมต้นแบบ

ภาพที่ 4.10 แสดงภาพการพัฒนารูปทรงอาคาร
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

รูปทรงอาคารพัฒนาจากความเปลี่ยนแปลงประกายและการสะท้อนตัวตนออกมาของผู้ใช้ประกวด การยื่นหุดของตัวอาคารเสมือนการเผยศักยภาพของผู้ฝึกให้กล้าแสดงตัวตน เข้าใจตนเอง และเติบโต อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะเมื่อพื้นที่นั้นสามารถเชื่อมโยงกับ การสะท้อนภาพภายในใจ ไม่ว่าจะเป็น ผ่านแสง พื้นผิว การเคลื่อนไหว สภาพแวดล้อมโดยรวม

Facade ถูกออกแบบให้แทนที่ด้วยจอ LED ซึ่งทำหน้าที่ทั้ง ในด้านสุนทรียภาพและการใช้งาน เพิ่มความน่าสนใจและดึงดูดจากลูกเล่นของภาพในจอ สะท้อนถึงแนวคิดของ การออกแบบอาคาร ไม่ได้เน้นใช้เทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ แสดงออกในสถาปัตยกรรมที่ร่วมสมัย

บทที่ 5

ผลงานการออกแบบ

5.1 ภาพผลงานการออกแบบทัศนียภาพโดยรวม (Aerial view perspective isometric)

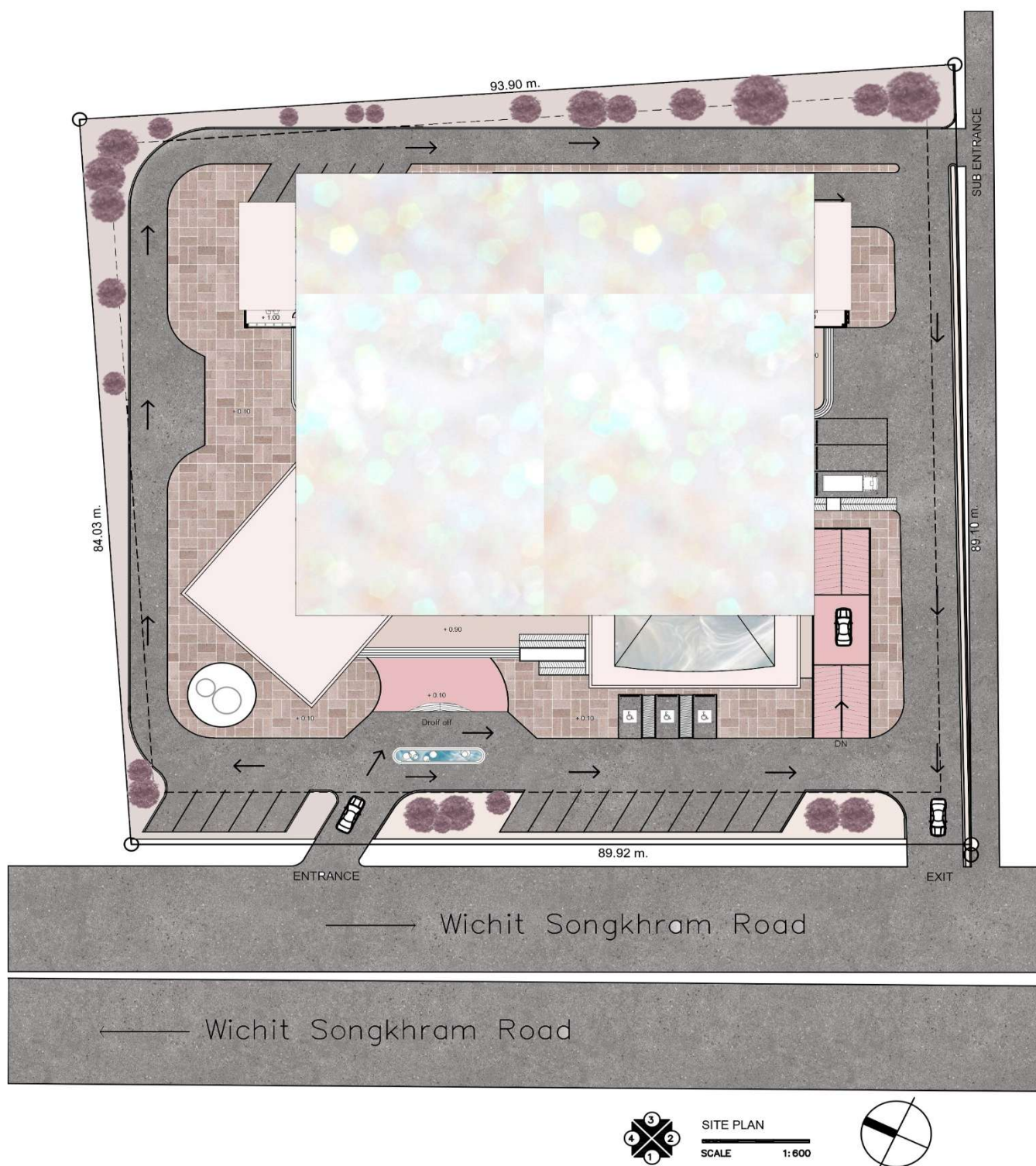

ภาพที่ 5.1 แสดงทัศนียภาพมุมสูง

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

การวางผังพื้นที่โดยรอบถูกออกแบบให้มีการเข้าถึงอาคารผ่านทางเข้า-ออกหลักโดยผ่านเข้าสู่พื้นที่จอดรถใต้ถุนอาคาร และบริเวณด้านหน้าอาคารเพื่อควบคุมทิศทางการสัญจรของยานพาหนะให้เป็นระบบและลดความสับสนในการใช้งาน มีการเส้นทางสำหรับการใช้งานด้านบริการ (service) ออกจากเส้นทางหลักในพื้นที่บริเวณด้านหลัง เพื่อรองรับการขนส่งและการใช้งานของเจ้าหน้าที่โดยไม่รบกวนพื้นที่ใช้งานของผู้เยี่ยมชม มีพื้นที่สีเขียวโดยรอบถูกจัดวางให้ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างอาคารกับบริบทโดยรอบ มีการใช้ต้นไม้เป็นแนวขอบเขต (buffer) เพื่อช่วยดูดซับเสียงรบกวนและมลภาวะที่เข้ามา

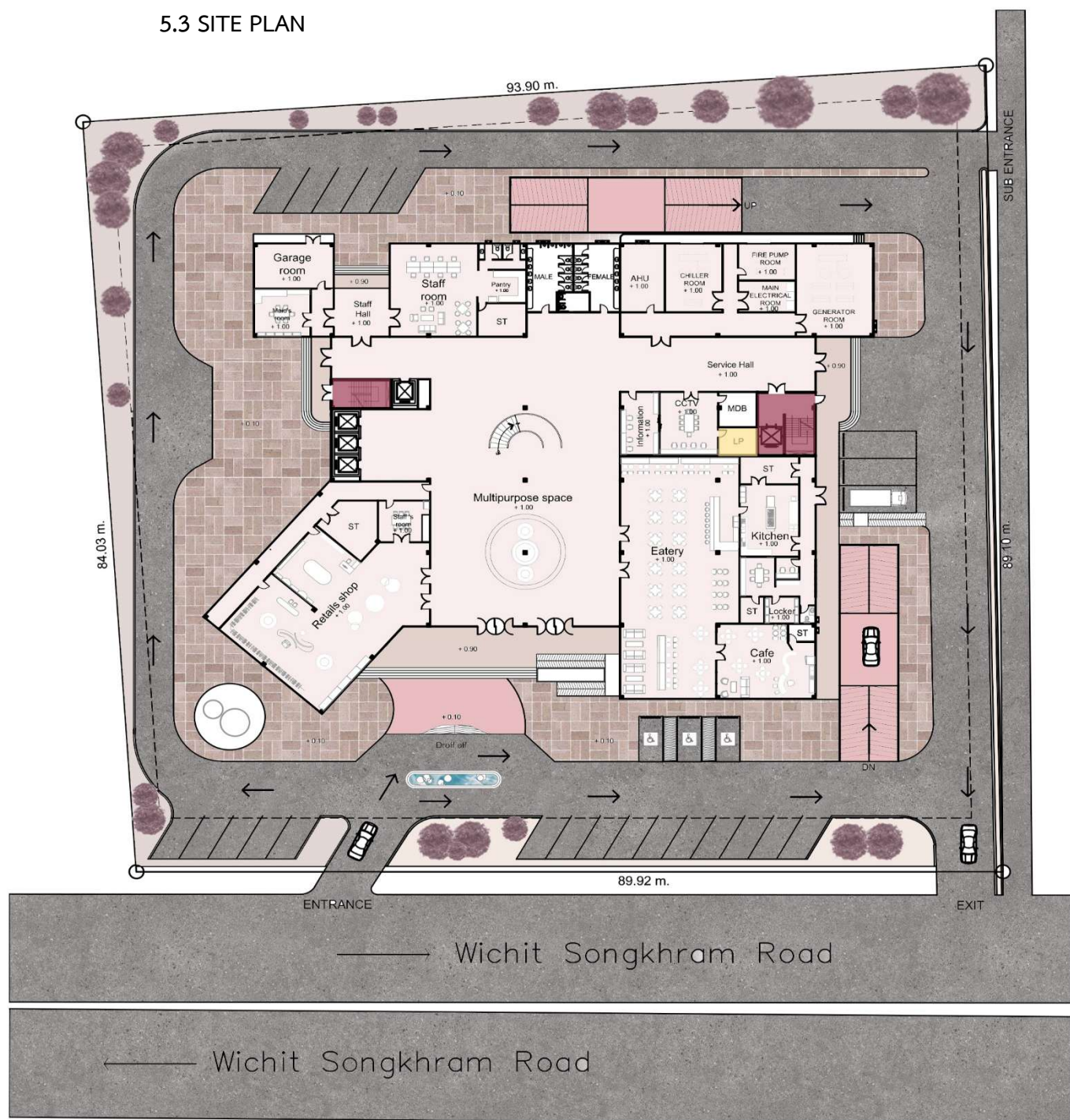
5.2 ผังบริเวณ

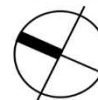
ภาพที่ 5.2 แสดงผังบริเวณ (Layout)

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.3 SITE PLAN

SITE PLAN
SCALE 1:600

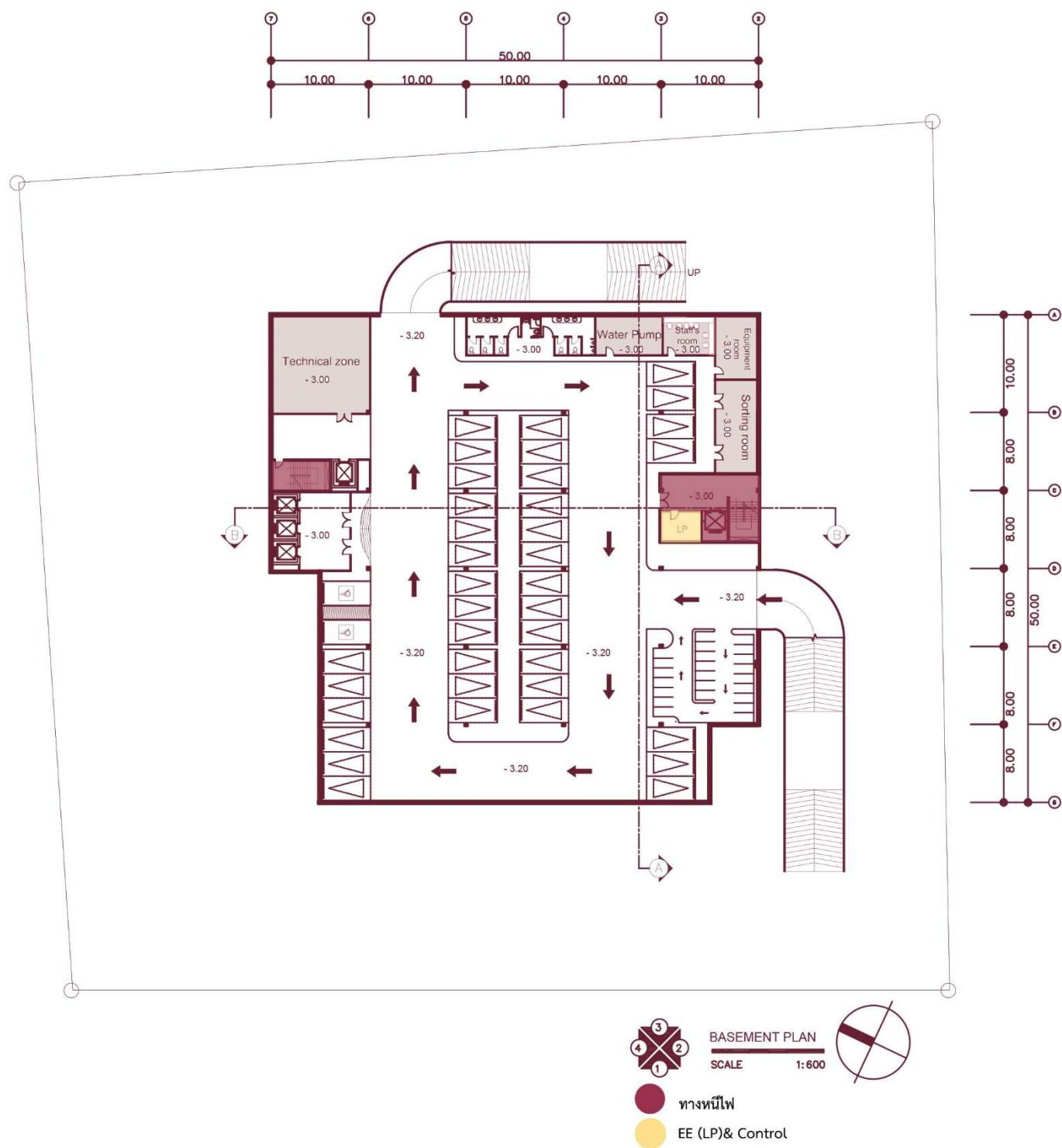

ภาพที่ 5.3 ผังบริเวณ (Site plan)

ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

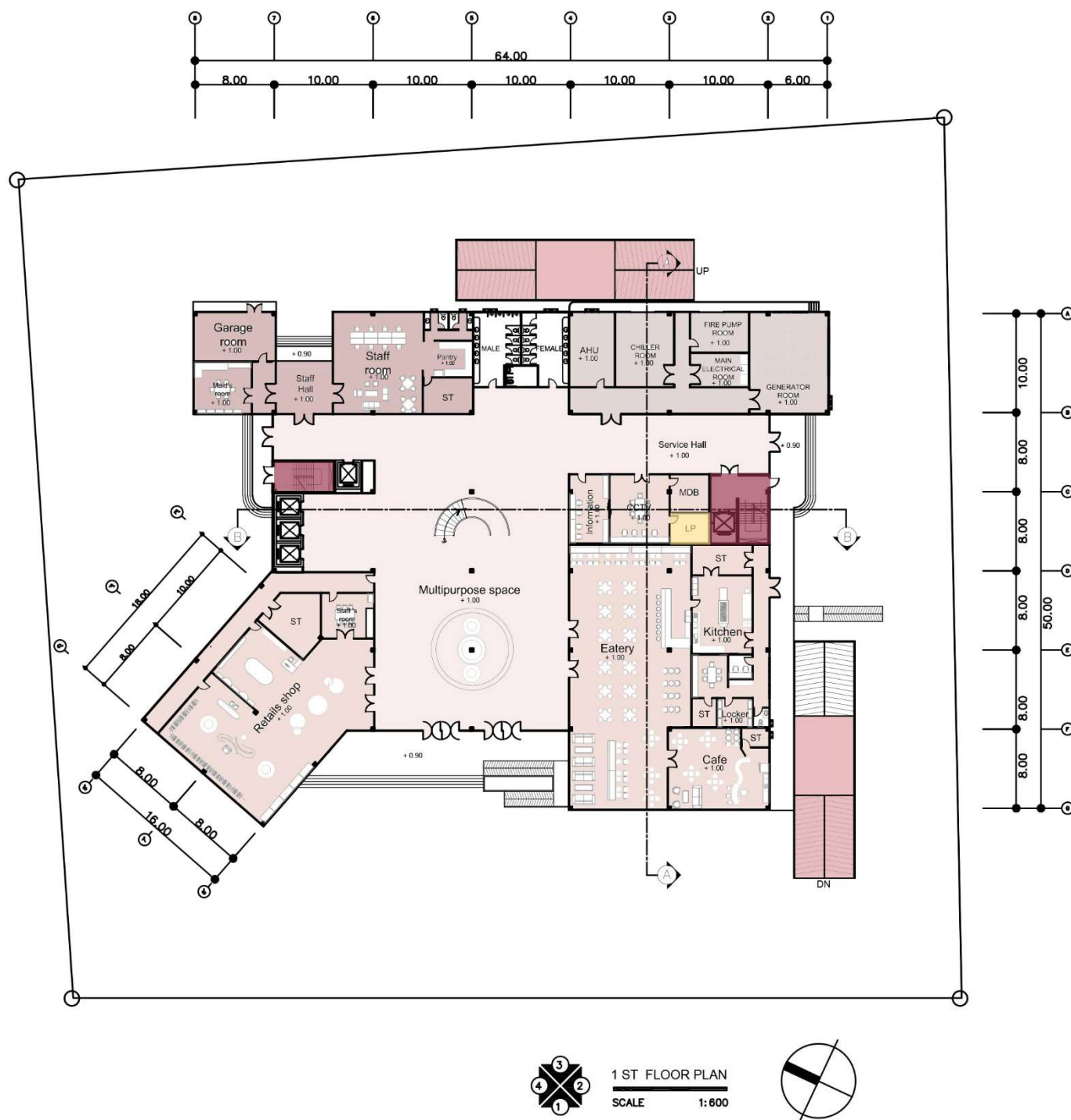
5.4 ผังพื้น

5.4.1 ผังพื้นชั้นใต้ดิน

ภาพที่ 5.4 แสดงผังชั้นใต้ดิน
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

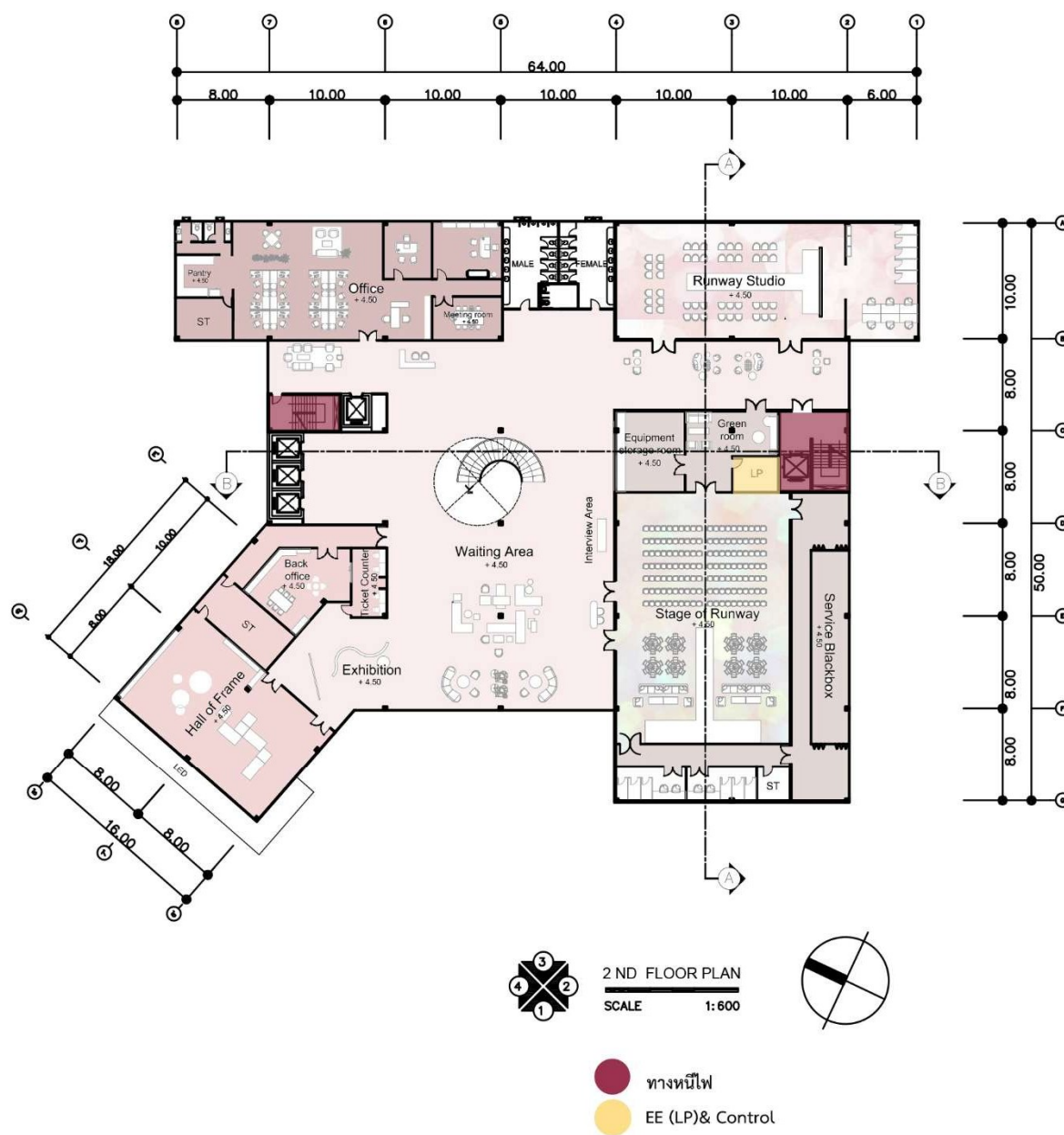
5.4.2 ผังพื้นที่ชั้นที่ 1

ภาพที่ 5.5 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 1

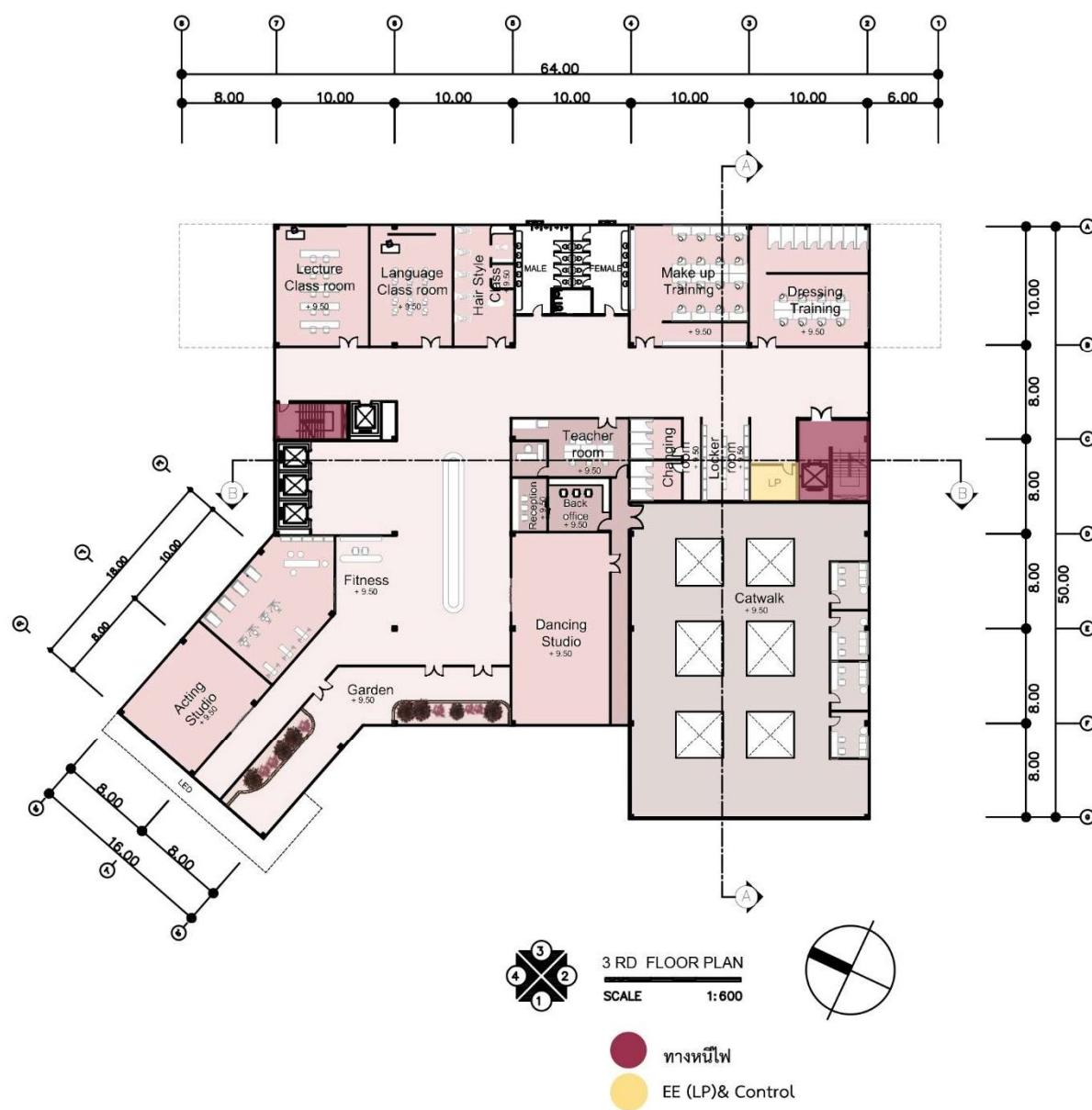
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.4.3 ผังพื้นที่ชั้นที่ 2

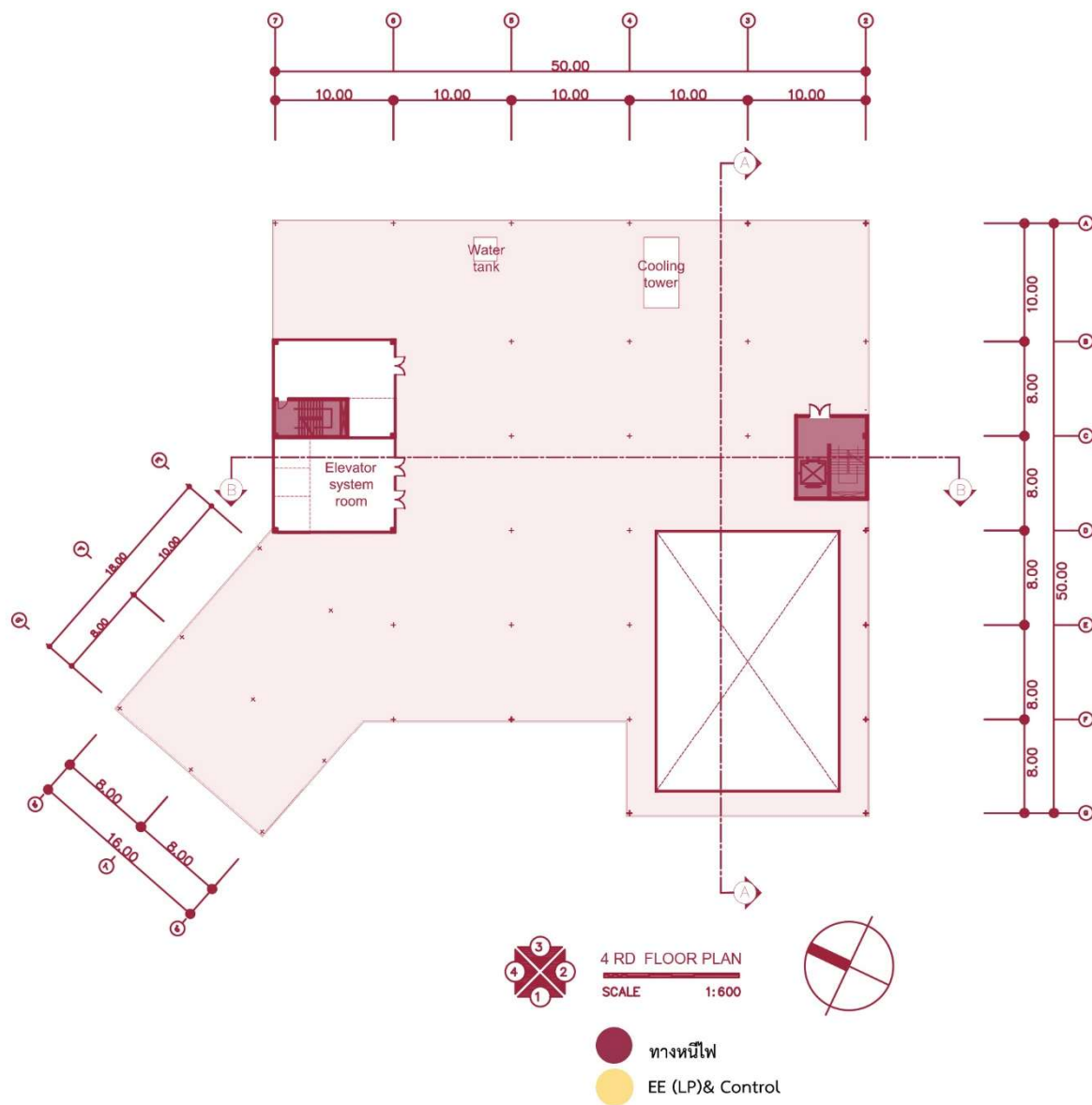
ภาพที่ 5.6 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 2
 ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.4.4 ผังพื้นที่ 3

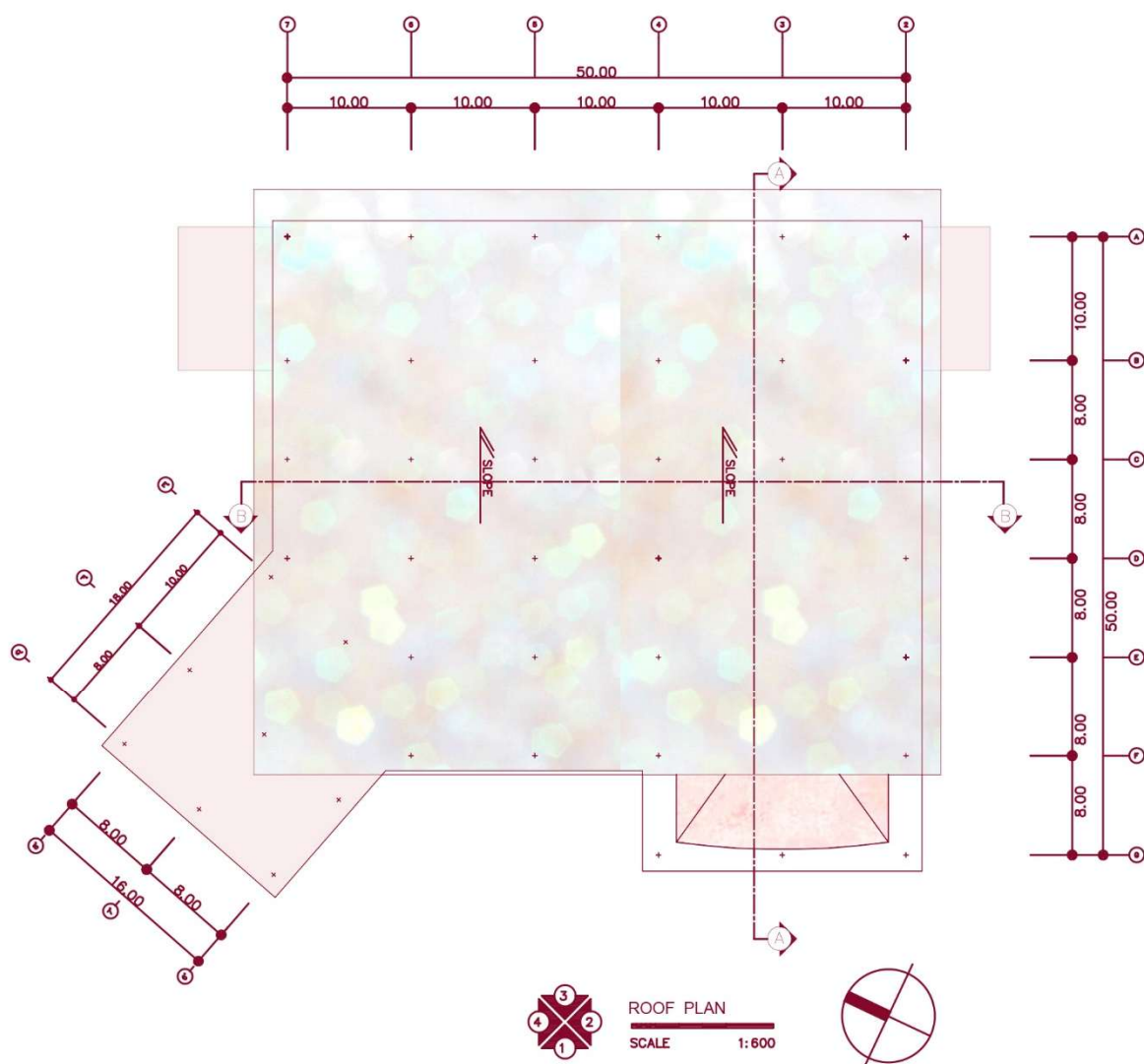
ภาพที่ 5.7 แสดงผังพื้นที่ 3
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.4.5 ผังพื้นที่ 4

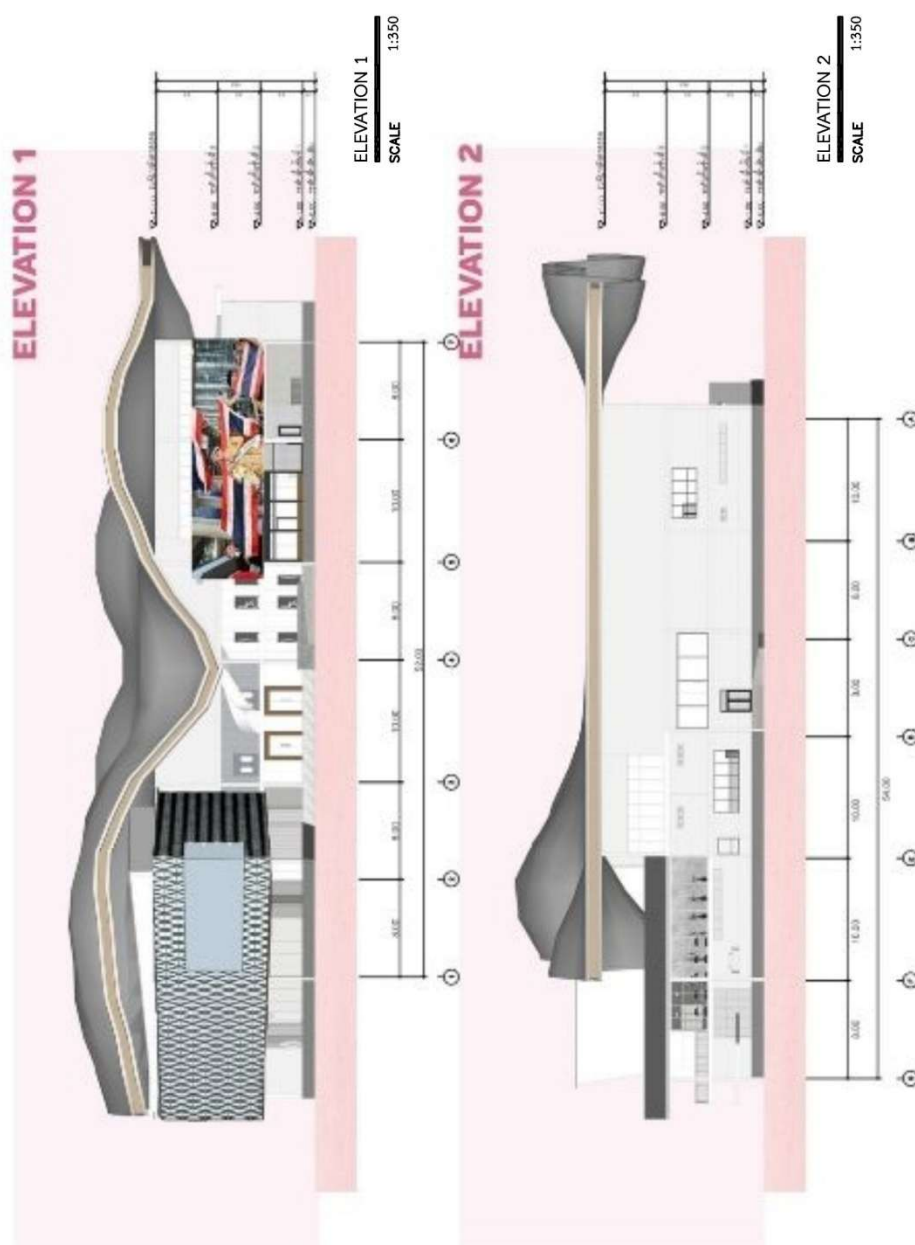
ภาพที่ 5.8 แสดงผังพื้นที่ 4
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.5 ผังหลังคา

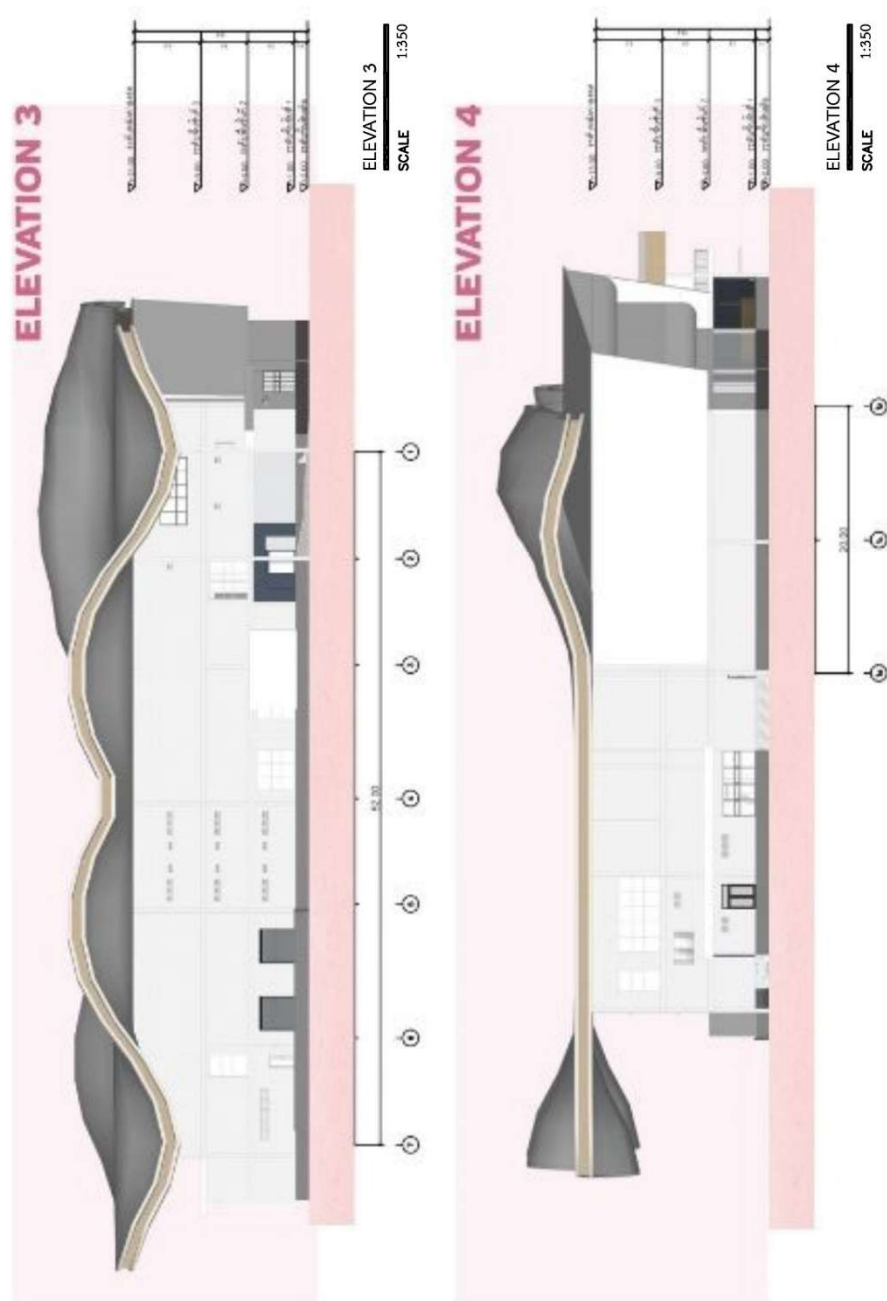

ภาพที่ 5.9 แสดงผังหลังคา
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.6 รูปด้าน

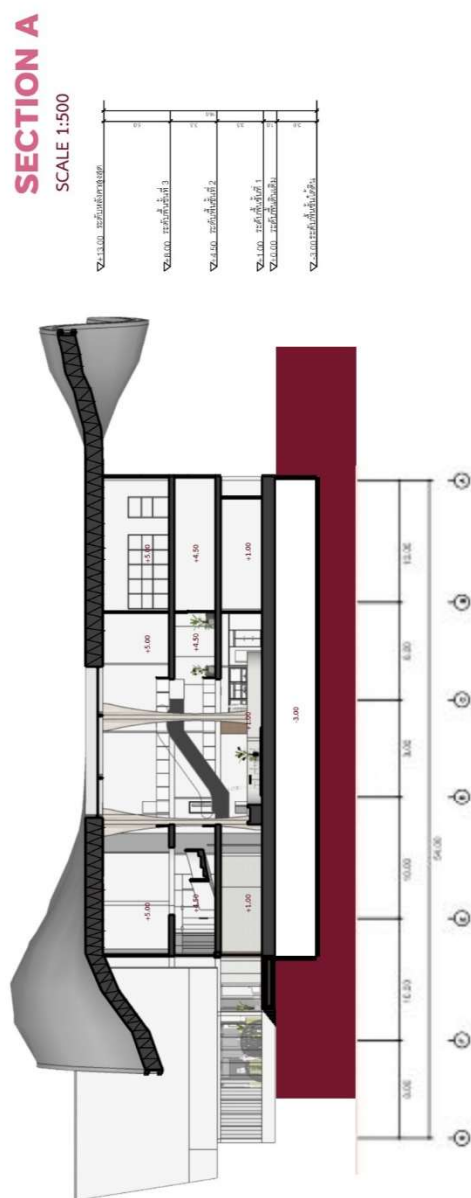

ภาพที่ 5.10 แสดงรูปด้าน 1-2
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

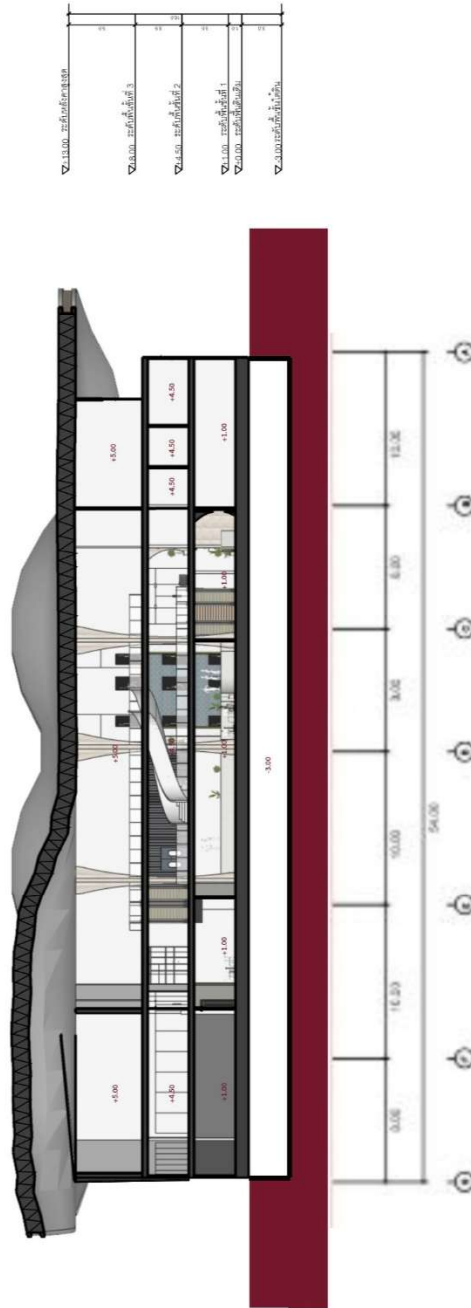
ภาพที่ 5.11 แสดงรูปด้าน 3-4
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.7 รูปตัด

ภาพที่ 5.12 แสดงรูปตัด A
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

SECTION B
SCALE 1:500

ภาพที่ 5.13 แสดงรูปตัด B
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

5.8 ทศนียภาพ

5.8.1 ภาพทัศนียภาพภายนอก

ภาพที่ 5.14 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (ทางเข้าหลักอาคาร)
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.15 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (ด้านหน้าอาคาร)
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.16 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (จอLED)
 ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

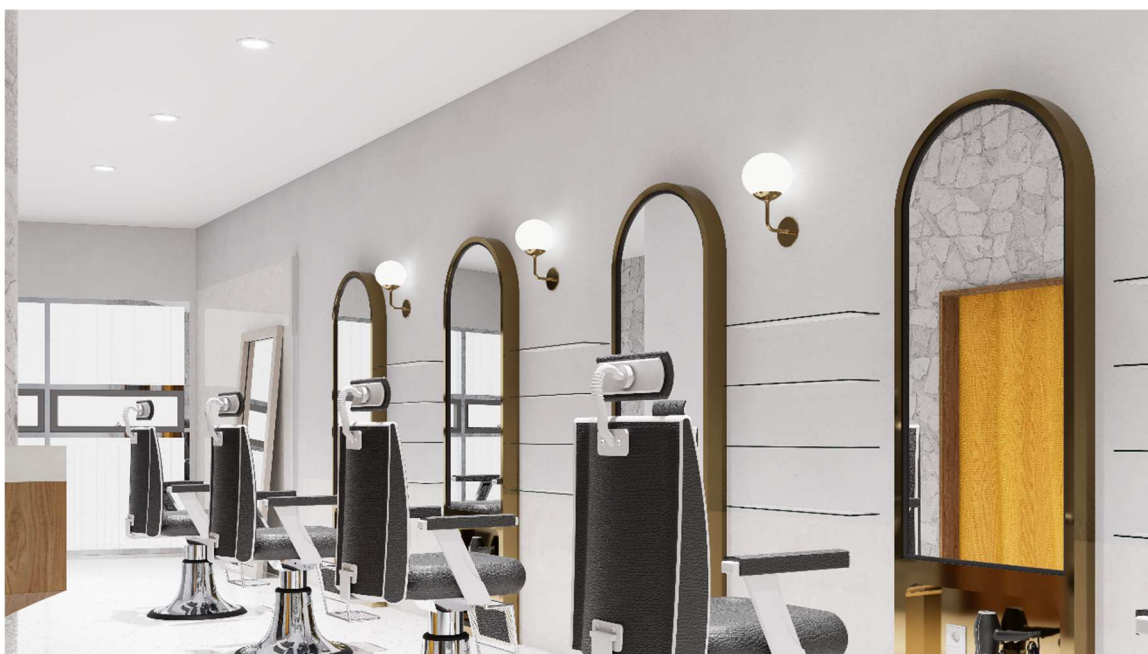

ภาพที่ 5.17 แสดงภาพทัศนียภาพภายนอกโครงการ (ทางเข้าหลักอาคาร)
 ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

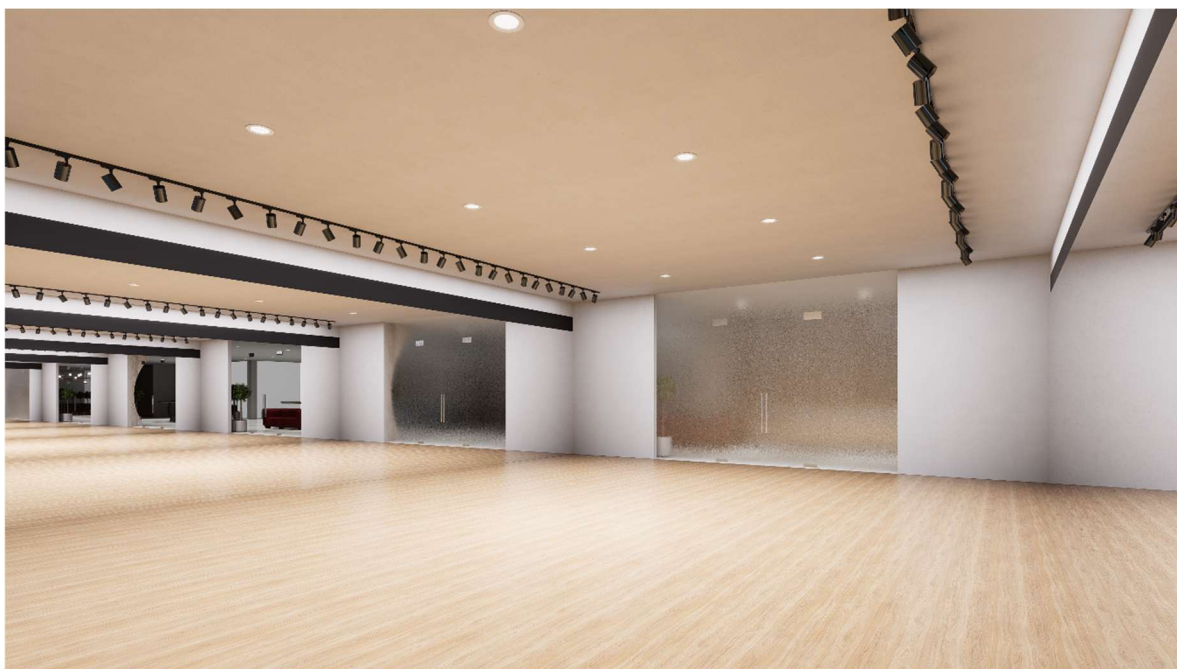
5.8.2 ภาพทัศนียภาพภายใน

ภาพที่ 5.18 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนพื้นที่รับประทานอาหาร
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.19 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนห้องเรียนทำผม
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.20 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนห้องเรียนต้น
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.21 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนห้องเรียนเดินแบบ
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.22 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนพื้นที่ให้เช่าจัดกิจกรรม
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.23 แสดงภาพทัศนียภาพภายในส่วนพื้นที่พักผ่อน
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5.24 แสดงภาพ QR วีดีโอของโครงการ
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

บทที่ 6

บทสรุปและเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

โครงการ “สถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงาม” หรือ PERSONALITY DEVELOPMENT INSTITUTE OF BEAUTY QUEEN BUSINESS มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นพื้นที่พัฒนาศักยภาพของผู้เข้าประกวดสู่เวทีนานาชาติ รวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านการออกแบบพื้นที่ผสมผสานกับกิจกรรมขับเคลื่อนปัจจัยหลาย ๆ อย่างภายในพื้นที่ อาทิเช่น การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่, การตอบรับวัฒนธรรมและสังคมที่มีความก้าวหน้ามากขึ้น และการส่งเสริมรายได้และทักษะทางวิชาชีพให้กับผู้คนในพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นกระแสสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมรูปแบบสากล สามารถกระจายตัวและมีความพร้อมในการรองรับ ในพื้นที่ต่างจังหวัด นอกเหนือจากพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล

จากการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลในบทวิเคราะห์และข้อมูลเชิงสถิติต่าง ๆ ของโครงการจึงได้ออกแบบอาคารภายใต้แนวคิดการพัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพที่ให้แก่บุคคลที่มีความสนใจในการพัฒนาเรื่องดังกล่าว โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก คือ 1.ผู้เข้าประกวดหรือบุคคลมีความสนใจในการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับความงามทุกเวที 2.ผู้ที่มีความอยากที่จะพัฒนาบุคลิกที่ดีให้แก่ตัวเองเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งทั้ง 2 ประเภทของกลุ่มบุคคลจะถูกสร้างให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยผ่านการเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 ด้าน คือ 1.การแสดง (ACTING) 2.การเคลื่อนไหว (DANCE) 3.ดนตรี(MUSIC) เป็นการเรียนหลักภายในโครงการ ซึ่งจะสร้างเสริมให้ผู้เข้าประกวดได้ฝึกให้ครบด้านและศาสตร์ทั้งสามดังกล่าวสามารถต่อยอดให้แก่ตัวผู้เข้าประกวดได้หรือการใช้ชีวิตประจำวันให้ส่งงานสมกับการประกวดความงามแบบครบด้าน

สำหรับการออกแบบสถาบันพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อธุรกิจนางงามซึ่งมี 3 ส่วนหลักด้วยกันคือ Entertainment Complex, Training Center และ Learning Center พบปัญหาและความยากในการออกแบบ บางส่วนถูกจำกัดต้องเป็นกล่องสี่เหลี่ยม และพื้นที่โครงการเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดการจำกัดของรูปทรงอาคาร การขยายพื้นที่จึงถูกจำกัดและอาจส่งผลกระทบต่อกำไรและขาดทุนของโครงการ

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 ข้อเสนอแนะด้านการวางผังในส่วนของพื้นที่รับชมและจัดแสดง มีข้อคำนึงถึงมาตรฐานและมาตรการตามหลักสากล ไม่ว่าจะเป็นในด้านการออกแบบแสง การคำนวณและให้ความสำคัญกับเรื่องเสียงในระดับที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าชมเพื่ออรรถรสและประสบการณ์ที่คาดว่าจะสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถรองรับกับกิจกรรมเมืองและนันทนาการรูปแบบต่าง ๆ ด้วย อาทิเช่น การประชุมสัมมนาในระดับสากล และกิจกรรมกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้แนวคิดกับโครงการว่า สามารถยืดหยุ่นและหมุนเวียนได้ (Flexible) โดยยังยึดหลักแนวคิดทั้งทาง สถาปัตยกรรมและวิศวกรรมตามรูปแบบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ให้สามารถเกิดประโยชน์ได้สูงสุดโดยยังให้ความสำคัญ

ในส่วนของพื้นที่ว่างและพื้นที่ทางธรรมชาติที่สามารถตอบโจทย์ และรองรับกับ กิจกรรมที่เกิดขึ้นได้ ทั้งในทางสุขภาพและสุขภาวะ

6.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการต่อยอดงานวิจัยในอนาคต สถาบันพัฒนาบุคลากรภาพเพื่อธุรกิจ นางงามโครงการนี้เป็นโครงการเสนอแนะทำให้การวางแผนและออกแบบวิเคราะห์จากความเป็นไปได้ ในเชิงกิจกรรมและผู้ใช้งานซึ่งสามารถเกิดคลาดเคลื่อนได้ในสภาพจริงเนื่องจากกิจกรรมและผู้ใช้งานมี ความต้องการที่แปรผันได้ตามตัวแปรต่างๆตามช่วงเวลาและสถานการณ์ต่างๆ การวิเคราะห์ทั้งหมดที่ เกิดขึ้นนั้นจึงเป็นเพียงการวิเคราะห์จากผู้จัดทำวิทยานิพนธ์เอง โดยอาศัยหลักการ และทฤษฎีต่างๆ ที่ สอดคล้อง และสนับสนุน ให้ออกมาเป็นกิจกรรม และพื้นที่ในการออกแบบโครงการในขั้นตอนสุดท้าย อีกทั้ง หากโครงการเสนอแนะนี้ได้นำไปสู่การใช้งานจริงนั้น การออกแบบพื้นที่ต่างๆภายในโครงการยัง ต้องการผู้เชี่ยวชาญในการฝึกสอนพัฒนาบุคลากรภาพ และผู้ที่เข้าใจในอุตสาหกรรมความงามอย่างถ่อง แท้มาต่อยอดโครงการนี้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์แบบ ตอบโจทย์ และสร้างประโยชน์ได้มากที่สุด

บรรณานุกรม

- ปริศนา กัมพูสิริ. 2565. “ บทบาทนางงามในสังคมไทย. ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
<http://irithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2349/1/gs621150101.pdf>
- ธนสรณ์ สุ่มังคละกุล. 2562. “การเปลี่ยนแปลงบทบาทของนางสาวไทยระหว่าง พ.ศ. 2477-2542.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประวัติศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัญญภัค แมกกี. (2562, กรกฎาคม-ธันวาคม). เพศสภาพและบทบาทสตรีในฐานะอุบาสิกาตาม วรรณคดีทางพระพุทธศาสนา. วารสารพุทธมัตถ์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สา นักเรียนวัดอาวรุวิ กสิตาราม, 4(2), 54-60.
- บีบีซีไทย. (2560). มิสยูนิเวิร์ส 2018: 10 ข้อเท็จจริง เบื้องหลังเวที “นางงามจักรวาล”.
<https://www.bbc.com/thai/international-38790723> (สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2568).
- การตลาดวันละตอน. 2025. วิเคราะห์ Insight ทำไมการประกวดนางงาม ถึงอยู่คู่กับคนไทยมานาน,
[/https://everydaymarketing.co/consumerinsights/insight%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1/](https://everydaymarketing.co/consumerinsights/insight%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1/) (สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2568).
- Mod_X.16 กุมภาพันธ์ 2021. รูปแบบห้องประชุม. <https://3dsurveyservice.com/renovate-%E0%B8%AB%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%8A%E0%B8%B8%E0%B8%A1/> (สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2568).
- Creative Citizen. 2012. ศูนย์ศิลปะการแสดงได้หวั่น. <https://creativecitizen.com/taipei-performing-arts-center/> (สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2568).
- วริยา ท้าวคำ. 27.05.2022. Taipei Performing Arts Center. <https://thestandard.co/taipei-performing-arts-center/> (สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2568).
- ประชาชาติธุรกิจ. 7 สิงหาคม 2562. LIDO CONNECT.
<https://www.prachachat.net/spinoff/entertainment/news-358332> (สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2568).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 3 สิงหาคม 2562. Lido Connect สยามสแควร์.

<https://www.chula.ac.th/news/21784/> (สืบค้นเมื่อ 3 ตุลาคม 2568).

สุภัทรา โกไศยกานนท์. (2556) ศิลปะการแสดงพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

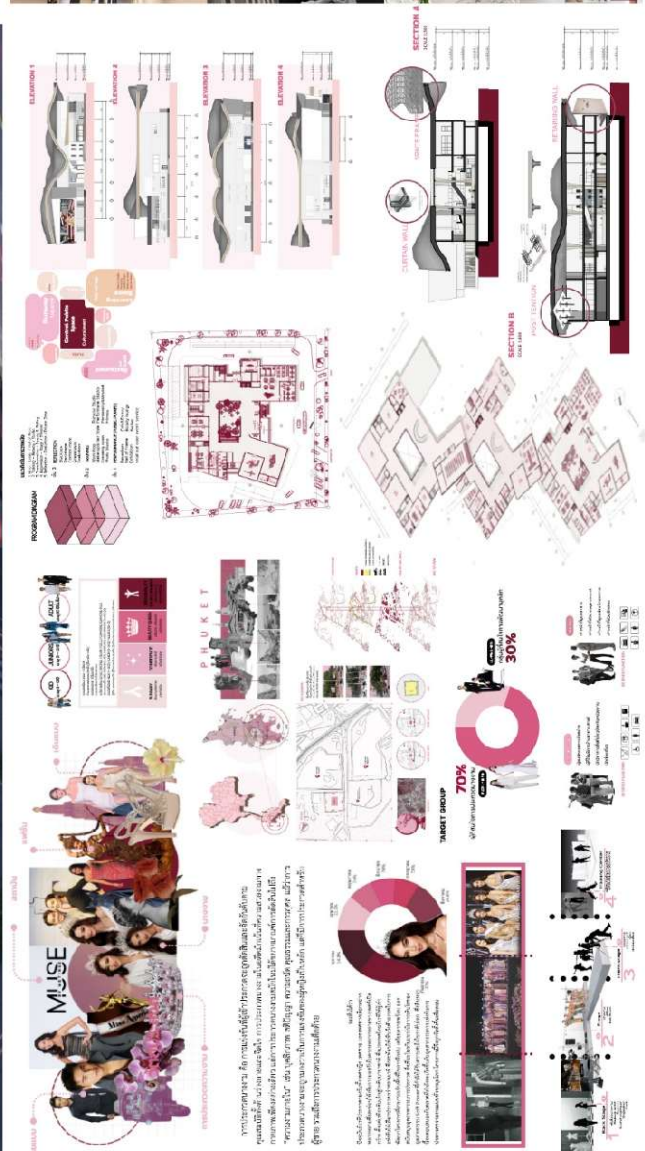
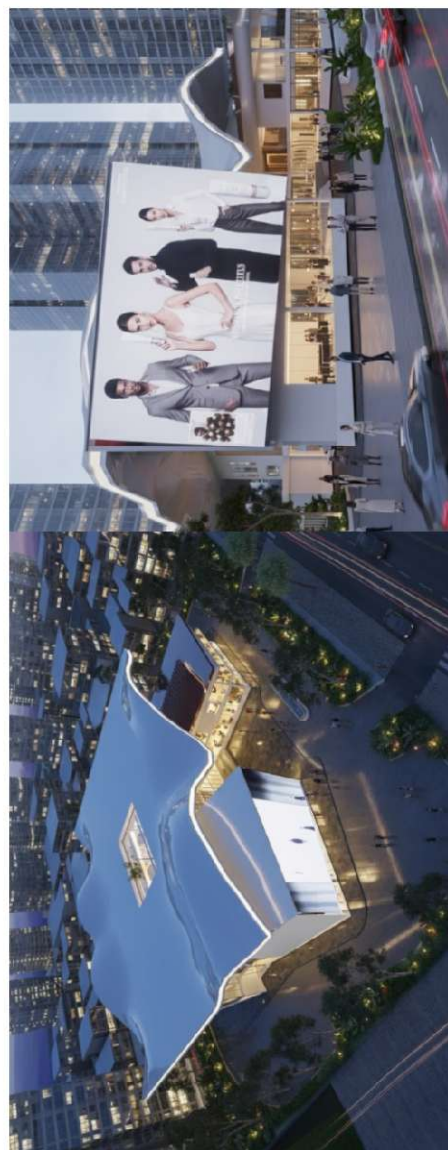
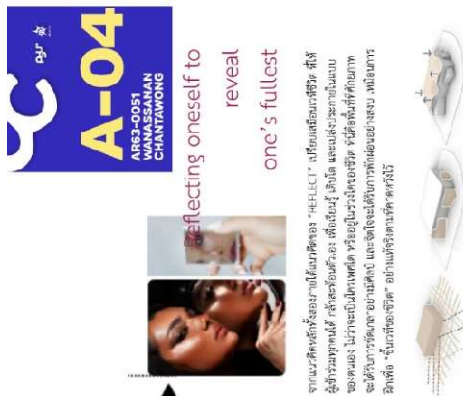
อมรินทร์. 3 พ.ย. 65. ไทยแลนด์เมืองหลวงนางงาม

<https://www.amarintv.com/news/social/154418> (สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2568).

ทวินนท์ คงคราญ. (2534). บทบาทของสื่อมวลชนในการสร้างภาพนางสาวไทย พ.ศ.2507-2531. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิรา อรุณพิพัฒน์. (2550). เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยการผลิตนางงาม: กรณีศึกษาการประกวดนางสาว ไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาพที่ 2 แสดง Presentation Plate แนวนอน
 ธีม : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 3 แสดงภาพบรรยากาศนำเสนอวิทยานิพนธ์
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 4 แสดงภาพหุ่นจำลองหลัก 1
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ภาพที่ 5 แสดงภาพหุ่นจำลองหลัก 2
ที่มา : ผู้จัดทำ (2568)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาววณันันท์ จันทวงศ์

รหัสประจำตัวนักศึกษา

6350210051

วุฒิการศึกษา

วุฒิ

ชื่อสถาบัน

ปีที่สำเร็จการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

2558

มัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่

2561

ปริญญาตรี

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

2568

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ประสบการณ์

2567 สหกิจศึกษา บริษัทมาร์ชเทน ดีไซน์ จำกัด (ระยะเวลา 4 เดือน)

2568 ฝึกงาน บริษัทยูนิคส์ แกลอรี่ (ระยะเวลา 2 เดือน)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววนันสนันท์ จันทวงศ์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	6350210051	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่	2558
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่	2561
ปริญญาตรี	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2568
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง	

ประสบการณ์

- 2567 สหกิจศึกษา บริษัทมาร์ชเทน ดีไซน์ จำกัด (ระยะเวลา 4 เดือน)
- 2568 ฝึกงาน บริษัทยูนิคซ์ แกลอรี่ (ระยะเวลา 2 เดือน)

